

การพัฒนากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
DEVELOPMENT DRAMA ACTIVITIES TO STRENGTHEN PUBLIC CONSCIOUSNESS

ณัฐรุสมิ ขาวสมุทร

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2565

การพัฒนากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ณัฐวุฒิ ชาวสมุทร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT DRAMA ACTIVITIES TO STRENGTHEN PUBLIC CONSCIOUSNESS

NATTAWUD KHAWSAMUD

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of MASTER OF EDUCATION

(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2022

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ของ
ณัฐวุฒิ ชาวสมุทร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

.....
คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

.....	ที่ปรึกษาหลัก	.....	ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา)		(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุขสันติ แวงวรรณ)	
.....	ที่ปรึกษาร่วม	.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์)		(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย)	

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ผู้วิจัย	ณัฐวุฒิ ชาวสมุทร
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติกรณ์ นพอุดมพันธุ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีจุดมุ่งหมายในการวิจัย 1) เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดในรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 31 คน โดยวิธีการใช้เกณฑ์ 15 % จากกลุ่มประชากร ของ Neuman เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนกิจกรรมละครพูด จำนวน 8 ครั้ง และแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ คะแนนก่อนกิจกรรมและหลังกิจกรรม ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะเป็นการนำเอาละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมาพัฒนาร่วมกับกระบวนการละครเพื่อการศึกษา โดยอิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระนาฏศิลป์ พัฒนาออกเป็น 8 แผนกิจกรรมโดยแต่ละกิจกรรมสามารถช่วยในการพัฒนาเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนได้เป็นอย่างดี 2) ผลเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเข้าการทดลองใช้กิจกรรมกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ 1.43 และมีค่าเฉลี่ยหลังทดลองเท่ากับ 2.75 สูงขึ้นตามลำดับ ($T = 0, p < .05$)

คำสำคัญ : การพัฒนากิจกรรมละครพูด, จิตสำนึกสาธารณะ, โรงเรียนหัวหิน

Title	DEVELOPMENT DRAMA ACTIVITIES TO STRENGTHEN PUBLIC CONSCIOUSNESS
Author	NATTAWUD KHAWSAMUD
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2022
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Piyawadee Makpa
Co Advisor	Assistant Professor Dr. Kittikorn Nopudomphan

This aims of this research are as follows: (1) to develop play performance activities, based on the guidelines of King Rama VI, in order to employ the play performance process to cultivate public consciousness; (2) to examine and compare the accomplishments before and after adopting play performance activities to cultivate public consciousness. The sample consisted of 31 students who were studying in Mattayom Five at the Hua Hin School. The size of the sample, according to Neuman's criteria, was 15% of the total population. The research instruments were a play performance activity plan for eight sessions and a public consciousness assessment. Then, the collected data were analyzed using statistics and scores before and after the activities, percentage, mean, and standard deviation. The findings revealed the following: (1) the process of using the play performance activities to cultivate public consciousness development of play performance activities, based on the guidelines of King Rama VI, in order to employ the play performance process based on the basic education core curriculum, in the subject of Thai classic dance development to plan for eight sessions and each activity can instill public consciousness in students; (2) the comparison of the accomplishments before and after implementing the play performance activities to cultivate public consciousness indicated that the mean prior to the activities was 1.43 while the mean after the activities was increased to 2.75 ($T = 0, p < .05$)

Keyword : Development drama activities, Public Consciousness, Hua Hin school

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ และสมบูรณ์ได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าคอยดูแล ให้ข้อคิดคำแนะนำ ข้อเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่องมอบองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจัดทำปริญญาานิพนธ์ ตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจัดทำปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้ง อาจารย์ที่ปรึกษายังคอยช่วยติดตาม และกระตุ้นกระบวนการคิด การบวนการค้นคว้าหาความรู้ กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหิน และคณะครูคณะครูโรงเรียนหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์ ที่คอยให้คำแนะนำ สนับสนุน ได้เอื้อเฟื้อเวลา อนุเคราะห์สถานที่ในการทำวิจัย ตลอดระยะเวลาดำเนินโครงการกิจกรรม รวมทั้งขอบคุณนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดระยะเวลา 8 สัปดาห์ จนลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งในความกรุณา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณย่าประภา ชาวสมุทร และคุณแม่รัตใจ หาญณรงค์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริมทางด้านการศึกษา แนะนำมาโดยตลอด และให้กำลังใจในการประสบความสำเร็จนี้ รวมถึงเพื่อน ๆ สาขาศิลปการศึกษาศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่คอยรับฟังปัญหา และคอยให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยในทุกเรื่อง การศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้ คุณค่าประโยชน์และคุณความดีใด ๆ ที่เกิดจากปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด

ณัฐวุฒิ ชาวสมุทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญรูปภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตในการวิจัย.....	5
ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย.....	5
กลุ่มตัวอย่าง.....	5
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	5
ตัวแปรที่ศึกษา.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมุติฐานในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	9
1.1 ประวัติความเป็นมา และวิสัยทัศน์ของโรงเรียนหัวหิน.....	9

1.2	หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) .	11
1.3	ละครพูดตามแนวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6.....	13
2.	แนวคิดและทฤษฎีละครเพื่อการศึกษา.....	16
2.1	ความหมายของละคร.....	16
2.2	ละครเพื่อการศึกษา	17
2.3	ประโยชน์ของละครเพื่อการศึกษา.....	17
3.	ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness).....	18
3.1	ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ	18
3.2	ความสำคัญของจิตสำนึกสาธารณะ	18
3.2	องค์ประกอบของจิตสาธารณะ	19
3.4	แนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ.....	20
3.5	แนวทางการวัดและประเมินผลจิตสำนึกสาธารณะ	20
3.	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3.1	งานวิจัยต่างประเทศ.....	21
3.2	งานวิจัยภายในประเทศ.....	21
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
1.	การกำหนดประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	25
	ประชากร	25
	กลุ่มตัวอย่าง.....	25
2.	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	25
3.	การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	25
4.	วิธีการดำเนินการวิจัย.....	33
5.	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

6. การสรุป อภิปรายผลและนำเสนองานวิจัย	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
1. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะของการวิจัย	72
1. สมมุติฐานการวิจัย.....	72
2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	72
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	73
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
5. สรุปการดำเนินการวิจัย	75
6. อภิปรายผล.....	82
7. ข้อเสนอแนะ.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	94
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ (แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)	95
ภาคผนวก ข แบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่ใช้สำหรับการวิจัย (แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)	97
ภาคผนวก ค ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)	106
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ (แผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ)	111
ภาคผนวก จ แบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่ใช้สำหรับการวิจัย (แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)	113
ภาคผนวก ฉ ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (แผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ)	124
ภาคผนวก ช แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ.....	127
ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการจัดกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ.....	144

ภาคผนวก ฉ เอกสารขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล..... 149

ภาคผนวก ญ เอกสารรับรองโครงการวิจัย จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
..... 151

ประวัติผู้เขียน..... 155

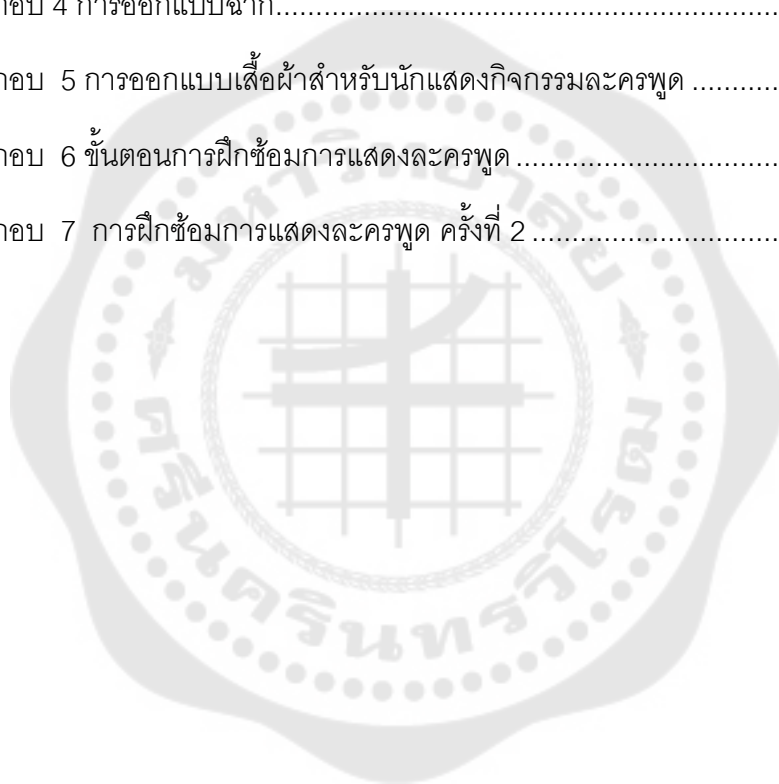
สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	11
ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสำนึกสาธารณะ.....	19
ตาราง 3 การออกแบบพัฒนาโครงสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	28
ตาราง 4 โครงสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (ฉบับปรับปรุง)	37
ตาราง 5 ตารางผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายบุคคลจากการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ PRE-TEST และ POST-TEST (ช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง) รวมถึงการพัฒนาที่ เพิ่มขึ้นของความตระหนักรู้	63
ตาราง 6 ตารางสรุปค่าเฉลี่ยรายข้อและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (N = 31).....	66
ตาราง 7 ตารางสรุปค่าเฉลี่ยรายด้านและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ.....	69
ตาราง 8 การวิเคราะห์การทำแบบทดสอบวัดแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะก่อนและหลังใช้กิจกรรม ละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน	70
ตาราง 9 ตารางสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ	107
ตาราง 10 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อแผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก สาธารณะ.....	125

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ค่าคะแนนการทำแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ.....	70
ภาพประกอบ 2 การแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ.....	145
ภาพประกอบ 3 การระดมความคิดเห็นออกมาในรูปแบบแผนภาพความคิด On-Line	145
ภาพประกอบ 4 การออกแบบฉาก.....	146
ภาพประกอบ 5 การออกแบบเสื้อผ้าสำหรับนักแสดงกิจกรรมละครพูด	146
ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนการฝึกซ้อมการแสดงละครพูด	147
ภาพประกอบ 7 การฝึกซ้อมการแสดงละครพูด ครั้งที่ 2	148

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศไทยในบริบททางเศรษฐกิจของสังคมไทยที่เกิดขึ้นโดยรวดเร็ว ปัจจุบันเป็นสมัยแห่งสังคมเมือง เกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ทำให้สังคมไทยส่งผลกระทบต่อทั้งในระดับประเทศ ระดับชุมชน และระดับบุคคล ล้วนทำให้เกิดปัญหาด้านจิตสำนึกสาธารณะในสังคมไทย อาทิ การขาดซึ่งศีลธรรม ไร้วินัยและระเบียบทางสังคม การไม่เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การทำลายสาธารณะสมบัติ พฤติกรรมดังกล่าวล้วนแสดงถึงการขาดซึ่งคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านจิตสำนึกสาธารณะทั้งสิ้น ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะ จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม ที่ต้องให้ความสำคัญทั้งในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับบุคคล (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552, น. 4) สาเหตุสำคัญประการหนึ่งคือ กระบวนการพัฒนาหรือระบบทุนนิยมได้สร้างระบบต่างๆ ภายในประเทศไทย ล้วนได้รับการพัฒนาตามกระแสทุนนิยม แต่กลายเป็นการพัฒนาอย่างไม่เท่าเทียม พื้นที่ที่มีความสำคัญล้วนต้องได้รับการพัฒนาก่อนและได้รับการพัฒนาเป็นอย่างมาก จนพื้นที่ทั้งหลายเกิดความแตกต่างเป็นอย่างมาก สร้างปัญหาต่างๆ ตามมาแก่สังคมไทย เช่น ปัญหาการอพยพย้ายถิ่นฐาน เข้าสู่สังคมเมือง เพื่อหางานทำ ภายใต้ระบบทุนนิยม ที่เน้นแบบปลาใหญ่กินปลาเล็ก มือใครยาวสาวได้สาวเอา รวมถึงการบูชาวัตถุนิยมตามกระแสของทุนนิยม เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้ทำให้อิทธิพลของคนภายในสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลง กลายเป็นผู้คนเกิดการมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนหรือการเอาเปรียบระหว่างกันเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทำให้จริยธรรมหรือคุณธรรมของมนุษย์ภายในสังคมไทยเริ่มหายไปมากขึ้น จนขาดการพัฒนาทางด้านจิตใจและวัตถุอย่างสมดุล หรือเมื่อจิตสำนึกต่อสังคมส่วนรวมลดน้อยลง ขณะที่สังคมเริ่มมีค่านิยมที่มุ่งเน้นการแสวงหาเงินทองหรืออำนาจเพิ่มมากขึ้น ก็จะมีผลทำให้สังคมไทยประสบปัญหาหรือตกต่ำลงไปเรื่อย ดังนั้นเพื่อไม่ให้สังคมไทยประสบปัญหาจากกระแสการพัฒนาภายใต้ระบบทุนนิยม ที่มุ่งเน้นแต่ผลกำไรหรือตนเองเป็นหลัก จึงเกิดการทบทวนให้ผู้คนเริ่มหันมาสนใจหรือนึกถึงสังคมส่วนรวมก่อนตนเองมากยิ่งขึ้น (แสน กীরตินวพันธ์, 2562, น. 184-185)

จิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) เป็นการสร้างความตระหนักที่ให้เห็นถึงปัญหาของส่วนรวม ในการแสดงความรักใคร่ชอบต่อสังคม เพื่อไม่ให้ก่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวม ร่วมกันระดมความคิดเห็น ถึงแนวทางการหาทางออกของสังคม รับอาสาเป็นผู้นำทางจิตสำนึกสาธารณะ มีความสำนึกในศีลธรรมอันดีงามของสังคมก่อให้เกิดสมดุลระหว่าง

มนุษยภัยกับธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2542, น. 14) โดยความรู้สึกราวรอนาที่จะช่วยเหลือสังคม ต้องการเข้าไปแก้วิกฤติการณ์ โดยรับรู้ถึงสิทธิควบคู่ไปกับหน้าที่และความรับผิดชอบ สำนึกถึงพลังของตนว่าสามารถร่วมแก้ไข ปัญหาได้และลงมือกระทำเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่างๆ โดยการเรียนรู้และแก้ไขปัญหาาร่วมกันกับคนในสังคม (หฤทัย อาจปฐ, 2544, น. 37) จิตสาธารณะ จึงเป็นประเด็นที่สำคัญระดับชาติที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญ โดยมีการกำหนดไว้ในมาตรฐานการศึกษาของชาติกล่าวว่าคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะ พลเมือง และพลเมืองโดยคนไทยต้องเป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข ตัวบ่งชี้คือ กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์ ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิตให้กับผู้เรียนรวมถึงการรู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ(กรมวิชาการ, 2551, น. 4-8) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2560 - 2564) มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม(กรมวิชาการ, 2551, น. 2) จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษา มาตรฐานการศึกษา หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ความสำคัญกับจิตสาธารณะ ให้ผู้เรียนมีศีลธรรม จริยธรรม ปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องด้านต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนรวมถึงการรู้จักรักษา ผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ

ทั้งนี้อันเนื่องจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของอำเภอหัวหินที่ติดชายทะเล เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นอย่างมาก(ชฎาภา ตงสาลี, 2557, น. 1258) โดยสอดคล้องกับนายมนตรี ชูภู รองนายกเทศมนตรีเมืองหัวหิน(สัมภาษณ์: 2562) ที่ได้กล่าวถึง การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ส่งผลให้มีประชากรแฝงที่เข้ามาอาศัยทำงานในอำเภอหัวหินอีกจำนวนประมาณ 200,000 คน การเข้ามาของประชากรแฝงเริ่มส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงในด้านการขอความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่หัวหิน เช่น การเชิญชวนให้เป็นผู้อาสาเข้ามาเป็นผู้พัฒนาชุมชน การเก็บขยะ การดูแลชุมชน รวมไปถึงการขอความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ทั้งพบว่าเริ่มมีเข้ามาน้อยลง ด้วยเหตุที่ว่าต้องทำงาน เข้าไปเย็นกลับอยู่ในสภาพสังคมที่ต้องไปค้าขาย เรื่องการแข่งขัน ดังนั้นความสนใจในเรื่องของสังคมจึงมีน้อยลง(ถนาวรพันธ์ นิธิปานนท์, 2558, น. 82) การเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมชาวประมงไปสู่สังคมเศรษฐกิจแบบทุนนิยม สภาพสังคมย่อมส่งผลต่อประชาชนรวมถึงเยาวชน

ในชุมชน โดยเฉพาะการขอความร่วมมือในชุมชน การทำจิตสาธารณะหรือการการรับผิดชอบต่อสังคม

จากการสำรวจสถานการณ์การขาดจิตสำนึกสาธารณะของ โรงเรียนหัวหิน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ประจำอำเภอหัวหิน สังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 เป็นโรงเรียนสหศึกษา มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 2,232 คน(ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนหัวหิน, 2562, น. 8) โรงเรียนหัวหินเป็นโรงเรียนยอดนิยมประจำอำเภอโดยมีนักเรียนให้ความสนใจสอบเข้าแข่งขันสูง โดยส่วนมากเป็นนักเรียนในละแวกอำเภอหัวหิน รับนักเรียนทั้งในเขตและนอกเขต จากการสัมภาษณ์ คุณครูดวงเดือน นามนัย หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนหัวหิน (สัมภาษณ์: 2562) และนายสุชาติ ปรีดีเปรม ผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหิน (สัมภาษณ์: 2562) ที่ได้กล่าวถึงสถานการณ์นักเรียนขาดจิตสาธารณะ ไว้ว่า อำเภอหัวหิน เป็นอำเภอที่มีผู้คนหลากหลายมาอยู่อาศัย มีความแตกต่างกับบริบทอำเภอรอบข้าง เป็นชุมชนเมืองขนาดใหญ่ มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สูง ผู้คนแก่งแย่งชิงดีเพื่อที่จะหาเงินไปเลี้ยงดูแลครอบครัว ส่งผลต่อการเลี้ยงดูบุตรที่เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนหัวหิน เด็กขาดวินัยเป็นจำนวนมาก ทางโรงเรียนต้องกำหนดเป็นพันธกิจของสถานศึกษาที่ว่า “สื่อสารสองภาษา จิตอาสา กล้าแสดงออก” เพราะทางโรงเรียนเชื่อว่าหากนักเรียนมีวินัยก็จะทำให้สังคมสงบสุข นอกจากนี้โรงเรียนเน้นอย่างยิ่งในส่วนของการทำจิตสาธารณะเพราะปัจจุบันเด็กไทยขาดข้อนี้มาก ซึ่งสอดคล้องจากการสำรวจสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็น คณะครู บุคลากรทางการศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนหัว เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาด้านการขาดจิตสำนึกสาธารณะมากที่สุด และยังสอดคล้องกับฝ่ายกิจการนักเรียนและงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนในกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีปัญหาด้านจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งโรงเรียนหัวหินเป็นกรณีตัวอย่างในการประสบปัญหาด้านการขาดจิตสำนึกสาธารณะของโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนเมืองเศรษฐกิจขนาดใหญ่ ซึ่งมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นเด็กและเยาวชนถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมและชาติ กระบวนการที่จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมของเยาวชน ให้เป็นไปตามคุณลักษณะพื้นฐานอันพึงประสงค์ นั้นต้องเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาเรียนรู้ สร้างจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ ยิ่งยี่น(ปาริชาติ จิ่งวิวัฒนาภรณ์, 2545, น. 28) โดยกระบวนการดังกล่าวส่งเสริมพฤติกรรมดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับละครเพื่อการศึกษา ดังที่ พรรตน์ ดำรุง (2547) อธิบายว่า ละครเพื่อการศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่ช่วยเสริมให้เด็กและเยาวชนสามารถวิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาเพื่อนำไปสู่การเข้าใจในตนเอง รวมถึงการ

ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยละครเพื่อการศึกษา มีหลากหลายประเภท โดยสามารถนำเสนอละครรูปแบบใดก็ได้ แต่ละครเพื่อการศึกษาไม่ได้มีจุดมุ่งหมายในความบันเทิง แต่ละครเพื่อการศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาเยาวชนในสถานศึกษา โดยกระบวนการละครบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3.1 ม.4-6 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สาระแกนกลาง ละครสร้างสรรค์ ซึ่งในตัวชี้วัดดังกล่าวยังปรากฏละครอีกประเภทหนึ่งนั่นก็คือ ละครพูด (กรมวิชาการ, 2551, น. 36) ละครพูดเป็นละครที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงงานพระราชนิพนธ์เป็นพระราชนิพนธ์กึ่งหนึ่งที่พระองค์ทรงใส่พระทัยยิ่ง ตลอดพระชนมายุพระองค์ทรงมีงานพระราชนิพนธ์มากกว่า 1,200 เรื่อง และวัตถุประสงค์ในการพระราชนิพนธ์บทละครพูด นอกจากจะใช้สำหรับเล่นละครและใช้อ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หน้าที่สำคัญของงานบทละครพูดที่ทรงพระราชนิพนธ์คือ การถ่ายทอดแนวพระราชดำริของพระองค์ผ่านตัวละคร เพื่อสื่อสารต่อผู้อ่านหรือผู้ชมบทละครพูดที่แต่งขึ้นสามารถให้วาทกรรมเสียดสี วิพากษ์สังคมขณะนั้น โน้มน้าวใจประชาชนให้คล้อยตาม (ศิลปวัฒนธรรม, 2562, (ออนไลน์)) พระองค์ทรงเล็งเห็นความจำเป็นในการหล่อหลอมกลุ่มกลางจิตใจ และความคิดของคนเหล่านี้เสียตั้งแต่ต้นมือ นอกจากการจัดการแสดงให้ดูแล้ว ยังโปรดให้แสดงเองเพื่อให้ได้เข้าใจบทบาทความคิด จิตใจของตัวละครอย่างถ่องแท้ ซึ่งในที่สุดก็จะซึมซับวัฒนธรรมประจำวิถีชีวิตของตนต่อไป นับเป็นการใช้ละครเพื่อการพัฒนาทรัพยากรของมนุษย์เป็นกุศโลบายอันสูงส่งในรัชกาลที่ 6 (สุรพล วิรุฬห์รักษ์, 2547, น. 299) และเป็นบทบาทในการใช้ละครพูดในการพัฒนาประเทศพัฒนาคน จากการสอดแทรกแนวความคิดสังคมประชาธิปไตย สอดแทรกแง่คิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตการรับผิดชอบหน้าที่ที่มีต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติ (ปิยวดี มากพา, 2554, น. 45)

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพัฒนา กิจกรรมละครเพื่อการศึกษาตามแนวทางละครพูดของรัชกาลที่ 6 เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยให้เยาวชนมีบทบาทต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาโรงเรียน ชุมชน สังคมประเทศชาติบ้านเมืองให้มีความเจริญเข้มแข็ง สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขในสังคมโลก

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนา กิจกรรมละครพูดในรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) อันเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเยาวชนสร้างเยาวชนให้มีบทบาทขับเคลื่อนการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้มีความเจริญก้าวหน้าเข้มแข็งเป็นปึกแผ่น มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเกิดแนวทางการประยุกต์การใช้องค์ความรู้ ตามแนวทางละครพูดตามรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการพัฒนามนุษย์ในระบบการศึกษาไทย โดยประยุกต์ใช้กระบวนการทางการละครในการพัฒนากิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ

ขอบเขตในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2565 มีจำนวน 349 คน ผู้วิจัยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ คัดเลือกนักเรียนชั้น ม.5 เพื่อเป็นประชากรของงานวิจัย พบว่ามีคะแนนต่ำกว่า 30 % จำนวน 201 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ โดยกำหนดวิธีการใช้เกณฑ์ 15 % จากกลุ่มประชากร ของ Neuman ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจาก 201 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองของนักเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 รายวิชาศิลปะ สาระนาฏศิลป์ มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ชั้น ม.4-6 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประวัติ

ความเป็นมาละครพูด การแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) โดยในงานวิจัยนี้มีองค์ประกอบของจิตสำนึกสาธารณะ 3 ด้าน คือ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

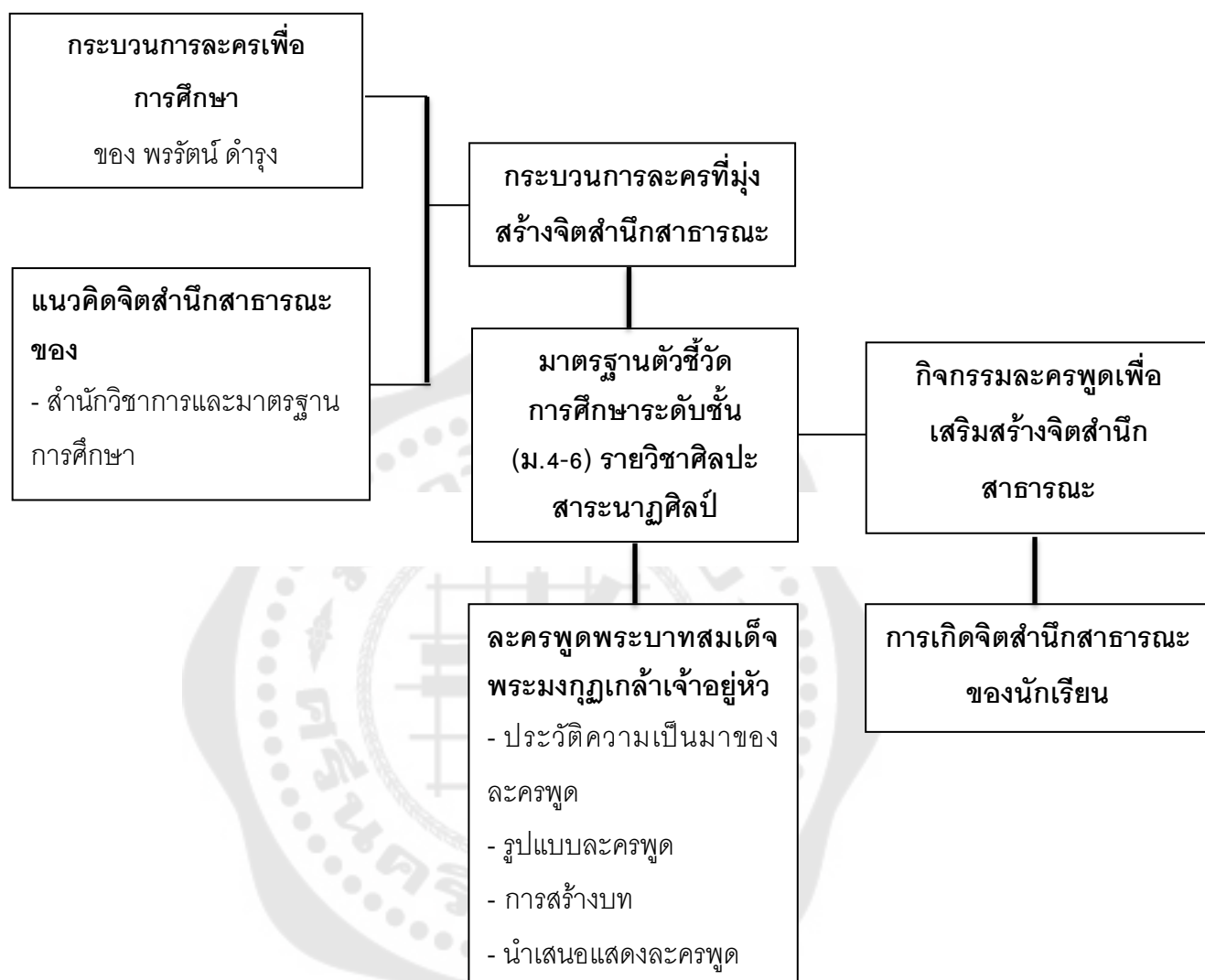
การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตตัวแปรที่ศึกษาไว้ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลความตระหนักในด้านจิตสำนึกสาธารณะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กิจกรรมละครพูด หมายถึง กิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยใช้กระบวนการละครเพื่อการศึกษาและพัฒนาเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วยโครงสร้างกิจกรรม แผนกิจกรรม ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ศึกษาประวัติความเป็นมาละครพูด องค์ประกอบของละครพูด วิธีการสร้างละคร และนำเสนอการแสดงในรูปแบบของการแสดงละครพูดตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 โดยแสดงเป็นละครพูดรูปแบบคำฉันท์
2. จิตสำนึกสาธารณะ หมายถึง ความตระหนักในจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม เอาใจใส่ต่อชุมชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เคารพและห่วงใยต่อสมบัติสาธารณะประโยชน์ โดยมุ่งสร้างความตระหนัก 3 ด้าน ได้แก่ การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. หลังจากการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สำหรับนักเรียนโรงเรียนห้วยหิน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา นักเรียนมีจิตสำนึกสาธารณะที่มากขึ้นก่อนการทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 ประวัติความเป็นมา และวิสัยทัศน์ของโรงเรียนหัวหิน

1.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง ปี พ.ศ.2560)

1.3 ละครพูดตามแนวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

2. แนวคิดและทฤษฎีละครเพื่อการศึกษา

2.1 ความหมายของละคร

2.2 ละครเพื่อการศึกษา

2.3 ประโยชน์ของละครเพื่อการศึกษา

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

3.1 ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ

3.2 ความสำคัญของจิตสำนึกสาธารณะ

3.3 องค์ประกอบของจิตสำนึกสาธารณะ

3.4 แนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

3.5 แนวทางการวัดและประเมินผลจิตสำนึกสาธารณะ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

4.2 งานวิจัยภายในประเทศ

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.1 ประวัติความเป็นมา และวิสัยทัศน์ของโรงเรียนหัวหิน

โรงเรียนหัวหิน ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2549 เดิมเรียกว่า โรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ ระยะเวลาอาศัยห้องเรียนของโรงเรียนเทศบาลประชาธิปัตย์ (โรงเรียนเทศบาลบ้านหัวหินในปัจจุบัน) 1 ห้อง มีนักเรียนระดับชั้นมัธยม 1 จำนวน 23 คน ทางกรมวิสามัญศึกษาได้ส่งครูจากโรงเรียนประจวบวิทยาลัยมาช่วยสอน 2 คน คือ นายสิน สุหรั่ง และนายสุรินทร์ สุภาพสวัสดิ์ ใช้อักษรย่อโรงเรียนว่า ป.ช.5 ซึ่งหมายถึง โรงเรียนรัฐบาลลำดับที่ 5 ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี พ.ศ. 2495 ได้ขยายชั้นเรียนเพิ่ม เป็นชั้น ม.2 จึงจำเป็นต้องเพิ่มห้อง โดยการแบ่งกันห้องด้วยฝาเสื่อลำแพน ในปีเดียวกันนี้ กรมวิสามัญศึกษาได้อนุมัติให้จัดซื้อที่ดิน 1 แปลงริมถนนหัวหิน ที่ดินดังกล่าวติดป่าช้าวัดหัวหิน เป็นจำนวนเงิน 9,000 บาท และมอบให้โรงเรียนช่างไม้ประจวบฯ เป็นผู้ก่อสร้าง ในวงเงิน 15,00 บาท เป็นอาคารไม้ขนาด 3 ห้องเรียน ได้ทุนสูงนับเป็นอาคารไม้หลังแรก เสร็จใช้งานได้ในปี พ.ศ. 2496 ในปีเดียวกันนี้กรมวิสามัญศึกษาได้แต่งตั้งนายสวัสดิ์ ณ พัทลุง มาเป็นครูใหญ่คนแรกของโรงเรียน มีครูเพิ่มขึ้นรวมเป็น 5 คน โรงเรียนได้รับการพัฒนาการเรียนการสอนและอาคารสถานที่ให้ร่มรื่น สวยงาม จนได้รับการกล่าวขวัญชมเชย นักเรียนมีสัมมาคารวะ มีความสมัครสมานสามัคคีคือ ต่อมากรมวิสามัญ มีหนังสือแจ้งจังหวัดว่า ไม่มีนโยบายจะขยายชั้นเรียนในระดับ ม.4 ทำให้เกิดความระส่ำระสายในกลุ่มผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงนำบุตรหลานของตนไปเข้าเรียนต่อที่โรงเรียนอื่น คงเหลือนักเรียนเพียง 10 คนเท่านั้น ที่ยังหวังว่ากรมวิสามัญศึกษาจะอนุญาตให้ขยายชั้นเรียนได้ กลุ่มผู้ปกครองได้พยายามต่อรองโดยยื่นคำร้องขอในสิ่งที่กรมฯ อ้างถึงข้อจำกัดกำลังครู เป็นต้น ในที่สุดด้วยความพยายามและความตั้งใจจริงของผู้ปกครอง ซึ่งนำโดยคุณพร้อม สุวัฒน์มา ทำให้กรมฯ อนุญาตให้เปิดสอนในระดับ ม.4 ต่อไปได้ โดยผู้ปกครองของนักเรียนทั้ง 10 รายที่เหลืออยู่ ได้จัดสร้าง โต๊ะเรียนเองคนละ 1 ชุด ชุดละ 150 บาท และบริจาคเงินซื้อวัสดุสร้างห้องเรียน 1 ห้อง ผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นช่างทำหนึ่ง ได้อุทิศเวลาช่วยควบคุมการก่อสร้างต่อเติมห้องเรียนขนาด 9x12 เมตร ใช้แรงงานนักเรียนชาย 78 คน ที่อยู่ในรุ่นแรก ในเรื่องอัตรากำลังครูที่ประสบปัญหาขาดแคลน ก็ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอหัวหิน คือ นายพรหม สว่างแจ้ง พร้อมด้วยครูช่วยราชการสำนักงานศึกษาธิการอำเภอหัวหิน อีก 2 ท่าน คือ นายบุญลือ สัมพันธ์รักษ์ และนายมนัส ประกอบชาติ ซึ่งเป็นคนหัวหินได้อุทิศเวลาช่วยสอนโดยไม่คิดค่าตอบแทนแต่อย่างใดตลอดปีการศึกษานั้น นอกจากนี้ในด้านสถานที่ยังได้รับความอนุเคราะห์จากพระศีลวัตรวิมล เจ้าอาวาสวัดหัวหิน มอบเนื้อที่ส่วนที่เป็นป่าช้าของวัดให้ ทำให้เนื้อที่ของโรงเรียนขยายเพิ่มขึ้นอีกมาก โรงเรียนหัวหินได้เจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับ มีผู้บริหารและครูหลายต่อหลายท่านที่หมั่นเวียน

ผลัดเปลี่ยนมาปฏิบัติหน้าที่ สร้างความก้าวหน้าให้แก่โรงเรียนมาจนถึงปัจจุบันมีศิษย์เก่ามากมาย หลายรุ่นที่ประสบความสำเร็จในชีวิต และหน้าที่การงาน สร้างคุณประโยชน์ให้แก่สังคม อันบ่งบอกถึงศักยภาพของโรงเรียนหัวหิน(วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562)(เอกสารจากเว็บไซต์) โดยปัจจุบันโรงเรียนหัวหินเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 2,302 คน โดยยึดคำขวัญประจำโรงเรียนที่ว่า เรียนดี ใฝ่คุณธรรม บำเพ็ญประโยชน์

จากการศึกษาข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับโรงเรียนหัวหิน พบว่า อัตลักษณ์ที่สำคัญของนักเรียนโรงเรียนหัวหิน คือการเป็นผู้มีจิตอาสา หรือจิตสำนึกสาธารณะที่ดีต่อสังคม โดยมุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงในแนวทางที่ถูกต้องซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการไม่ว่าจะเป็น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษา ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกสาธารณะต่อสังคมส่วนรวม เพื่อปลูกจิตสำนึกให้มีจิตสำนึกสาธารณะต่อสังคม ซึ่งถ้าหากเยาวชนหรือประชาชนได้มีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะ สังคมก็จะเป็นสังคมที่มีความสุข ได้รับความถึงผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ

แต่ในปัจจุบันระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมมีผลกระทบอย่างมาก ในการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย เป็นยุคของสังคมเมือง ยุคของการแข่งขันกันอย่างรุนแรง ทำให้สังคมไทยได้รับผลกระทบทั้งในระดับประเทศ ระดับกลุ่มเมืองขนาดใหญ่ โดยเฉพาะเมืองหัวหิน ซึ่งเป็นเมืองเศรษฐกิจหลักจากการท่องเที่ยว ยิ่งทวีคูณให้เด็กหรือเยาวชนขาดจิตสำนึกสาธารณะต่อส่วนรวมหรือสังคม ในโรงเรียนและชุมชนของตนเอง

จากการสำรวจสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณะครู บุคลากรทางการศึกษา พบว่า นักเรียนโรงเรียนหัวหิน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาด้านการขาดจิตสำนึกสาธารณะมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับฝ่ายกิจการนักเรียนและงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ได้ให้ความเห็นว่านักเรียนในกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีปัญหาด้านจิตสำนึกสาธารณะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านความตระหนักถึงจิตสำนึกสาธารณะ โดยสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งมั่นให้ผู้เรียนเป็นนักเรียนที่เก่ง ดี มีความสุข ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียน “มีจิตอาสา กล้าแสดงออก”

1.2 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นเพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาทุกสังกัดที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปใช้เป็น กรอบทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย ทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน(กรมวิชาการ, 2551, น. 3) โดยในงานวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระนาฏศิลป์ มาตรฐานที่ 3.1 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

ตาราง 1 มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ	<ul style="list-style-type: none"> ● รูปแบบของการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - ระบำ รำ ฟ้อน - การแสดงพื้นเมืองภาคต่าง ๆ - การละครไทย - การละครสากล
	๒. สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ	<ul style="list-style-type: none"> ● ละครสร้างสรรค์ <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นมา - องค์ประกอบของละครสร้างสรรค์ - ละครพูด <ul style="list-style-type: none"> ○ ละครโศกนาฏกรรม ○ ละครสุขนาฏกรรม ○ ละครแนวเหมือนจริง ○ ละครแนวไม่เหมือนจริง

ตาราง 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	3. ใช้ความคิดริเริ่มในการแสดงนาฏศิลป์เป็นคู่ และหมู่	<ul style="list-style-type: none"> ● การประดิษฐ์ท่ารำที่เป็นคู่และหมู่ <ul style="list-style-type: none"> - ความหมาย - ประวัติความเป็นมา - ท่าทางที่ใช้ในการประดิษฐ์ท่ารำ - เพลงที่ใช้
	4. วิเคราะห์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์และการละคร	<ul style="list-style-type: none"> ● หลักการสร้างสรรค์และการวิจารณ์ ● หลักการชมการแสดงนาฏศิลป์และละคร
	5. วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์และการละครที่ต้องการสื่อความหมายในการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● ประวัติความเป็นมาของนาฏศิลป์และการละคร <ul style="list-style-type: none"> - วิวัฒนาการความงามและคุณค่า
	6. บรรยาย และวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● เทคนิคการจัดการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - แสงสีเสียง - ฉาก - อุปกรณ์ - สถานที่
	7. พัฒนาและใช้เกณฑ์การประเมินในการประเมินการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● การประเมินคุณภาพของการแสดง <ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพด้านการแสดงคุณภาพองค์ประกอบการแสดง
	8. วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมาประยุกต์ใช้ในการแสดง	<ul style="list-style-type: none"> ● การสร้างสรรค์ผลงาน <ul style="list-style-type: none"> - การจัดการแสดงในวันสำคัญของโรงเรียน ชุดการแสดงประจำโรงเรียน

การจัดการศึกษาทุกระบบสิ่งที่สำคัญที่สุดนั้นก็คือหลักสูตรการจัดการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นโดยละครสร้างสรรค์ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระนาฏศิลป์ มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3.1 ม.4-6 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สาระแกนกลาง ละครสร้างสรรค์ ซึ่งกระบวนการของละครเพื่อการศึกษาได้มุ่งเน้นในเรื่องของความบันเทิง แต่มุ่งเน้นในการยึดโยงผู้เรียนเป็นสำคัญดังที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2540 ที่มุ่งเน้นการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในละครสร้างสรรค์ของหลักสูตรแกนกลางระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ยังปรากฏละครอีกประเภทหนึ่งนั่นก็คือ ละครพูด ที่ระบุให้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้

1.3 ละครพูดตามแนวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

ประเทศไทยมีการแสดงในรูปแบบ “ละคร” ซึ่งทำให้ผู้ชมได้รับทั้งความบันเทิงใจและเป็นเครื่อง ประเทืองสติปัญญาอันเป็นที่เกิดหน้าซุตาของบ้านเมืองมาเป็นเวลาช้านานโดยปรากฏต่อมาได้มีการปรับหรือพัฒนารูปแบบการละครไทยที่มีอยู่กับการละคร ของตะวันตกทำให้มีละครที่เรียกว่าละครดึกดำบรรพ์ และ ละครร้อง ตามลำดับ ซึ่งเมื่อประเทศไทยได้รับอิทธิพล จากตะวันตกมากขึ้น โดยมีการส่งนักเรียนไปเรียนที่ประเทศตะวันตก ก็ทำให้มีการรับรูปแบบของการละคร ตะวันตกเข้ามาสู่วงการการละครของไทยอย่างเต็มรูปแบบมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ละครดังกล่าวคือละครพูด นั่นเอง (เสาวณิต วิงวอน, 2555, น. 34) พระมหากษัตริย์ในราชวงศ์จักรีพระองค์ที่ 6 ซึ่งทรงได้รับพระราชสมัญญานามว่าสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า อันมีความหมายว่าพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นปราชญ์ พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ไทยพระองค์แรกที่ได้ เสด็จไปทรงศึกษาวิชาการที่ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศที่มีความเจริญอย่างสูงยิ่งทางการละครประเทศหนึ่ง ความสนพระราชหฤทัยของพระองค์เกี่ยวกับศิลปะการละคร เป็นพิเศษนั้นทำให้พระองค์ เสด็จไปทอดพระเนตร ละครอยู่เสมอ และในระหว่างที่เสด็จพระราชดำเนินกลับมายังประเทศไทย พระองค์ทรงมีโอกาสเสด็จเยือน ประเทศสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่นเพื่อทอดพระเนตรละครด้วยซึ่งทำให้พระองค์ทรงมีประสบการณ์ด้านการละคร มากขึ้น และส่งผลให้พระองค์ทรงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับละครพูดอย่างยิ่ง ทรงเป็นผู้สั่งตัดจัดเจนและ เชี่ยวชาญด้านการละคร กอปรกับพระองค์ทรงมีความสามารถในการสร้างสรรค์งานทางด้านวรรณกรรม จึงทำให้พระองค์ทรงเป็นบุคคลที่มีความสามารถและเชี่ยวชาญรอบด้านเกี่ยวกับการละครพูด กล่าวคือทรงเป็นผู้พระราช นิพนธ์บทละครพูดสำหรับใช้ในการแสดง ทรงเป็นผู้กำกับการแสดง กำกับเวที เป็นผู้วิจารณ์และ ทรงเป็น ผู้แสดงด้วย(บุศยารัตน์ คู่เทียม, 2550, น. 76) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงงานพระราชนิพนธ์เป็นพระราชกรณียกิจหนึ่งที่พระองค์ทรงใฝ่พระทัยยิ่ง ตลอดพระชนมายุทรง

มีงานพระราชนิพนธ์มากกว่า 1,200 เรื่อง ซึ่งในจำนวนนั้นมี “บทละครพูด” งานพระราชนิพนธ์ที่เป็นที่รู้จักและแพร่หลายในรัชกาลของพระองค์ วัตถุประสงค์ในการพระราชนิพนธ์บทละครพูด นอกจากจะใช้สำหรับเล่นละครและใช้อ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว หน้าที่สำคัญของงานบทละครพูดที่ทรงพระราชนิพนธ์คือ การถ่ายทอดแนวพระราชดำริของพระองค์ผ่านตัวละคร เพื่อสื่อสารต่อผู้อ่านหรือผู้ชม บทละครพูดที่แต่งขึ้นสามารถให้วาทกรรมเสียดสี วิพากษ์สังคมขณะนั้น โน้มน้าวใจประชาชนให้คล้อยตาม รวมถึงการสร้างภาพลักษณ์ตามพระราชประสงค์ (ศิลปะวัฒนธรรมออนไลน์. 2562: ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยวดี มากพา แนวคิดจากการที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชนิพนธ์ละครพูดและทรงใช้ในการพัฒนาประเทศ พัฒนาคณะจากการสอดแทรกแนวคิด สังคมประชาธิปไตย สอดแทรกแง่คิดต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตการรับผิดชอบหน้าที่ที่มีต่อตนเอง ครอบครัว และประเทศ(ปิยวดี มากพา, 2554, น. 45) ละครพูดเป็นละครที่ใช้ศิลปะในการพูดดำเนินเรื่อง เป็นละครแบบใหม่ที่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงเป็นผู้ให้กำเนิด ในสมัยรัชกาลที่ 5 โดยสำนักงานมาตรฐานวิชาการการศึกษาสุมนมาลย์ นิมนต์พันธ์ และสุมนรดี นิมนต์พันธ์ (2558, น. 18-20) ได้แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. ละครพูดล้วนๆ เริ่มมีขึ้นในสมัยพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ สยามมกุฎราชกุมาร โดยประชาชนให้ความสนใจต่อละครประเภทนี้เป็นอย่างมาก เพราะเห็นว่าเป็นของแปลกและแสดงได้ง่าย โดยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้พระราชนิพนธ์บทละครพูดเป็นจำนวนมาก การแสดงในยุคแรกใช้ผู้ชายแสดงล้วน ต่อมาเริ่มเป็นชายจริงหญิงแท้ ดำเนินการแสดงด้วยวิธีการพูด แสดงท่าทางแบบปกติตามธรรมชาติของมนุษย์ ไม่มีวงดนตรีประกอบการแสดง รวมถึงการขับร้องเพลง เปลี่ยนฉากตามท้องเรื่อง เรื่องที่นำมาแสดงอาจจะเป็นนิยายแปลจากต่างประเทศก็ได้ เรื่องแรกที่แสดง คือ เรื่อง “โพงพาง” เมื่อ พ.ศ. 2463 เรื่องถัดมาคือ “เจ้าข้าสารวัต!” ทั้งสองเรื่องเป็นพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 บทพระราชนิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 มีหลายเรื่อง แบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

ละครพูดชวนหัว เช่น เรื่องล่ามตีคดีสำคัญ

ละครพูดชวนเศร้า เช่น เรื่องต้อนรับลูก ฟอกไม่ขาว

ละครพูดกินใจ เช่น เรื่องกุศโลบาย หนังสือ หมายถึงน้ำบ่อหน้า

ละครพูดแบบปลุกใจ เช่น เรื่องหัวใจนักรบ เห็นแก่ลูก เสียสละ

2. ละครพูดสลับลำหรือละครพูดสลับลำนำนั้น ศัพท์คำว่า “ลำ” ฟังเฉพาะเสียงหลายท่านคงเข้าใจว่า ละคร ชนิดนี้คงพูดสลับลำกับลีลาการรำรำ แต่ความจริงคำว่า “ลำ” ย่อมาจาก “ลำนำ” แปลว่า “ร้อง” ละครพูดสลับลำ เป็นละครพูดที่มีทั้งการพูดและการร้องเพลง แต่ถือหลักเอาการพูดเป็นสำคัญ ส่วนบทร้องเป็นเพียงส่วนประกอบ การแสดง ยึดถือบทพูดเป็นสำคัญ บทร้องเป็นเพียงสอดแทรกเพื่อเสริมความ การแทรกบทร้อง เป็นเพียงบางตอน เช่น การดำเนินเรื่องจากสถานการณ์หนึ่งไปยังอีกสถานการณ์หนึ่ง บทรำพัน บทคร่ำครวญ คิดถึงหรือบทร้องในงานรื่นเริง ลักษณะการแสดงละครสลับลำนี้ ถ้าตัดบทร้องออกจะไม่เสียความแต่อย่างใด และจะมีลักษณะเหมือนละครพูดล้วนๆ ทุกประการ เรื่องที่แสดง เช่น เรื่องปล่อยแก่ของนายบัวทองอิน โดยพระราชนิพนธ์บทร้องแทรก โดยใช้พระนามแฝงว่า “ศรีอยุธยา”

3. ละครพูดคำฉันท์ คือ ละครพูดที่เรียกชื่อการแสดงตามลักษณะของบทละครที่เป็นคำประพันธ์ซึ่งเป็นบท ร้อยกรองในลักษณะคำฉันท์จากบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีเพียงเรื่องเดียว คือ เรื่องมัทนะพาธา หรือตำนานดอกกุหลาบ

โดยลักษณะการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีการสอดแทรกแนวความคิดด้านการเมืองการปกครองประชาชน การพัฒนาคนการสร้างสามัคคีของผู้คนในชาติ โดย(ปิยวดี มากพา, 2554, น. 43) ได้อธิบายถึงลักษณะการแสดงละครพูดไว้ดังนี้

1. บทละคร จะมีรายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร ทั้ง อายุ สถานภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และมีการอธิบายรายละเอียดเครื่องแต่งกายของตัวละครไว้ในบทด้วย ทั้งยังมีการแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการแสดง ทั้งการ จัดเวทีและวิธีแสดงไว้ ทั้งนี้พบว่ามีลักษณะของละครพูดแบบ ภาพยนตร์ที่ทรงไว้โดยการเล่าเรื่อง แล้วให้ตัวละครพูดเอง

2. ผู้แสดงหรือตัวละคร ในระยะแรกผู้แสดงเป็นชายล้วน เนื่องจากเดิมวัฒนธรรมไทยไม่นิยมให้หญิงชายถูกต้องตัวกัน ต่อมาเป็นการแสดงแบบชายจริง หญิงแท้ ซึ่งเป็นการเผยแพร่ แนวการปฏิบัติแบบวัฒนธรรมของชาติตะวันตก

3. การแสดงดำเนินเรื่องด้วยวิธีพูดเป็นหลัก แล้วมีการ ร้องเพลงในละครพูดสลับลำ หรือเรียกว่าละครสังคีต หรือการพูด แบบคำฉันท์ในละครพูดคำฉันท์ มีการจัดฉากแบ่งเป็นองก์เป็นตอนและเปลี่ยนแปลงตามเนื้อเรื่อง ตัวละครแสดงออกด้วย ท่าทางธรรมชาติ

4. เครื่องแต่งกายสมจริง ในกรณีที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ต่างชาติ มีการดัดแปลงการแต่งกายให้มีลักษณะเฉพาะตาม ชาตินั้น

5. เครื่องดนตรีใช้วงปี่พาทย์บรรเลง และมีเครื่องดนตรีอื่นผสมด้วยเพื่อให้เกิดความสมจริง

สรุปได้ว่าละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีรูปแบบการแสดงที่เป็นลักษณะผู้แสดงแสดงโดยการพูดเป็นหลัก มีการร้องเพลงในละครพูดสลับลำ มีการพูดแบบคำฉันทน์ในละครพูดคำฉันทน์ ต่างจากละครรำที่มีอยู่มาแต่โบราณ โดยมีการแสดงที่ง่ายขึ้น ใช้คำพูดแบบสามัญชน ใช้การแสดงแบบชายจริงหญิงแท้ตามแบบชาติตะวันตก การแต่งกายสมจริงตามแต่ละตัวละครนั้นๆ เครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงวงปี่พาทย์และวงดนตรีดนตรีอื่น นอกจากละครพูดจะเป็นสื่อทางความบันเทิงแล้วละครพูดยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ ให้มีความเข้าใจตามแนวพระราชนโยบายที่พระองค์ได้ทรงใช้สั่งสอนข้าราชการ และผู้คนให้มีความตระหนักในเรื่องความรักชาติ ความจงรักภักดีต่อสถาบัน และปลูกฝังแนวคิดทางบารพการทหารอีกด้วย

ในงานวิจัยครั้งนี้จึงนำรูปแบบละครพูดสลับลำ ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มาเพื่อนำเสนอผลงานการแสดงในเรื่องของความตระหนักในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะเพื่อปลูกฝังให้กับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อีกทั้งยังสอดคล้องกับสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 2) มาตรฐานการเรียนรู้ที่ 3.2 ม.4-6 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน 8 ประการ นั่นก็คือ การมีจิตสาธารณะ ดังนั้นการนำการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มาใช้ในเพื่อความตระหนักในเรื่องของ จิตสำนึกสาธารณะ เพื่อให้เกิดความตระหนักและเข้าใจในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ

2. แนวคิดและทฤษฎีละครเพื่อการศึกษา

2.1 ความหมายของละคร

ละคร จัดเป็นสื่อทางศิลปะการแสดงประเภทหนึ่ง โดยเป็นการแสดงที่เป็นเรื่องเป็นราว มีตัวละคร บทละคร มีองค์ประกอบต่างๆที่ทำให้ก่อเกิดละคร และละครสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยมีนักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของละครประเภทต่างๆไว้ ดังนี้อริสโตเติล (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ, 2531: 1; อ้างอิงจาก Aristotle. n.d.) ได้ให้ความหมายของละคร ไว้ในหนังสือเรื่อง "Poetics" ซึ่งถือเป็นทฤษฎีการละครเล่มแรกของโลกว่า ละคร คือการเลียนแบบ สิ่งที่ละครเลียนแบบคือมนุษย์ และการกระทำของมนุษย์ โดยอริสโตเติล (2560) ได้ให้ความหมายของละครไว้ว่า ละครการศึกษาที่มีหัวใจอยู่ที่การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการศึกษาด้าน พุทธิจิตตะ และพลังทักษะ

จากการศึกษาค้นคว้าจึงสรุปได้ว่า ละครเป็นการผูกเรื่องราว ที่มีมนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นจากการผูกเรื่องราวในชีวิตจริงแสดงให้เห็นถึงภายในจิตใจของมนุษย์ มีความเพลิดเพลิน

สนุกสนาน ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมทั้งนี้ละครยังเป็นเครื่องมือในการทำงานเพื่อพัฒนาจิตใจมนุษย์ เปลี่ยนแปลงมุมมองอันจะเป็นการเข้าใจสังคม เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น

2.2 ละครเพื่อการศึกษา

ละครเพื่อการศึกษา คือ การนำละครมาเป็นกระบวนการในการแนะนำ หรือแนะนำแนวทางให้แก่เด็กและเยาวชน เป็นเทคนิคการสอนสำหรับครูผู้สอนในการใช้ละครกับระบบการศึกษาของประเทศไทย ให้ความสนุกสนาน และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การละครเพื่อศึกษานั้นมิใช่มุ่งเน้นไปที่ผลของการแสดง แต่หากเป็นกระบวนการในการแสดง การละครลักษณะนี้มีรูปแบบเฉพาะ การนำเสนอที่แตกต่างตามช่วงวัย การชม รวมถึงการใช้พื้นที่ โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย การระดมปัญหา การแสดง การร่วมมือในการแสดง การวิจารณ์การตั้งคำถาม เพื่อแก้ไขปัญหาของของสังคมหรือเพื่อพัฒนาเรียนรู้ (พรรัตน์ ดำรุง, 2547, น. 47) โดยประกอบไปด้วย ละคร หุ่น ละครใบ้ การแสดงโดยไม่เตรียมล่วงหน้า การแสดงบทบาท ละครเวทีสำหรับเด็กและเยาวชน เป็นต้น

จากการศึกษาละครเพื่อการศึกษากระบวนการละครเพื่อการศึกษา ของอาจารย์พรรัตน์ ดำรุง เป็นกระบวนการที่เหมาะสมในการพัฒนาร่วมกับละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการการระดมปัญหา การแสดง การร่วมมือในการแสดง การวิจารณ์ การตั้งคำถาม เพื่อแก้ไขปัญหาของของสังคมหรือเพื่อพัฒนาเรียนรู้ในรายวิชานาฏศิลป์ ช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยละครเพื่อศึกษานั้นมิได้เน้นความสำเร็จของการแสดงแต่เน้นขั้นตอนกระบวนการระหว่างการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 ประโยชน์ของละครเพื่อการศึกษา

การละครสามารถเสริมสร้างมวลประสบการณ์ สร้างโอกาสให้เยาวชนได้แสดงแนวคิดได้อย่างอิสระ สร้างความเข้าใจ ถึงความตระหนักในปัญหาที่ก่อเกิดในชุมชนสังคม สามารถเสริมสร้างการเรียนรู้ได้ตามจุดประสงค์ เช่นนั้นการออกแบบการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วยละครเพื่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างยิ่งต้องคำนึงถึงลักษณะความเหมือน ความแตกต่างของผู้เรียนความเหมาะสมกิจกรรมต่อวัยผู้เรียนการปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ความเป็นปัจเจกชน และภูมิปัญญาวัฒนธรรม ตลอดจนบริบทของชุมชนหรือสังคมการจัดบรรยากาศเรียนรู้ที่เหมาะสมและปลอดภัยหรือผู้อำนวยการกิจกรรมต้องมีความรู้ความสามารถในการละครการพัฒนาคนผู้เรียนด้วยการใช้กระบวนการละครจึงสามารถส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างแท้จริง (ภัทรศิลป์ สุทัศน์ศิลป และ และกิตติ มีชัยเขตต์, 2561, น.71)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ละครเพื่อการศึกษาเป็นกระบวนการละครที่ใช้พื้นที่ภายในโรงเรียน เป็นสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักสูตรของสถานศึกษา ปรัชญาการณืทางสังคมที่เกิดขึ้นหรือ เหตุการณ์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชน เป็นกระบวนการทางการละครที่สร้างแนวคิดทัศนคติในเชิงบวก รวมถึงได้เรียนรู้ในประเด็นปัญหาต่างๆ มีการระดมความคิดเห็น สามารถช่วยพัฒนาเยาวชนได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นมาบูรณาการร่วมกับการปลูกฝังค่านิยมการตระหนักถึงจิตสำนึกสาธารณะ จึงเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง โดยในงานวิจัยครั้งนี้ได้ละครเพื่อการศึกษา มาสร้างและ พัฒนาเป็นกิจกรรมละครพูด

3. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

3.1 ความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ

จิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) เป็นการสร้างความตระหนักให้เห็นถึงปัญหาของส่วนรวม ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อไม่ให้ก่อความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวม ร่วมกันระดมความคิดเห็น ถึงแนวทางการหาทางออกของสังคม รับอาสาเป็นผู้นำทางจิตสำนึกสาธารณะ มีความสำนึกในศีลธรรมอันดีงามของสังคมก่อให้เกิดสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2542, น. 14) โดยความหมายจิตสาธารณะว่า เป็นการรู้จักเอาใจใส่เป็นธุระและเข้าร่วมในเรื่องของส่วนรวมที่เป็นประโยชน์ต่อชาติ อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ (2553, น. 220) ได้ให้ความหมาย จิตสำนึกสาธารณะเป็นลักษณะที่แสดงออกถึง การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ โรงเรียนชุมชน สังคม ประเทศชาติด้วยความเต็มใจโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน แบ่งปันประโยชน์สุขสำหรับตนเอง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม เห็นอกเห็นใจผู้ที่ลำบากหรืออยู่ในสถานการณ์ที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เป็นผู้นำในการทำความดี สร้างสรรค์สิ่งดีงามให้กับสังคมประเทศชาติโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนเป็นตัวเงิน หรือผลประโยชน์ใดๆ

โดยจากการศึกษา คำว่า “จิตสำนึกสาธารณะ” สามารถสรุปได้ว่า เป็นจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม เอาใจใส่ต่อชุมชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เคารพและห่วงหาพันต่อสมบัติสาธารณะ ประโยชน์ โดยนักเรียนเป็นผู้รู้จักดูแลเอาใจใส่ เน้นการมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้กับสังคมและประเทศชาติ

3.2 ความสำคัญของจิตสำนึกสาธารณะ

กระทรวงศึกษาธิการมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม(กรมวิชาการ, 2551, น. 2) จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษา มาตรฐานการศึกษา หลักสูตร

แกนกลางการศึกษา และนโยบายแผนการพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ความสำคัญกับจิตสาธารณะ ให้ผู้เรียนมีศีลธรรม จริยธรรม มุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องด้านต่างๆ ให้กับผู้เรียนรวมถึงการรู้จักรักษา ผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติโดยไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม (2543, น. 22-23) ได้กล่าวถึงผลกระทบต่อบุคคล ที่ทำสังคมเกิดปัญหาจิตสำนึกสาธารณะไว้ว่า ชุมชนไม่มีความแข็งแรง ขาดการพัฒนา เกิดอาชญากรรมในสังคม ขาดซึ่งผู้นำในการในการเป็นต้นแบบในการแก้ไขปัญหา ทั้งนี้ยังอาจส่งผลกระทบต่อประเทศชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางการเมืองและการปกครอง ประเทศชาติด้อยพัฒนา เนื่องจากขาดแรงพลังของประชาชน ประเทศชาติไร้เกียรติ ไร้ศักดิ์ศรี ทำให้ประชาชนในประเทศอื่นมองด้วยสายตาเหยียดหยาม ดูหมิ่น ดูแคลนว่าเป็นประเทศด้อยพัฒนา เพราะการไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของจิตสำนึกสาธารณะ หรือการขาดความร่วมมือในการเป็นผู้นำด้านจิตสำนึกสาธารณะ

3.2 องค์ประกอบของจิตสาธารณะ

จากการศึกษาองค์ประกอบของจิตสำนึกสาธารณะ ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้องค์ประกอบที่มีจิตสำนึกสาธารณะของ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา(2551, น. 50) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดแบ่งนิยามออกเป็น 3 องค์ประกอบ 7 ตัวชี้วัด ตามตัวชี้วัดดังต่อไปนี้ ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบจิตสำนึกสาธารณะ

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. การช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ	1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยความเต็มใจ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหา
2. ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม	2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหายต่อของส่วนรวม 2.2 ดูแลรักษา สาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อม
3. การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน	3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวม

ที่มา : องค์ประกอบและตัวชี้วัดมีจิตสำนึกสาธารณะสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(2551, น. 50)

3.4 แนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

การสร้างจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชน เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสร้างเสริมคุณลักษณะเพื่อการเกิดจิตสำนึกสาธารณะแนวทางในการจัดกิจกรรม เพื่อพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะสำหรับเยาวชน เป็นแนวทางที่หลากหลายเน้นกระบวนการของการ จัดกิจกรรม เพื่อปลูกฝังการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ภายใต้เงื่อนไขปฏิรูปการศึกษาพัฒนา คุณภาพสื่อร่วมมือกันทำงาน และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้อย่างหนึ่งของเยาวชน เสมือนเป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษา(วรางคณา หนุ่นสุวรรณ, 2552, น. 68)

โดย ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น. 96-98) ได้สรุปแนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะไว้ว่า วิธีการที่หลากหลายเพื่อใช้ในการพัฒนาจิต สาธารณะให้แก่เด็กและเยาวชนมีประเด็นสำคัญ ไว้ดังนี้ คือ การคำนึงถึงปัจจัย สมรรถภาพ ภาวะทางอารมณ์ ค่านิยมส่วนบุคคล ความประพฤติ โดยการจัดการเรียนการสอนในการส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะต้องกระทำซ้ำๆ เน้นซ้ำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบกับการจัดการเรียนรู้ต้องครอบคลุมทั้งด้าน ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย เพื่อให้กระบวนการสร้างจิตสาธารณะเป็นไปอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้เกิดลักษณะนิสัยที่ยั่งยืน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำบนพื้นฐานการเติบโตแบบธรรมชาติ โดยอาจใช้บทบาทของผู้นำ การจำลองสถานการณ์ การใช้บทบาทสมมติ การนำเสนอผ่านการละคร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สามารถพัฒนาด้วยการจัดการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การใช้บทบาทของผู้นำ การใช้การสื่อสารแบบรวมศูนย์ การใช้กระบวนการศึกษาเรียนรู้ สถานการณ์ จำลองผลสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง การใช้บทบาทสมมติกับตัว แบบ การใช้กิจกรรมละครต่างๆ เป็นต้น ก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถตระหนักได้ถึงจิตสำนึกสาธารณะ

3.5 แนวทางการวัดและประเมินผลจิตสำนึกสาธารณะ

แนวทางการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านจิตสำนึกสาธารณะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดมาตรฐานในการพัฒนาผู้เรียน ให้เป็นคนที่ดี เก่งและมีความสุข เป็นพลเมืองโลกที่ดี โดย กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้เสนอแนวทางดำเนินการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านจิตสำนึกสาธารณะให้บรรลุผลได้ดังนี้

1) ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อพิจารณาว่าพฤติกรรมที่กำหนดครอบคลุมตัวชี้วัดและนิยามที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนหรือไม่ อาจเพิ่มเติมหรือปรับได้ตามความเหมาะสม

2) วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมชี้วัด จะสามารถวัดและประเมินได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3) เลือกรูปแบบของเครื่องมือวัดและประเมินผล ควรใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย เครื่องมือวัดประเมินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมสำคัญว่าควรจะใช้เครื่องมือชนิดใด

4) สร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมิน มีการวิเคราะห์คุณภาพทั้งรายข้อและทั้งฉบับ ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ทดลองใช้เพื่อตรวจสอบดูว่าภาษาที่ใช้เหมาะสมกับระดับอายุของนักเรียนหรือไม่

5) ออกแบบการวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

6) กำหนดเกณฑ์เพื่อสรุปผลการประเมินภาพรวมใน 4 ระดับ คือ ดีเยี่ยม (3) ดี (2) ผ่าน (1) ไม่ผ่าน (0)

7) สรุปผลการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อพัฒนาและตัดสินผู้เรียน

8) รายงานผลการประเมิน อาจเป็นรายสัปดาห์ รายเดือนรายภาค และรายปี ทั้งนี้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ไรท์ (กนิษฐา สังขรัตน์, 2559, น. 60, อ้างอิงจาก Wright, 1972, น. 1876) ทำการวิจัยเรื่องผลของ ละครสร้างสรรค์ที่มีต่อการรับรู้บุคคลโดยมุ่งศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมละครสร้างสรรค์ ในการสร้างความเห็นอกเห็นใจและความสามารถในการสวมบทบาทได้ ทำการทดลองกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่าเด็กที่เรียน โดยใช้กิจกรรมละครสร้างสรรค์มีทักษะการสวมบทบาทดีขึ้น

Yean Tsai, Kuo-Jen Tsang, และ Wang (2015) โดยศึกษาการออกแบบการเรียนรู้ การสอนละครเพื่อการศึกษาด้วยการสร้างละครนาฏกรรมจิว เพื่อสร้างจิตสำนึกต่อสังคมของนักเรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันและการแสวงหาความรู้ในเชิงลึกเกิดผลพลอยได้ที่ตามมาคือจิตสำนึกต่อ ชุมชนในการบริการสังคม และเกิดความสุขในการเรียน

3.2 งานวิจัยภายในประเทศ

กรรณิการ์ แสงทอง (2553) การวิจัยเรื่อง การนำกระบวนการละครมาใช้เพื่อการแก้ไขฟื้นฟู เด็ก และเยาวชนที่กระทำผิด เป็นการศึกษาเรื่อง การนำกระบวนการละครมาใช้เพื่อการแก้ไขฟื้นฟู เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด โดยมีมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการในการ

สร้างงาน สำหรับเด็กและเยาวชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำการเปรียบเทียบความเหมือนกัน และความแตกต่างกัน ในกระบวนการสร้างงาน ละครของแต่ละกลุ่มละครและเพื่อศึกษาการบริหารและจัดการองค์กร ของกลุ่มละครสำหรับเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยมีระยะเวลาในการทำการวิจัย หมายเหตุเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่เก็บรวบรวมข้อมูล นำมาพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชน จะได้เรียนรู้ผ่านศิลปะการแสดงด้วยตนเองและจากผู้คนร่วมงาน ทำให้เด็กได้เข้าใจ และได้เห็นมุมมอง รวมถึงความคิดจากบุคคลอื่น ๆ ในงานที่เกิดขึ้นอีกด้วย

ธนสิน ชูตินทรานนท์ (2560) งานวิจัยเรื่อง ละครการศึกษาในสังคมตะวันตกและสังคมไทย ที่กล่าวถึงการใช้กิจกรรมละครในโรงเรียนมีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาเด็ก ไม่ได้ต้องการความสมบูรณ์ของการแสดง หากแต่ต้องการคุณค่าและความสำคัญที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการละครของเด็ก คำถามข้างต้นนำไปสู่การพัฒนาเป้าหมายในการทำงานละครในโรงเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมซึ่งการส่งเสริมให้ครูสามารถใช้ละครในชั้นเรียน สามารถออกแบบหน่วยการเรียนรู้ และแผนการเรียนรู้เพื่อใช้ละครในการพัฒนาความตระหนักรู้แก่เด็กหรือเยาวชน

อัญชลี ยิ่งรักษพันธ์ (2550) การวิจัยครั้งนี้จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เกิดจากการใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผล จากสภาพจริง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนราชบพิธ สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลจากงานวิจัยพบว่า นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงการใช้สถานการณ์จำลองผสมกับเทคนิคการประเมินผล จากสภาพจริงในการทดลอง โดยอยู่ในระดับที่ .01 โดยนักเรียนมีความตระหนักรู้เรื่องจิตสำนึกสาธารณะที่เพิ่มมากขึ้นก่อนการทดลอง

วรัญญู ปิ่นจ๋า (2558) การวิจัยเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้กิจกรรมการละคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลของการพัฒนาพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี เป็นการใช้กระบวนการละครในการดำเนินกิจกรรม โดยดำเนินการทั้งหมด 8 ครั้ง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง กิจกรรมละ 2 ชั่วโมง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการกล้าแสดงออกที่เพิ่มมากขึ้น เมื่อนำกระบวนการละครมาช่วยแก้ไขปัญหาคความกล้าแสดงออก

ปิยวดี มากพา (2554) แนวคิดการสร้างละครในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวคือ การต้องการนำ ศิลปะการแสดงใช้เป็นเครื่องปกป้องประเทศชาติและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของประชาชน เมื่อมองแนวคิดการสร้างละคร พระราชานิพนธ์ในรัชกาลที่ 6 เห็นว่า 1. ในฐานะนักนาฏยประดิษฐ์ ทรงเป็นนักสร้างสรรค์ ศิลปะการแสดงที่เป็นแนวความคิดที่แปลกใหม่ เนื่องจากเป็นการ สร้างงานละครรูปแบบใหม่ในขณะที่ยังแวดล้อมด้วยบริบทของ ละครรำ และเรื่องราวของจินตนาการที่พระมหากษัตริย์เป็นดัง สมมุติเทพ ลักษณะการแสดงต้องมีความวิจิตรเหนือจริง แต่ พระองค์กลับสร้างละครเหมือนจริง ทั้งนี้สันนิษฐานว่าทรงได้รับ อิทธิพลจากละครตะวันตกในยุคที่ทรงศึกษาทั้งที่ประเทศ อังกฤษ และประเทศฝรั่งเศส 2. การฉีกกรอบประเพณีในฐานะกษัตริย์ผู้ปกครอง ประเทศ ที่ขณะนั้นมีลัทธิความเชื่อว่าละครเป็นเพียงแค่เครื่อง ราชูปโภค แต่กลับทรงให้ความสำคัญและร่วมเป็นส่วนหนึ่งทั้งที่ เป็นนักประพันธ์ นักแสดง นักกำกับการแสดง แม้ว่าในขณะนั้น สมเด็จพระบรมราชชนนีทรงไม่พอพระทัยเพราะเห็นว่าต้องรับ บทบาทเป็นตัวละครที่ไม่เหมาะสม และมีคำ กล่าวที่ล่วงเกิน นักแสดงอื่น ๆ ซึ่งพระองค์กลับมีพระราชปราชญ์ว่าเป็นเรื่อง ธรรมดาของศิลปะการละคร เนื่องจากในบทบาทของนักแสดง พระองค์มิได้เลือกที่จะรับบทบาทเป็นเจ้านายอยู่เสมอ เป็นการสะท้อนแนวคิดของนักประชาธิปไตยในพระองค์ เรื่อง คำนิยมของการแบ่งคุณค่าของมนุษย์ โดยทรงให้ความสำคัญ กับการทำ หน้าที่ที่ได้รับในขณะนั้น กล่าวคือเป็นนักแสดงก็รับ หน้าที่แสดงให้สมบทบาท เมื่อหมดหน้าที่นักแสดงก็รับหน้าที่ ในชีวิตให้เต็มกำลังเช่นกัน 3. ในฐานะศิลปิน ในด้านนี้เป็นการช่วยยกฐานะของ ศิลปะการแสดงในสังคมที่ในขณะนั้น ความเชื่อที่ว่าเป็นอาชีพที่ ไม่มีเกียรติ เป็นอาชีพของชนชั้นใต้ปกครอง ให้ได้รับการยอมรับ เนื่องจากที่พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นชนชั้นปกครองที่ สูงสุด แต่ทรงได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งและนำข้าราชการ ข้าราชการ ชั้นผู้ใหญ่ หรือพระบรมวงศานุวงศ์เข้าร่วมแสดงด้วย ซึ่งนับเป็น คุณูปการอันใหญ่หลวงของวงการนาฏศิลป์ไทย 4. นักปราชญ์ผู้ใช้ศิลปะการแสดง เป็นเครื่องมือ สื่อสารความรู้สึกนึกคิด การบริหารบ้านเมือง สอนประชาธิปไตย สอดแทรกข้อคิดในการดำ เนินชีวิตทั้งในลักษณะตลกขบขัน จริงจังหรือล้อเล่นเชิงสั่งสอน โดยผู้รับสารไม่ได้รู้สึกอึดอัดใจ 5. นักบริหารที่ใช้ศิลปะในการบริหารจัดการ โดยใช้ ศิลปะการแสดงเพื่อนำน้ำใจของคนให้ เห็นหรือเชื่อ หรือแม้แต่ นำกลับไปคิด หรือกระตุ้นให้คิดในเรื่องนโยบายต่าง ๆ

วัลลยา ธรรมอภิบาล และอัจฉรา วัฒนานรงค์ (2555) การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลาการพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะ สำหรับนิสิต

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลาระยะเวลาในการทดลอง ปีการศึกษา 2554 (มิถุนายน 2554 – พฤษภาคม 2555) ผลจากการวิจัยพบว่า หลังจากการใช้หลักสูตรเสริมสร้างจิต สาธารณะระดับจิตสาธารณะ ของนิสิตกลุ่มเป้าหมายก่อนการทดลองและหลังการทดลองใช้ หลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 001

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัย และตำราที่เกี่ยวข้อง จึงสรุปได้ว่าการใช้ละครเพื่อ การศึกษาในการพัฒนากิจกรรมละครพูด และในเรื่องของการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัย สามารถนำแนวคิดต่างๆมาออกแบบพัฒนากระบวนการกิจกรรมละคร เพื่อเป็นแนวทางในการ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สร้างบทละครจากองค์ความรู้เรื่องจิตสำนึกสาธารณะ ในรูปแบบ ลักษณะการแสดงละครพูดรัชกาลที่ 6 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นในรูปแบบละครพูดคำฉันท์ เพราะละครพูดเป็นศิลปะในการพัฒนาจิตใจมนุษย์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนากิจกรรมละครพูดในการสร้างเสริมจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) และเปรียบเทียบผลของขั้นก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. การสรุป อภิปรายผลและนำเสนองานวิจัย

1. การกำหนดประชากรและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2564 มีจำนวน 349 คน ผู้วิจัยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ คัดเลือกนักเรียนชั้น ม.5 เพื่อเป็นประชากรของงานวิจัย พบว่ามีคะแนนต่ำกว่า 30 % จำนวน 201 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการใช้เกณฑ์ 15 % จากกลุ่มประชากร ของ Neuman ในการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจาก 201 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองของนักเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1. แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 2. กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) จำนวน 8 กิจกรรม ระยะเวลา 55 นาที ต่อแผนกิจกรรม

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ โดยเป็นแบบวัดที่มุ่งหวังวัดถึงความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบวัด

1.2 กำหนดกรอบแนวคิดของการวัดความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ

1.3 ดำเนินการพัฒนาข้อคำถาม โดยผู้วิจัยวางวัตถุประสงค์รวมถึงกรอบแนวคิดในการวัดผลความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ โดยแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ 7 ตัวชี้วัด

1.4 นำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและวิจัยการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญด้านคุณลักษณะของผู้มีจิตสำนึกสาธารณะ ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยผู้วิจัยใช้ดัชนี IOC (Item Objective Congruence) ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนดังนี้

-1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้อง
 0 หมายถึง ข้อคำถามนั้นไม่อาจตัดสินว่าสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง

1 หมายถึง ข้อคำถามนั้นสอดคล้อง

จากนั้นดำเนินการคัดเลือกข้อคำถามตาม ศิริชัย กาญจนวาสี(2552: 49) ที่กำหนดว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความที่จะวัด

1.5 ผู้วิจัยนำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเดียวกันในช่วงชั้นหรือระดับชั้นเดียวกัน

1.6 นำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะมาพัฒนาเพื่อความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและนำไปใช้จริง

1.7 ลักษณะของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 7 ตัวชี้วัด จำนวน 20 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวก 20 ข้อ โดยลักษณะคำถามมีมาตราส่วนประมาณค่าเป็น (Rating scale) 3 ระดับ โดยกำหนดให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียววิธีการตอบและเกณฑ์การให้คะแนนลักษณะคำถามมีมาตราส่วนประมาณค่าเป็น (Rating scale) 3 ระดับ คือ

3 หมายถึง มีความตระหนักในระดับมาก

2 หมายถึง มีความตระหนักในระดับปานกลาง

1 หมายถึง มีความตระหนักในระดับน้อย

แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะประกอบด้วยข้อคำถามในเชิงบวก เกณฑ์การตัดสินคะแนน คือ ถ้าผู้ตอบ ตอบมากจะได้ 3 คะแนน ปานกลาง 2 คะแนน และน้อย 1 คะแนน

2. กิจกรรมละครพูดผู้วิจัยนำองค์ประกอบของการแสดงละครพูดคำฉันท์ ตามแนวทางในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ มาเป็นเนื้อหาหลัก ซึ่งเนื้อหาประกอบไปด้วยประวัติความเป็นมาละครพูด องค์ประกอบของละครพูด วิธีการสร้างละคร และนำเสนอการแสดงในรูปแบบของการแสดงละครพูดตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 โดยแสดงเป็นละครพูดสลับลำ บูรณาการกับกระบวนการขั้นตอนของละครเพื่อการศึกษา การเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะโดยสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา และสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะโดยผ่านการพิจารณาอนุมัติจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกิจกรรมละคร ตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ร่วมกับฝ่ายกิจการนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีปัญหาด้านการขาดจิตสำนึกสาธารณะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะให้กับนักเรียนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้านการมีจิตสาธารณะหรือจิตสำนึกสาธารณะ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับอัตลักษณ์ที่สถานศึกษากำหนด “จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา” และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีแต่การแบ่งปันเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

2.2 สัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านกิจกรรมละครเพื่อสร้างกิจกรรมละครและกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 3 ท่าน โดยผู้เชี่ยวชาญต้องเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนด้านกิจกรรมละคร ที่มีอายุการปฏิบัติงานด้านละครไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.3 ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรม โดยพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 อยู่ในช่วงชั้นการเรียนรู้ที่ 4 มีการศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่ต้องเรียนรู้ในรายวิชานาฏศิลป์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551 รายวิชาศิลปะ สาระนาฏศิลป์ ชั้น ม.4-6 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ สาระการเรียนรู้แกนกลาง ประวัติความเป็นมาละครพูด องค์ประกอบของละครละครพูด วิธีการสร้างละครพูด การแสดงละครพูด จำนวน 8 แผนกิจกรรม กิจกรรมครั้งละ 55 นาที ตามโครงสร้างกิจกรรมดังนี้

ตาราง 3 การออกแบบพัฒนาโครงสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
1	ละครของพ่อ รามวชิราวุธ	เพื่อให้ผู้เรียนมี ความรู้เรื่อง ละครพูด ในพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ประวัติ ความเป็นมา ประเภท ลักษณะ รูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของ การแสดง	มาตรฐาน ศ3.2 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 3. บรรยาย วิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์ และการละคร ไทย ตั้งแต่ อดีต จนถึง ปัจจุบัน <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>ผู้แทนกลาง</u> วิวัฒนาการ ของนาฏศิลป์ และการละคร ไทยตั้งแต่ อดีต จนถึงปัจจุบัน <u>คุณลักษณะ</u> <u>อันพึง</u> <u>ประสงค์</u> ใฝ่เรียนรู้	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) -การค้นหา และลงมือทำ	ผู้เรียนมีความรู้เรื่อง ละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็น มา ประเภท ลักษณะ รูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของ การแสดงละครพูด

ตาราง 3 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
2	กิจกรรมสังคม ของฉัน ของเธอ หรือของใคร	เพื่อให้ผู้เรียนมี ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับ ประเด็นปัญหา เรื่องจิตสำนึก สาธารณะใน	<u>มาตรฐาน</u> ศ3.1 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 8.วิเคราะห์ ท่าทาง และ การเคลื่อนไหว ของผู้คนใน ชีวิตประจำวัน และนำมา ประยุกต์ใช้ใน การแสดง <u>คุณลักษณะ</u> <u>อันพึง</u> <u>ประสงค์</u> มีจิตสาธารณะ	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) - การให้ ความรู้ใน ประเด็น ปัญหา - ระดมสมอง	ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาเรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ เข้าใจสภาพการณ์ ของการขาด จิตสำนึกสาธารณะ ในสังคมไทย และ สังคมโลก
3	กิจกรรมรู้จักการ ละคร	เพื่อให้ผู้เรียนมี เรื่ององค์ประกอบ ของละครและการ สร้างบทละคร สำหรับการแสดง ละครเพื่อ เสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	<u>มาตรฐาน</u> ศ 3.1 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 2 สร้างสรรค์ ละครสั้นใน รูปแบบบ ที่ชื่นชอบ <u>สาระการ</u> <u>เรียนรู้</u> <u>แกนกลาง</u> -องค์ประกอบ ของละคร	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) -การค้นหา และการลง มือทำ - ระดมสมอง	ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับเรื่อง องค์ประกอบของ ละครและสามารถ สร้างบทละคร สำหรับการแสดงได้ โดยที่ผู้เรียนจะต้อง เป็นผู้สร้างบทละคร และเขียนบทได้ด้วย ตนเอง

ตาราง 3 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
4	กิจกรรมเล่น ละครพูด	เพื่อให้ผู้เรียนมี ทักษะทางการ แสดงละครพูดใน รูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวและ สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์	มาตรฐาน 3.1 ตัวชี้วัดที่ 1.มีทักษะใน การแสดง สาระการ เรียนรู้ แกนกลาง -การละครไทย คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ รักความเป็น ไทย	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) - การลงมือ ทำ - การแสดง	ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ แสดงละครพูดใน รูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และสามารถนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์
5	กิจกรรมหรรษา ละครสั้น สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำทักษะ ทางการแสดง ละครพูดใน รูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวและ สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิด ประโยชน์	มาตรฐาน 3.1 ตัวชี้วัดที่ 1.มีทักษะใน การแสดง สาระการ เรียนรู้ แกนกลาง -การละครไทย มุ่งมั่นในการ ทำงาน	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) - การแสดง	ผู้เรียนสามารถนำ บทละครเรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ ทั้ง 3 ด้าน 7 องค์ประกอบ และ ทักษะการแสดง ละคร ประยุกต์ใช้ ในการแสดงละคร พูดใน พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ตาราง 3 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
6	กิจกรรมร่วมด้วย ช่วยกันให้ สมบูรณ์	เพื่อให้ผู้เรียน เข้าใจรูปแบบ เทคนิคการจัดการ แสดงละคร	<u>มาตรฐาน 3.1</u> <u>ตัวชี้วัดที่</u> 6 บรรยาย และ วิเคราะห์ อิทธิพลของ เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี ผลต่อการแสดง <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>รู้แกนกลาง</u> เทคนิคการ จัดการแสดง <u>คุณลักษณะ</u> <u>อันพึงประสงค์</u> มุ่งมั่นในการ ทำงาน	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) -การแสดง -การลงมือ ทำ -ระดมสมอง	ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจมีการ แบ่งหน้าที่และ ฝึกซ้อมการแสดง กิจกรรมละครพูด
7	กิจกรรมร่าเริง ร่วมเล่นละครพูด เพื่อเสริม จิตสำนึก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนฝึก การปฏิบัติการ แสดงในรูปแบบ ละครพูดเพื่อ เสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	<u>มาตรฐาน 3.1</u> <u>ตัวชี้วัดที่</u> 1.มีทักษะใน การแสดง หลากหลาย รูปแบบ <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>รู้แกนกลาง</u> -การละครไทย	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) -การแสดง -การลงมือ ทำ -ระดมสมอง	ผู้เรียนได้เกิดการ เตรียมความพร้อม ก่อนการแสดงจริง ช่วยกันแก้ไข ปัญหาที่จะเกิดขึ้น

ตาราง 3 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
8	กิจกรรมนำเสนอ การแสดงละคร พูดเพื่อ เสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำเสนอ การแสดงใน รูปแบบละครพูด เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	<u>มาตรฐาน</u> 3.1 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 2 สร้างสรรค์ ละครสั้นใน รูปแบบ ที่ชื่นชอบ 3 วิจารณ์การ แสดงตามหลัก นาฏศิลป์ และ การละคร 4วิจารณ์การ แสดงตามหลัก นาฏศิลป์ และ การละคร <u>คุณลักษณะ</u> <u>อันพึงประสงค์</u> -มีจิตสาธารณะ	แนวคิด ทฤษฎี ละครเพื่อ การศึกษา (TIE) -การ นำเสนอ -การ วิจารณ์และ ตั้งคำถาม	ผู้เรียนสามารถ นำเสนอการแสดง ในรูปแบบละครพูด เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ ได้

2.4 นำกิจกรรมละครพูดที่สร้างขึ้นโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ
ความสอดคล้องโดยหาค่าเฉลี่ย ซึ่งศิริชัย กาญจนวาสี (2552: 58) ได้ให้เกณฑ์การตัดสินและแปล
ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

-1 หมายถึง	กิจกรรมนั้นไม่สอดคล้อง
0 หมายถึง	กิจกรรมนั้นไม่อาจตัดสินว่าสอดคล้องหรือไม่สอดคล้อง
1 หมายถึง	กิจกรรมนั้นสอดคล้อง

2.5 นำกิจกรรมละครพูดที่ได้รับคำแนะนำ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เรียนที่มีคุณสมบัติเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 สรุปผล และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยแบ่งได้ 3 ระยะดังนี้

1. ขั้นก่อนการวิจัยทดลอง

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงโรงเรียนหัวหิน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์ ขออนุญาตในการลงพื้นที่ดำเนินการวิจัย

1.2 จัดเตรียมเครื่องมืองานวิจัย

1.2.1 แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

1.2.2 กิจกรรมละครพูด

2. ขั้นการดำเนินการวิจัยทดลอง

2.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

2.1.1 วัดจิตสำนึกสาธารณะนักเรียน

2.1.2 สังเกตการดำเนินกิจกรรมของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ผู้วิจัยเริ่มทำการทดลองโดยใช้แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 8 แผนกิจกรรม กิจกรรมละ 55 นาที จำนวน 8 ครั้ง

3. หลังการการวิจัยทดลอง

3.1 ผู้วิจัยดำเนินวัดโดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรม และบันทึกการดำเนินกิจกรรมทุกครั้งที่ทำกิจกรรม

3.2 ผู้วิจัยนำผล และข้อมูลมาวิเคราะห์ผลทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

แผนการดำเนินการวิจัยทดลอง

การดำเนินการทดลองทดลองในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้เลือกแบบแผนการทดลองเป็น (Experimental Research) การวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยทดลองกลุ่มเดียวโดยวัดผลก่อนการทดลองและวัดผลหลังการทดลอง (One group pretest – posttest design)

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

E แทน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจิตสำนึกสาธารณะ
 T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ
 X แทน กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
 T2 แทน การทดสอบหลังการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ
 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองด้วยแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. แจกแจงข้อมูลความถี่ หาค่าเฉลี่ยร้อยละของข้อมูลเชิงปริมาณ รวมถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนการดำเนินการทดลองและหลังการดำเนินการทดลอง โดยเปรียบเทียบเพื่อสังเกตความแตกต่างของผลการวิจัย โดยการใช้สถิติ Paired-Sample T-Test

6. การสรุป อภิปรายผลและนำเสนองานวิจัย

เมื่อดำเนินการวิจัยครบถ้วนตามกระบวนการแล้ว นำผลข้อมูลมาวิเคราะห์สรุปผลตามจุดประสงค์ของงานวิจัย คือ เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดในรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) จากนั้นนำมาเสนอในรูปแบบความเรียง พร้อมตารางประกอบการบรรยายผลการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- E แทน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจิตสำนึกสาธารณะ
- T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง โดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ
- X แทน กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
- T2 แทน การทดสอบหลังการทดลอง โดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูล พร้อมนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การออกแบบพัฒนาแผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ผลจากการศึกษากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ร่วมกับฝ่ายกิจการนักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน มีปัญหาด้านการขาดจิตสำนึกสาธารณะ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการจะส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะให้กับนักเรียนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนด้านการมีจิตสาธารณะ หรือจิตสำนึกสาธารณะ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับอัตลักษณ์ที่สถานศึกษากำหนด “จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา” และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีแต่การแบ่งปันเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

2. ค้นคว้าจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และละครเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วย พัฒนาผู้เรียนในส่วนของ การเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ

3. ศึกษาแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ศึกษาประวัติความเป็นมาละครพูด การแต่งกายของการแสดงละครพูด รูปแบบฉากเวที อุปกรณ์ ประกอบการแสดง การแบ่งกลุ่มภารกิจในงานแสดง การสร้างบทละครพูด ขึ้นแสดงละครพูด โดย ใช้เวลาเรียนรายวิชานาฏศิลป์ คาบละ 55 นาที จำนวน 8 ครั้ง

4. จากค้นคว้าจากเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครพูดตาม แนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยผู้วิจัยนำรูปแบบละครพูดคำฉันท์ในการ พัฒนากิจกรรมการแสดง

5. ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว มาประยุกต์ใช้ ซึ่งก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องจนได้รูปแบบ โครงสร้างการสอนดำเนินกิจกรรม แผนการดำเนินกิจกรรมการสอน และได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านกิจกรรมละคร ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้าน จิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 3 ท่าน โดยมีขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมดังนี้

5.1 การออกแบบกิจกรรมละคร

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารข้อมูล รูปแบบการออกแบบกิจกรรมและเอกสารที่ เกี่ยวข้อง กำหนดให้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งมีทั้งหมด 8 แผน กิจกรรม ประกอบไปด้วยโครงสร้างกิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ และสื่อการสอน

5.2 การพัฒนาชุดแผนกิจกรรม (ฉบับแก้ไขปรับปรุง)

5.2.1 การแก้ไขปรับปรุงโครงสร้างกิจกรรม

หลังจากได้รับข้อแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ข้อเสนอถึงรูปแบบ กิจกรรม ผู้วิจัยได้แก้ไขและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับเรื่อง การเปลี่ยนชื่อกิจกรรมให้น่าสนใจ การปรับปรุงแผนกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไวรัสติดต่อโค วิด-19 การปรับเวลาที่เหมาะสมต่อการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับ On-Site และ On-Line เพื่อให้ ผู้เรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้มีการวางแผนการลงพื้นที่ในส ถานการณ์ที่ต้องเผชิญเหตุ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างกิจกรรมดังกล่าว เช่น ประเด็น สำคัญของแผนกิจกรรม แนวคิดทฤษฎี ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้รวมถึงรูปแบบการวัดผล โดยผู้วิจัยกำหนดแผนกิจกรรมออกเป็น 8 แผนกิจกรรม กิจกรรมละ 55 นาที ดังนี้

ตาราง 4 โครงสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (ฉบับปรับปรุง)

ครั้งที่		ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
1		ละครของ พ่อราม วชิราวุธ	ผู้เรียนมีความรู้ เรื่องละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ประวัติ ความเป็นมา ประเภท ลักษณะ รูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ ของการแสดง	<u>มาตรฐาน</u> ศ3.2 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 3. บรรยาย วิวัฒนาการ ของ นาฏศิลป์ และการ ละครไทย ตั้งแต่อดีต จนถึง ปัจจุบัน <u>สาระการ</u> <u>เรียนรู้</u> <u>แกนกลาง</u> วิวัฒนาการ การละคร ไทย <u>คุณลักษณะ</u> <u>อันพึง</u> <u>ประสงค์</u> ใฝ่เรียนรู้	แนวคิด ทฤษฎี Theatre In Education -การค้นหา และลงมือ ทำ	ผู้เรียนมีความรู้ เรื่องละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ประวัติ ความเป็น ประเภท ลักษณะรูปแบบ การแสดง และ เอกลักษณ์ของการ แสดงละครพูด

ตาราง 4 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/	แนวคิดทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
2	กิจกรรมสังคม ของฉัน ของเธอ หรือของใคร	นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจใน เรื่องประเด็น ปัญหาที่มาของ จิตสำนึก สาธารณะ	มาตรฐานศ3.1 ตัวชี้วัดที่ 8.วิเคราะห์ ท่าทาง และ การเคลื่อนไหว ของผู้คนใน ชีวิตประจำวัน และนำมา ประยุกต์ใช้ใน การแสดง คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ	แนวคิดทฤษฎี Theatre In Education - การให้ ความรู้ใน ประเด็น ปัญหา - ระดมสมอง	ผู้เรียนเข้าใจใน แง่มุมของเรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ เข้าใจสภาพการณ์ ของการขาด จิตสำนึกสาธารณะ ในสังคมไทย และ สังคมโลก
3	กิจกรรมรู้จักการ ละคร	เพื่อนักเรียน สามารถ เข้าใจ เรื่องส่วนประกอบ ของบทละคร สำหรับใช้แสดง เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	มาตรฐานศ3.1 ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ ละครสั้นใน รูปแบบ ที่ชื่นชอบ สาระการเรียนรู้ รู้แกนกลาง -ความเป็นมา -องค์ประกอบ ของละคร	แนวคิดทฤษฎี Theatre In Education -การค้นหา และการลงมือ ทำ - ระดมสมอง	นักเรียนทราบถึง เรื่องส่วนประกอบ ของบทละครสำหรับ ใช้แสดงและสามารถ ประพันธ์บทสำหรับ การแสดงได้ โดยมี เนื้อหาที่ส่งเสริม ความตระหนักรู้ใน เรื่องจิตสำนึก สาธารณะได้ โดยที่ ผู้เรียนจะต้องเป็น ผู้สร้างบทละครและ เขียนบทได้ด้วย ตนเอง

ตาราง 4 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
4	กิจกรรมเล่น ละครพูด	ผู้เรียนมีในการ แสดงละครพูดใน รูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว	<u>มาตรฐาน 3.1</u> <u>ตัวชี้วัดที่</u> 1.มีทักษะใน การแสดง หลากหลาย รูปแบบ <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>รู้แกนกลาง</u> -การละครไทย <u>คุณลักษณะอัน</u> <u>พึงประสงค์</u> รักความเป็น ไทย	แนวคิด ทฤษฎี Theatre In Education - การลงมือ ทำ - การแสดง	ผู้เรียนมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับแสดง ละครพูดในรูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
5	กิจกรรมหรรษา ละครสั้น สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำทักษะ ทางการแสดง ละครพูดใน รูปแบบ พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว	<u>มาตรฐาน 3.1</u> <u>ตัวชี้วัดที่</u> 1.มีทักษะใน การแสดง หลากหลาย รูปแบบ <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>รู้แกนกลาง</u> -การละครไทย <u>คุณลักษณะอัน</u> <u>พึงประสงค์</u>	แนวคิด ทฤษฎี Theatre In Education - การแสดง	นักเรียนสามารถนำ บทละครเรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ ทั้ง 3 ด้าน 7 องค์ประกอบ และ ทักษะการแสดงละคร ประยุกต์ใช้ในการ แสดงละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ตาราง 4 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	แนวคิดทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
6	กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบูรณ์	เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบเทคนิคการจัดการแสดงละคร	มาตรฐาน 3.1 <u>ตัวชี้วัดที่</u> 6 บรรยาย และ วิเคราะห์ อิทธิพลของ เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี ผลต่อการแสดง <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>แกนกลาง</u> เทคนิคการจัดการแสดง <u>คุณลักษณะอันพึงประสงค์</u> มุ่งมั่นในการทำงาน	แนวคิด ทฤษฎี Theatre In Education - การแสดง - การลงมือทำ - ระดมสมอง	นักเรียนเข้าใจถึง การแบ่งหน้าที่และ ฝึกซ้อมการแสดง กิจกรรมละครพูด
7	กิจกรรมร่วมใจร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมจิตสำนึกสาธารณะ	เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	มาตรฐาน 3.1 1. มีทักษะในการแสดง หลากหลายรูปแบบ <u>สาระการเรียนรู้</u> <u>แกนกลาง</u> - ละครไทย	แนวคิด ทฤษฎี Theatre In Education - การแสดง - การลงมือทำ - ระดมสมอง	นักเรียนได้เกิดการเตรียมความพร้อมก่อนการแสดงจริง ช่วยกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ตาราง 4 (ต่อ)

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	มาตรฐาน/ ตัวชี้วัด/ คุณลักษณะอัน พึงประสงค์	แนวคิด ทฤษฎี	ประโยชน์ที่ได้รับ
8	กิจกรรมนำเสนอ การแสดงละคร พูดเพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียน สามารถนำเสนอ การแสดงใน รูปแบบละครพูด เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	<u>มาตรฐาน 3.1</u> <u>ตัวชี้วัดที่</u> 2 สร้างสรรค์ ละครสั้นใน รูปแบบ ที่ชื่นชอบ 3 วิจารณ์การ แสดงตามหลัก นาฏศิลป์ และ การละคร 4วิจารณ์การ แสดงตามหลัก นาฏศิลป์ และ การละคร <u>คุณลักษณะอัน</u> <u>พึงประสงค์</u> -มุ่งมั่นในการ ทำงาน -มีจิตสาธารณะ	แนวคิด ทฤษฎีละคร เพื่อ การศึกษา (TIE) -การนำเสนอ -การพิจารณา และตั้ง คำถาม	นักเรียนสามารถ นำเสนอละครพูด เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ ได้

5.2.2 ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

การการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่าผลการประเมินจากโครงสร้างกิจกรรมครั้งที่ 1 และโครงสร้างกิจกรรมครั้งที่ 2 มีการปรับปรุงเพิ่มเติม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ความเห็นในส่วนของชื่อเรื่อง ประเด็นการระดมความเห็น จิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงโครงสร้างกิจกรรมจากครั้งแรก ดังผลการตรวจสอบ

คุณภาพเครื่องมือ การจัดกิจกรรมละครในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โครงสร้างกิจกรรมครั้งที่ 2 จากการปรับปรุง ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าสอดคล้องว่านำไปใช้ได้ทุกโครงสร้างกิจกรรม

6. ผลการดำเนินการตามแผนกิจกรรม

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนหัวหิน เพื่อขอการดำเนินกิจกรรมจากหน่วยงาน และคณะกรรมการฝ่ายวิชาการ ฝ่ายงานอนามัยโรงเรียน ในการลงพื้นที่การจัดกิจกรรมในรายวิชาพื้นฐานวิชานาฏศิลป์ และประสานงานกับครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการดำเนินการวิจัย โดยให้ออกแบบกิจกรรมในลักษณะ ON-SITE และ ON – LINE รวมถึงเตรียมแผนเผชิญเหตุในลักษณะการจัดกิจกรรมแบบ ON-DEMAND

2. นำชุดกิจกรรมแผนการละครไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน โดยเริ่มจากการชี้แจงรูปแบบงานวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบและแจกเอกสารคำชี้แจง รวมถึงหนังสือชี้แจงการขออนุญาตผู้ปกครองถึงการทำวิจัย ให้ทราบถึงรูปแบบของวิธีการการดำเนินกิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

3. การดำเนินตามแผนกิจกรรม ละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีกิจกรรมทั้งหมดจำนวน 8 ครั้ง ดำเนินกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 แผนกิจกรรม กิจกรรมละ 55 นาที โดยมีผลของการจัดกิจกรรมดังกล่าวต่อไปนี้

กิจกรรมที่ 1 ละครของพ่อรามวชิราวุธ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม นักเรียนมีความรู้เรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภท ลักษณะรูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของการแสดงละครพูด

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำนักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความพร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google Meeting จากนั้น ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมโดยให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตัวเองพร้อมทั้งยกตัวอย่างชื่อละครไทยที่นักเรียนรู้จัก โดยการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนไม่คอยรู้จักชื่อเรื่องของละคร นักเรียนบางคนเอ่ยถึงละครจากต่างประเทศ เช่น ประเทศเกาหลี ประเทศจีน จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการทางด้านการละครในการศึกษา สำหรับประเด็นการค้นคว้าประเด็นและสอบถามถึง

ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมทั้งเปิดวิถีทัศน์การแสดงละครพูดให้ผู้เรียนได้ชมตัวอย่างของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจากนั้นผู้วิจัยได้อธิบายประวัติของละครพูด ประเภทของการแสดงละครพูด ลักษณะสำคัญของละครพูดแต่ละประเภท การแต่งกาย รวมถึงประโยชน์ของละครพูดในการเสริมสร้างความรู้ที่แสดงการปลูกฝังด้านจิตสำนึกสาธารณะ ช่วงหลังจากกิจกรรม มีการอภิปรายผลความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ลักษณะของการแสดง ประเภทรูปแบบการแสดง กลุ่มตัวอย่างได้แสดงข้อคิดเห็นดังต่อไปนี้

นักเรียนที่	ความคิดเห็น
1	“หนูเพิ่งทราบว่าละครพูด มีความเกี่ยวข้องกับพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นพ่อรวมวชิราวุธของพวกเรานักเรียนโรงเรียนหัวหิน”
7	“หัวใจน่ารัก หนูเคยแสดงในคาบลูกเสือครับ สนุกมากครับ ผมอยากลองแสดงอีกครั้ง”
12	“ละครพูดคือละครบ๊องปากพูดกัน ใช้คำพูดเป็นการดำเนินเรื่องค่ะครู”
16	“ครูครับผมคิดว่าละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวสามารถให้นมน้ำวจิตใจของประชาชนให้ทำในสิ่งดีงามเพื่อสังคมได้ครับ”
25	“ครูวิชาภาษาไทยเคยให้หนูแสดงบทละครพูด เรื่องเวนิสวานิส หนูจำบทละครความหนึ่งได้ว่า อันความกรุณา ปราณี่จะบังคับก็หาไม่ หลังมาเองตั้งฝนอันชื่นใจ จากฝากฟ้าศุภราลัย สูแดนดิน สมัยครูเคยได้เรียนใหม่ค่ะ” ซึ่งกระบวนการละครสำหรับการศึกษา ขึ้นการค้นหาและการลงมือทำมาเป็นทฤษฎีแนวทางให้กลุ่มตัวอย่าง ร่วมอภิปรายผลและแสดงความคิดเห็นเพื่อบอกถึงแนวทางการนำละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทั้งนี้ นักเรียนได้เรียนรู้ถึงความเป็นมาของละครพูดในรัชกาลที่ 6 เพื่อนำไปใช้ในการแสดงละคร ค้นหาแนวทางการสร้างความรู้ในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ผลการดำเนินกิจกรรม

สรุปกิจกรรมที่ 1

ก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 31 คน เข้าร่วมกิจกรรมในช่วงแรกจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 80.54 นักเรียนบางคนติดปัญหาเรื่องการทำงาน และปัญหาด้านอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัย จึงได้สอนเสริมเพิ่มเติมให้ในครั้งที่ 2 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 19.46 รวมผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 100.00 มีนักเรียนรู้จักประวัติและลักษณะการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน 9 รวมคิดเป็น 28.03 มีนักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 45.16

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 1 พบว่านักเรียนมีความเข้าใจถึง ความเป็นมาของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รูปแบบลักษณะการแสดง ประเภทของการแสดง เนื้อเรื่องที่ใช้ในการแสดง ประโยชน์ที่ได้รับมากขึ้น และได้อภิปรายผล และการวัดผลประเมินผลผ่านแบบทดสอบหลังเรียน

- มีนักเรียนรู้จักประวัติและลักษณะการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า คิดเป็นร้อยละ 90.32
- นักเรียนเข้าใจละครพูด คิดเป็นร้อยละ 87.09
- นักเรียนผ่านการประเมินจากแบบทดสอบโดยได้รับผลคะแนน 80 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ผ่านการประเมินคิดเป็นร้อยละ 93.54

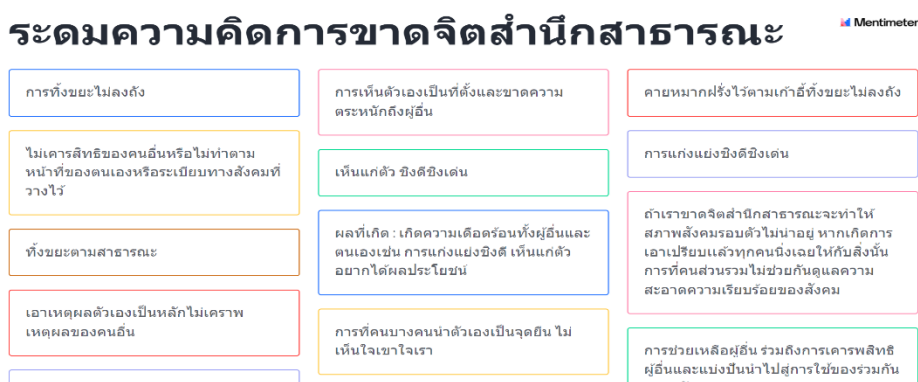
ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการติดขัดด้านการเข้าร่วมกิจกรรมออนไลน์บ้าง แต่โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภทลักษณะรูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของการแสดงละครพูดได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมที่ 2 สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของการดำเนินกิจกรรม นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาเรื่องจิตสำนึกสาธารณะในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำนักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความพร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google Meeting จากนั้น ทำกิจกรรมละลายพฤติกรรมโดยให้นักเรียน เปิดกล้องเพื่อเป็นการกระตุ้นทายนิสัยจากสื่อที่นักเรียนสวม ผู้วิจัยกระตุ้นความสนใจนักเรียนเปิดกล้องเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยสรุปกิจกรรมในเรื่องที่มีความแตกต่างกันแต่สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามผู้เรียนว่ารู้จักคำว่าจิตสำนึกสาธารณะไหม ผู้เรียนส่วนใหญ่ตอบถูกต้องตามประเด็นบ้างไม่ถูกต้องตามประเด็นบ้าง จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ผ่านทาง Google Form จากนั้นผู้วิจัยเปิดวิดีโอทัศน์องค์ความรู้เบื้องต้น เรื่อง “จิตสำนึกสาธารณะ” จากนั้นสอบถามนักเรียนเป็นคำถามเชิงท้าทายว่า “ประเด็นการขาดความตระหนักของผู้คนในสังคมเกิดขึ้นได้อย่างไร” ผู้เรียนได้อธิบายออกมาในหลากหลายลักษณะ จากนั้นผู้วิจัยสอบถามวิธีการแก้ปัญหาเรื่องการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมเพื่อส่งเสริมถึงความตระหนักต่อปัญหาส่วนรวมของผู้คนในสังคมให้กับเยาวชนไทยหรือเด็กในโรงเรียนอย่างไร ผู้วิจัยและผู้เรียนได้ร่วมกันสรุปประเด็นจิตสำนึกสาธารณะผ่านการแสดงความคิดเห็นด้วย Mentimeter Interactive Presentation Software

ผลการดำเนินกิจกรรม

ภาพประกอบ 1 ร่วมกันสรุปประเด็นจิตสำนึกสาธารณะผ่านการแสดงความคิดเห็น
ที่มา : ณัฐวุฒิ ขาวสมุทร. (2565).

สรุปกิจกรรมที่ 2

ก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 25 คน เข้าร่วมกิจกรรมในช่วงแรกจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 80.54 นักเรียนบางคนติดปัญหาเรื่องการทำงาน ผู้วิจัยจึงได้สอนเสริมเพิ่มเติมให้ในครั้งที่ 2 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 19.46 รวมผู้เข้าร่วมกิจกรรมคิดเป็นร้อยละ 100.00 มีนักเรียนรู้จักเข้าใจประเด็นเรื่องจิตสำนึกสาธารณะได้เป็นจำนวน 5 คน โดยเป็นร้อยละ 16.12

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจประเด็นจิตสำนึกสาธารณะเพิ่มมากขึ้น จากการสังเกตโดยผู้วิจัยในระหว่างทำกิจกรรม โดยจำแนกได้ดังต่อไปนี้

- มีนักเรียนเข้าใจความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 80.64

- มีนักเรียนเข้าใจปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมเกิดขึ้นได้อย่างไรในสังคม คิดเป็นร้อยละ 93.54

- มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึกสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ คิดเป็นร้อยละ 83.87

- มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึกสาธารณะด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 96.77

- มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึกสาธารณะด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 77.41

- นักเรียนสามารถหาแนวทางการแก้ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 87.09

ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเข้ากิจกรรมออนไลน์เพิ่มขึ้นในครั้งแรกผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ ต้นตอปัญหาของจิตสำนึกสาธารณะ รวมถึงการขาดจิตสำนึกสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงการสรุปประเด็นเพื่อนำไปพัฒนากิจกรรมละครพูด โดยใช้กระบวนการละครเพื่อการศึกษา

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมรู้จักการละคร ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ นักเรียนมีรู้เรื่องการสร้างบทละครสำหรับการแสดงละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำนักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความพร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google Meeting จากนั้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียน ผู้วิจัยถามเป็นคำถามเชิงท้าทาย “กว่าจะได้ละคร มา 1 เรื่อง จะต้องประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง” โดยให้ผู้เรียนยกมือขึ้นตอบคำถาม นักเรียนหลายคนตอบถึงการฝึกฝนการฝึกซ้อม การมีฝ่ายงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นฝ่ายฉาก ฝ่ายบท ฝ่ายกำกับ ฝ่ายเสื้อผ้า ฝ่ายแสงสีเสียง โดยครูผู้สอนเน้นอย่างยิ่งที่การเขียนบทละคร จากนั้นผู้วิจัยได้อธิบายถึง ที่มาของการละครไทยและตะวันตก การสร้างบทละคร ขั้นตอนการสร้างละคร Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และSpectacle (ภาพ) ผ่านการจัดการเรียนรู้ Presentation ผู้วิจัยแนะนำบทละครพูดคำฉันท์ และรูปแบบการแสดงละครให้นักเรียนได้สังเกตเห็นความสำคัญใน การออกแบบเขียนบทละคร ผู้เรียนได้ลองคิด PLOT การแสดงร่วมกันในการวางโครงเรื่อง จากนั้นผู้เรียนได้สรุป PLOT ของการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยใช้รูปแบบละครพูดคำฉันท์ โดยกลอนประเภทคำฉันท์มีลักษณะคำประพันธ์ (บทร้อยกรอง) ที่บรรจงร้อยกรองขึ้นเพื่อให้เกิดความไพเราะ เกิดจินตภาพ ซาบซึ้งในคำประพันธ์ โดยกำหนดฉันทลักษณ์ด้วยเสียงครู-ลหุ และสัมผัสไว้เป็นแบบแผนโดยเฉพาะ ๆ ต่างกันไปตามชื่อของฉันท์

ผลการดำเนินกิจกรรม

สรุปกิจกรรมที่ 3

ก่อนการทดลอง

ก่อนการทดลองมีนักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการเขียนบทละคร มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 48.38 -นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับละครพูดคำฉันท์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 และมีความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์การเขียนบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการเขียนบทละครที่สอดคล้องกับจิตสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น

- มีนักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบเขียนบทละคร คิดเป็นร้อยละ

80.64

- มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 83.87

- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับละครพูดคำฉันท์ คิดเป็นร้อยละ

90.32

- มีความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์การเขียนบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 80.64

ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 3 ผู้เรียนได้ทดลองเรียนรู้เกี่ยวกับบทละครในเรื่องของ Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ) ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการได้แต่งบทละครและหียบยกประเด็นจิตสำนึกสาธารณะมาเกี่ยวข้องสร้างโครงเรื่อง เพื่อใช้สำหรับการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมเล่นละครพูด ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างบทละครพูดและมีทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำนักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความพร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google Meeting จากนั้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียน กล่าวถึงลักษณะของบทละคร ในส่วนของของ Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (นักแสดงและการออกแบบตัวแสดง) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ) ผู้วิจัยได้อภิปรายถึงบทละครพูดคำฉันท์ตามรูปแบบของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อให้ให้นักเรียน ได้เห็นถึงรูปแบบการออกแบบบทละครตามแนวทางละครเพื่อการศึกษา ในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จากนั้นผู้เรียนร่วมกันประพันธ์ละคร โดยกำหนดในประเด็น “จิตสำนึกสาธารณะ” ประกอบไป

ด้วยด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยนำส่วนประกอบของละครที่ได้เรียนรู้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาละครและนำไปเป็นบทละครในการแสดงละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ทั้งนี้ในแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เชิญคุณครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เข้าร่วมเพื่อให้คำแนะนำในส่วนความถูกต้องของการใช้ฉันทลักษณ์ในบทละครพูด โดยบทละครได้มีการตรวจสอบปรับแก้เนื่องด้วยในบางคำไม่มีความหมาย ขาดคำกรู คำลหุ ชื่อคำฉันทบางตัวไม่ถูกต้อง โดยทั้งนี้ได้เพิ่มคำบรรยายเป็นร้อยแก้วไปด้วยเพื่อให้นักแสดงสามารถเข้าใจในบทบาทและตีความบทละครได้อย่างถูกต้อง

ผลการดำเนินกิจกรรม

สรุปกิจกรรมที่ 4

ก่อนการทดลอง

ก่อนการทดลองมีนักเรียนเขียนบทละครได้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 51.61 มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 58.06 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะพิเศษในการแต่งบทละครคำฉันท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 58.06

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการเขียนบทละครที่สอดคล้องกับจิตสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น

- มีนักเรียนเขียนบทละครได้ คิดเป็นร้อยละ 83.87
- มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 93.54
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะพิเศษในการแต่งบทละครคำฉันท คิดเป็นร้อยละ 80.64

ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ 4 ผู้เรียนได้ทดลองแต่งบทละครมีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ โดยประกอบไปด้วยด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน โดยในงานวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในรูปแบบละครพูดคำฉันท ที่มีลักษณะพิเศษโดดเด่น คือจะแสดงด้วยลักษณะการพูดแบบร้อยกรองซึ่งมีความไพเราะเป็นอย่างยิ่ง ในการสรุปในครั้งนี้ 4 นี้ได้นำเสนอบทละคร

พูดที่ใช้ในการแสดงโดยได้ได้บอกถึง เรื่องย่อ ตัวละคร การอธิบายลักษณะฉาก การอธิบายถึง ลักษณะคำประพันธ์ รวมถึงการตีความแปลความเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทมากยิ่งขึ้น ดังจะกล่าวในดังต่อไปนี้

บทละครพูดคำฉันท์ตามรูปแบบแนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

เรื่อง สังคมของฉัน ของเธอ หรือของใคร

ประพันธ์บทโดย : นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตรวจสอบบทโดย : คุณครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนหัวหิน

ตัวละคร คุณครู, หัวหน้า, พ้าไล, คู่รัก, นะโม, สาธุ, เปรมใจ, ลุงเก็บขยะ

เนื้อเรื่องคำฉันท์

ดนตรีบรรเลงเพลงชาติไทย (นักเรียนยืนทำความเคารพ)

ฉากห้องเรียน

กาพย์สุรางคนางค์ 28

คุณครู : เรื่องราววันนี้ คุณครูบอกชี้ เกี่ยวกับอาสา ช่วยครูถือของ อายามองแค่ตา เราควรต้องมาร่วมด้วยช่วยกัน

หัวหน้า : เมื่อครูออกไป พวกเราตั้งใจ ลบกระดานมัน ทำด้วยหัวใจ ยิ่งใหญ่ขยัน แบบนี้ทุกวัน จะเป็นสุขใจ

*****ดนตรีบรรเลงเพลงจิตอาสา

พร้อมเสียดสละ จิตอาสาเราภาคภูมิใจ

พร้อมที่จะให้ โดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน

ทำด้วยสองมือและจิตใจยิ่งใหญ่สุดแสน

น้ำใจไม่เคยขาดแคลน เราจิตอาสา...

มุ่งมั่น ทำด้วยจิตที่คิดจะให้

ด้วยร่างกาย บวกแรงใจและจิตศรัทธา
 เหนือที่ริน เหนือที่ไหล คุ่มกับสิ่งที่ได้กลับมา
 เป็นพลังนำพาสู่ความสุขใจ...
 มุ่งมั่น ทำด้วยจิต ที่คิดทำดี
 ปรรอณา ให้โลกนี้น่าอยู่สุดใจ
 ช่วยกันทำ เพื่อส่วนรวม เท่าที่มีเท่าที่ทำไหว
 นำสายธารน้ำใจไหลไปทั่วแดน...

อินทรวีเชียรฉันท์ 11

คุณครู : วันนี้จะมีงาน บมึนนานจะมอบให้ นักเรียนก็ชอบใจ ปิติชอบและอาสา แจกงานสราญใจ
 ขณะใกล้ก็รีบว่า บอกเองจะรับมา และก็ทิ้งสะอาดใจ

ฟ้าใส : ลืมอุปกรณ์มา กรุณาจะได้ไหม

อุ๋นรัก : เรามีจะแบ่งให้ สละได้เพราะช่วยกัน เรียนเสร็จก็พักผ่อน ฐิตินอนเจริญมั่น แต่แล้วก็
 เปลี่ยนผันก็เพราะเพื่อนมีค้อยดี

นะโม : เธอยังสบายไหม ขณะใกล้ฉันมี

สาธุ : สาธุตอบเราปวดหัว เพราะเรามัวจ้องหนังสือ

นะโม : เดียวเราจะบอกชี้ สุขะใกล้พยาบาล

กาพย์สุรางคนางค์ 28

คุณครู : ช่วงนี้หมู่บ้าน เขานั่นต้องการ คนที่เก่งกล้า ไปสร้างชื่อเสียง สำเนียงวาจา ทำไมหัวหน้า
 ท่านถึงยกมือ

หัวหน้า : กระทบอาสา ร่วมช่วยพัฒนา หมู่บ้านสร้างชื่อ ขอเป็นตัวแทน ห่วงเหนี่ยวดีถือ
 เพราะผมนี่คือ อาสาด้วยใจ

อินทรวีเชียรฉันท์ 11

เปรมใจ : ชื่อเสียงระปือดี กิจะมีเจริญใหญ่

ฟ้าใส : โรงเรียนก็ยอมได้ อธิผลประเสริฐจริง

คู่รัก : วันนี้ก็จบไป ปิติใจเสมอยิ่ง บริสุทธิ์เสมอมา
 นะโม : ช่วยปิดประตูกัน บ่มีหวั่นสะดวกหนา หน้าต่างก็อาสา สละใจและช่วยกัน
 สาธุ : ปิดไฟประหยัดอยู่ คณะครูจะยิ้ม
 เปรมใจ : ห้ามเขียนโต๊ะบนนั้น ปิตินึกและตรึกตรอง
 หัวหน้า : กลับบ้านจะก็ยาม ชะลามาที่ปกป้อง แยกทิ้งมีบกวร่ง ปิติสุขสบายใจ
 พ้าใส : ทำสิ่งของตก อย่าไปหยิบยก มาเป็นของตน

ภาพย์สุรางคนางค์ 28

เปรมใจ : หนังสือห้ามขาด รอยวาดขีดค้น ห้ามฉีกปะปน เราต้องคิดทำ ยามเล่นกลางวัน อย่าคิด
 แข่งขัน ต้องคิดฝึกย้ำอย่าหวังห้ามคน บอกตนให้จำ เล่นแบบผู้นำ แบ่งกันเป็นเพื่อน

อินทรวชิเชียรฉันทน์ 11

พ้าใส : แก้อีกก็แบ่งปัน อุทุมมันจะเมตตา
 คู่รัก : ให้เพื่อนเพราะตนหนา สละได้สบายใจ
 นะโม : บางครั้งจะจ้องที่ นกนี้มีมาใกล้
 สาธุ : เพื่อนเราก็มักได้ สุขะนั่งตลอดมา
 เปรมใจ : หนังสือมิแอบเอา บ่มีเขลาและอดกล้ำ
 คุณครู : คื่นครูเพราะทุกคน มิละลืมิและเลื่อนไป สิ่งนี้จะบอกเล่า ปิติเซาว์ประดับไว้
 เปรมใจ : อาสาเสมอใหญ่ ระยะเวลาจะบันดาล
 คุณครู : เรื่องราวก็จบลง แต่จะคงเสมอกาล ความดีจะเนิ่นนาน อภิมผลเสมอไป
 ทุกคน : เหล่านักเรียนสวัสดิ์ จรลีคาบต่อไป

ฉากห้องทะเลหัวหิน

ภาพย์สุรางคนางค์ 28

คุณครู : วันนี้ดีใจ พวกเราจะไป ทะเลสีคราม คุณครูบอกไว้ สงสัยได้ถาม อย่าชนทุกยาม
 ไปเที่ยวคราวนี้
 หัวหน้า : เราต้องเชื่อฟัง อย่าคุยเสียงดัง ต้องฟังให้ดี จะขอเช็คชื่อ เพื่อสื่อสารมี ก่อนขึ้นรถที่
 คุณครูเตรียมให้

****ดนตรีบรรเลงเพลงส่วนรวมต้องมาก่อน

*ให้มีจิตสาธารณะ

ขอให้จำไว้ว่า ส่วนรวมต้องมาก่อน

ขอให้จดจำไว้เป็นคำสอน

หมั่นฝึกไว้อย่าขาดตอน โตมาจะได้เป็นคนดี

ก็มีคนตั้งแยะ อยู่รวมกันตั้งแยะ

เราก็ต้องเผื่อแผ่ ช่วยเหลือกันไป

อะไรที่เป็นส่วนรวม เราก็ต้องใส่ใจ

ไม่ทำอะไรให้คนอื่นเดือดร้อน

(*ซ้ำอีกรอบ)

อินทรวชิษฐ์ 11

นะโม : เมื่อถึงทะเลคราม มหาสมุทรและสงฆ์

สาธุ : สิ้นน้ำก็เปลี่ยนไป บมึเหมือนประสงคคิด

ฟ้าใส : เด็กเด็กมิสุขสม อภิรมย์เจริญจิต

สาธุ : ที่หวังก็พลาดผิด นิระที่จะเล่นได้

อุ้นรัก : หมดหวังเถอะผองเพื่อน ขยะเกลื่อนและลอยไถ่

นะโม : เล่นน้ำมีอาจได้ ทูชะเศร่าและตรอมตรม

เปรมใจ : ตั้งใจจะมาดู มหะปู้และปลาชม

คุณครู : ต้องเห็นกระป๋องนม มิละที่จะนำมอง

หัวหน้า : หวังเล่นสบายใจ ดนุไฟและหมายปอง

เปรมใจ : ต้องมาประกาศร้อง บิตคิดสลายไป

กาพย์สุรางคนางค์ 28

คุณครู : นักเรียนของครู เรียนรู้หรือไม่ ว่าใครนั้นทำ ขยะเกลื่อนกลาด ชายหาดสีดำ เพราะคน
กระทำไม่คิดหวังดี

ลุงเก็บขยะ : ซ้ำเพียงผ่านมา ได้ยินวจาฯ ขอพุดสักที ซ้ำเก็บทุกวัน บากบั่นเต็มที แต่ก็ยังมี คนเอา
มาทิ้ง

อินทรวชิษฐ์ 11

ฟ้าใส : นักเรียนจงนคิด ทูชะจิตจะรับฟัง

คุณครู : ไม่นานประกาศตั้ง คณะครูจะขึ้นนำ มีคนทยอยมา และก้กล้าจะคิดทำ

ลูกเก็บขยะ : ทั้งของทะเลซ้า มิละเก็บจะหวาดไหว

อุ้นรัก : ไม่มีจะสำนึก และก็ตริ๊กสนุกใจ

สาธุ : เรามีพลังใหญ่ ก็จะช่วยกระทำดี

นะโม : แยกย้ายสลายตัว มิละกลัว ณ วันนี้

หัวหน้า : ช่วยสัตว์ทะเลมี มหะเก็บขยะมา

เปรมใจ : หนูขอเสนอสิ่ง ปิติจริงและล้ำค่า ทำป้ายประกาศอย่า ระบุคิดและห้ามปราม

ภาพยู่รวงคนางค์ 28

คุณครู : ร่วมแรงร่วมใจ ชายหาดสดใส จะได้กลับมา ภาพของนักเรียน พากเพียรเดินหน้า

ด้วยใจแรงกล้า เขียนป้ายก็มี คุณครูมองเห็น เป็นภาพที่เป็น เรื่องราวที่ดี

ปลุกจิตสำนึก ลงลึกวันนี้ พวกเจ้าจะมี จิตใจดีงาม

อินทวิเชียรฉันท 11

อุ้นรัก : เด็กเริ่มสนุกใจ สุขะใหญ่เพราะทำดี

ฟ้าใส : รอยยิ้มเสมอมี ระยะเวลาก็ไม่บ่น

นะโม : จากนี้ตลอดไป เด็กจะได้ระเบียบตน

หัวหน้า : ไม่สร้างกระทำผล ฐะร้าย ณ แห่งใด

คุณครู : เจ้าจงประสงค์ ปิติมีเจริญวัย สำนึกพิสุทธิใจ บ่มีหวังจะชื่นชม ขอขอบคุณพลังกาย

มิละวายจะสุขสม ครานี้จะสุดดม ก็มีกลัวจะเป็นภัย ขอให้ประเสริฐนี้ มหะมีตลอดไป ไม่
ว่าจะแห่งใดสุขะล้ำเพราะสำนึก (จบการแสดง)

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมหรรษาละครสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาใน

การทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการแสดง
ละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิด
ประโยชน์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำ
นักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความ
พร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google
Meeting จากนั้น ผู้วิจัยและฝ่ายบริหารละคร นำบทละครพูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มา
วางบทบาทของตัวละคร คัดเลือกนักแสดง ผู้เรียนศึกษาบทบาทตามที่ได้รับมอบหมายการจัดการ

แสดง โดยทำความเข้าใจกับบทละครที่ส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ ผู้เรียนร่วมฝึกซ้อมละครพูดเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ โดยใช้รูปแบบของละครพูดคำฉันท์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการฝึกซ้อมการแสดง จากการสังเกตผู้แสดงบางคนยังไม่เข้าใจในส่วนของบทละครลักษณะการแบ่งคำ ในละครพูดคำฉันท์ ครูผู้สอนจึงได้อธิบายสาธิต โดยใช้ทฤษฎีตามแนวทางละครสำหรับการศึกษา ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดีขึ้น จากนั้นลองให้ผู้เรียนได้ทดลองแสดงในองค์ต่างๆ โดยเริ่มจากองค์ที่ 1-3 ตามลำดับ จากนั้นผู้เรียนร่วมกันอภิปรายการทำงานรวมถึงวิเคราะห์ถึงปัญหา ข้อสังเกตต่างๆ ในขณะฝึกซ้อมละครพูดเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อแก้ไขในการฝึกซ้อมในครั้งต่อไป

ผลการดำเนินกิจกรรม

ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายการทำงานรวมถึงวิเคราะห์ถึงปัญหา ข้อสังเกตต่างๆ ในขณะฝึกซ้อมละครพูดเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ โดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

นักแสดง	ความคิดเห็น
1	“หนูว่าบทละครอ่านยากไปหน่อย แต่โชคดีที่มีคำบรรยายด้านข้างทำให้หนูเข้าใจความหมาย”
2	“ครูครับการแสดงแบบนี้ ผมเคยเห็นลักษณะในเรื่องมัทนะพาธา วิชา
3	ภาษาไทย เรื่องจิตสำนึกสาธารณะผมไม่เคยได้ยินเลยครับ”
4	“ครูคะ เรื่องนี้ใครเป็นนางเอก ค่ะหนูหรือเพื่อน” “ครูครับผมคิดว่าละครพูดที่ครูให้แสดงน่าจะไปแสดงให้เพื่อนๆ ทั้งระดับชั้นได้ชมด้วยครับ ผมคิดว่าสามารถเปลี่ยนแปลงและโน้มน้าวจิตใจของประชาชนให้ทำในสิ่งดีงามเพื่อสังคมได้ครับ”
5	
6	
7	“บทละครพูดหนูคิดว่ายาก แต่ก็สนุกดีเหมือนกัน” “การเล่นละครทำให้รู้สึกว่าการแสดงออกมากขึ้น” “ละครพูดเรื่องนี้นับเป็นเรื่องราวสะท้อนสังคมได้เลยค่ะครู” ผู้วิจัยได้นำกระบวนการละครเพื่อการศึกษา ทักษะการแสดงละคร มาเป็นทฤษฎีแนวทางให้กลุ่มตัวอย่าง ร่วมกันแสดง อภิปรายผลแสดงความคิดเห็น เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้ถึงหลักในการแสดงเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

สรุปกิจกรรมที่ 5

ก่อนการทดลอง

ก่อนการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการแสดงละครเพื่อการศึกษาโดยประยุกต์ใช้ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

- มีนักเรียนเข้าใจหลักและวิธีการแสดง คิดเป็นร้อยละ 62.50
- มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการแสดงได้ คิดเป็นร้อยละ 50.00
- มีความรู้ความเข้าใจในบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้าง

จิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 50.00

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการแสดงละครเพื่อการศึกษาโดยประยุกต์ใช้ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

- มีนักเรียนเข้าใจหลักและวิธีการแสดง คิดเป็นร้อยละ 80.64
- มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการแสดงได้ คิดเป็นร้อยละ 90.32
- มีความรู้ความเข้าใจในบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้าง

จิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 93.54

ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 5 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักและวิธีการแสดง จนสามารถปฏิบัติทักษะการแสดงได้ทั้งนี้ยังเข้าใจการพัฒนาสังคมโดยการขับเคลื่อนด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะที่สอดแทรกอยู่ในละครในด้านต่างๆ ผู้เรียนมีความสนุกสนานระหว่างการฝึกฝนบทละคร

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบูรณ์ ระยะเวลาในการ

ทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบเทคนิคการจัดการแสดงละคร

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดยนำนักเรียนเตรียมความพร้อมโดยรายงานตัวในโปรแกรม Line กลุ่มที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อเช็คความพร้อมของระบบ Internet ระบบการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ จากนั้นนำผู้เรียนเข้าสู่ห้อง Google Meeting จากนั้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนฝึกทักษะและรูปแบบการแสดงละครพูดในรูปแบบ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว กลุ่มนักแสดงได้ฝึกฝนและฝึกซ้อมการแสดง พร้อมกับ ทบพทวนหน้าที่ในการจัดการแสดงละคร ผู้วิจัยให้ผู้เรียนวิเคราะห์การแต่งกายตามบทละครพูดที่ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยฝ่ายการแต่งกายได้นำเสนอเสื้อผ้าที่สอดคล้องกับบทละคร รวมถึงเหมาะสมกับบทบาทโดยได้มีการอธิบายถึงความเหมาะสมของการแต่งกายรวมถึงขนาด ของผู้สวมใส่ ฝ่ายเสื้อผ้าได้นำเสนอแผนการลองเสื้อผ้าในครั้งต่อไปเพื่อความสมบูรณ์ของการ แสดง ผู้วิจัยให้ผู้เรียนวิเคราะห์แสง สี เสียงที่เหมาะสมและสอดคล้องตามบทละครพูดที่เสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ โดยความเห็นของฝ่ายแสงสีเสียงได้ส่งตารางการให้สีของการแสดงตาม รายการดัดแบบ ผู้วิจัยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ฉากและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามบทละคร พูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ฝ่ายอุปกรณ์และฉากได้จัดหาฉากที่มีความเหมาะสมต่อการ แสดงโดยฉากส่วนใหญ่เป็นฉากภายในโรงเรียน อุปกรณ์ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่สามารถหาได้ ภายในโรงเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เรียนวิเคราะห์สถานที่ที่เหมาะสมต่อการจัดการแสดง โดยมติของฝ่าย จัดหาการแสดงได้เลือกหอประชุมโรงเรียนหัวหินในการจัดการแสดง ผู้กำกับการแสดงกล่าวสรุป ฝ่ายการแสดง ผู้อำนวยการการแสดงเพื่อนักเรียนร่วมกันอธิบายนำเสนอ เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง เพื่อให้งานการแสดงออกมามีความสมบูรณ์ สำหรับการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ผลการดำเนินงานกิจกรรม

ผู้เรียนร่วมกันอธิบายการทำงานฝ่ายต่างๆสำหรับการแสดงละครพูด เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะโดยมีประเด็นดังต่อไปนี้

ฝ่ายงาน	ความคิดเห็น
เสื้อผ้า	“เสื้อผ้าควรเป็นเสื้อผ้าที่สอดคล้องกับบทละคร เป็นเสื้อผ้าที่เราสามารถหาได้โดยไม่ต้องมีค่าใช้จ่าย”
แสงสีเสียง	“แสงควรจะใช้แสงที่เป็นธรรมชาติ ควรมีไวเลทติดที่นักแสดงเพื่อจะได้ช่วยให้การแสดงคล่อง อาจต้องไปประสานงานขอที่ฝ่ายโสตทัศนูปกรณ์”
ฉาก/อุปกรณ์	“ฉากส่วนมากเป็นฉากชั้นเรียน ภายในโรงเรียน อุปกรณ์เราสามารถเอาจากในชั้นเรียนหรือในโรงเรียนมาประยุกต์ใช้ได้”
สถานที่	“สถานที่แสดงควรเป็นหอประชุมเพราะมีความกว้าง และสะดวกต่อ

<p>กำกับ</p> <p>อำนวยการ</p> <p>นักแสดง</p>	<p>การใช้เครื่องเสียง รวมถึงสามารถจุผู้คน สามารถเว้นระยะห่างได้ตามมาตรการป้องกันโรคโควิด”</p> <p>“นักแสดงยังจำบทไม่ค่อยได้ แต่ก็ดีขึ้นจากเดิม”</p> <p>“เราควรจัดการให้เป็นระบบ หากมีปัญหาจากฝ่ายงานใดสามารถแจ้งมาได้เลย”</p> <p>“ควรฝึกซ้อมนอกเวลาเพื่อช่วยให้การเข้าบทกันมีความคล่อง ”</p> <p>ผู้วิจัยได้นำกระบวนการละครเพื่อการศึกษา ทักษะการแสดง การลงมือทำ และการระดมสมอง มาเป็นทฤษฎีแนวทางให้กลุ่มตัวอย่าง ร่วมกันแสดง อภิปรายผลแสดงความคิดเห็น เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้ถึงกระบวนการทำงาน การระดมความคิด เพื่อให้เกิดงานด้านการละคร เกิดเป็นละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ</p>
---	--

สรุปกิจกรรมที่ 6

ก่อนการทดลอง

ก่อนการทดลองพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นกระบวนการทำงานหลักการแนวทางละครเพื่อการศึกษา เพื่อช่วยผลงานการแสดงมีความสมบูรณ์ โดยมีการรายงานผลการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายการออกแบบเสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายแสงสีเสียง คิดเป็นร้อยละ 60.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายฉากและอุปกรณ์การแสดง คิดเป็นร้อยละ 33.33 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายกำกับการแสดง คิดเป็นร้อยละ 50.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายอำนวยการแสดง คิดเป็นร้อยละ 50.00

หลังการทดลอง

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นกระบวนการทำงานหลักแนวทางละครเพื่อการศึกษา ทักษะการแสดง การลงมือทำ และการระดมสมอง เพื่อช่วยผลงานการแสดงมีความสมบูรณ์ โดยมีการรายงานผลการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ

- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายการออกแบบเสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 96.77
- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายแสงสีเสียง คิดเป็นร้อยละ 93.54

- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายฉากและอุปกรณ์การแสดง คิดเป็นร้อยละ 80.00

- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 100.00

- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายกำกับการแสดง คิดเป็นร้อยละ 90.32

- นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายอำนวยการแสดง คิดเป็นร้อยละ 93.54

ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 6 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในการแบ่งหน้าที่ในฝ่ายต่างๆเพื่อทำให้งานออกมามีความสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมที่ 7 กิจกรรมรำเริงร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดย ผู้วิจัยให้ผู้เรียน ฝึกซ้อมการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้แสดง รวมถึงกิจกรรมในฝ่ายงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นฝ่ายฉาก ฝ่ายเสื้อผ้า ฝ่ายกำกับ ฝ่ายแสงสีเสียง จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการแสดง ร่วมด้วยช่วยกันปรับปรุงส่วนที่ตกหล่นของการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

สรุปกิจกรรมที่ 7

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ฝึกซ้อมและฝึกฝนในสถานที่จริง ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 7 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในการแบ่งหน้าที่ในฝ่ายต่างๆเพื่อทำให้งานออกมามีความสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี มีการฝึกซ้อมการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้แสดง รวมถึงกิจกรรมในฝ่ายงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นฝ่ายฉาก ฝ่ายเสื้อผ้า ฝ่ายกำกับ ฝ่ายแสงสีเสียง จากนั้นผู้วิจัยให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการแสดง รวมถึงมีการให้กำลังใจกันและกันระหว่างกลุ่มนักเรียนเอง และผู้วิจัยกับนักเรียน

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนนำเสนอการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้เริ่มการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบลักษณะออนไลน์โดย ผู้วิจัยให้ ผู้เรียน เตรียมพร้อมการแสดง จากนั้นผู้เรียนร่วมแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เมื่อแสดงจบผู้เรียนพร้อมกันหน้าเวที นักแสดงและฝ่ายงานต่างๆร่วมกันนั่งล้อมเป็นวงกลม ร่วมแสดงวิเคราะห์ประเด็นปัญหา รวมถึงการวิจารณ์และตั้งคำถามในการแสดง ผู้เรียนอภิปรายแสดง ความรู้สึกถึงการฝึกซ้อมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จากนั้นผู้วิจัยแบบวัดจิตสำนึก สาธารณะ ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณคณะผู้บริหารของโรงเรียน คณะครูในโรงเรียน กล่าวขอบคุณ นักแสดงจากนั้นถ่ายภาพร่วมกับฝ่ายงานต่างๆ

สรุปกิจกรรมที่ 8

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แสดง ละครพูดผู้วิจัยได้สังเกตกลุ่มตัวอย่างทุกคนหลังจากเริ่มการแสดงในหอประชุมโรงเรียนหัวหิน กลุ่มผู้ชมคือกลุ่มนักเรียนโรงเรียนหัวหิน จำนวน 2,432 คน คณะผู้บริหาร 5 คน คณะครู 198 คน รวมเป็น 2,635 คน โดยการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ใช้เวลาในการแสดง จำนวน 25 นาที โดยในตอนท้ายสุดผู้วิจัยได้ให้ตัวแทนผู้เข้าชม แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์การ แสดงของนักเรียนในกิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์กิจกรรมที่ 8 ละครพูดเพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะได้ดังนี้

- ผู้ชมเข้าใจถึงการแสดงละครพูด คิดเป็น 92.52
- นักแสดงแสดงได้ถึงบทบาท คิดเป็น 98.67
- การแสดงควรปรับปรุง คิดเป็น 1.97
- ผู้ชมมีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะ ด้านด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ คิดเป็น 98.67
- ผู้ชมมีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะ ด้านความตระหนักถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม คิดเป็น 96.58
- ผู้ชมมีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะ ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 94.84
- สามารถนำมาเป็นแง่คิดในการดำเนินชีวิต คิดเป็น 97.05

การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงจากผู้ชมล้วนแสดงออกถึงความชื่นชอบในการแสดง และกล่าวถึงการได้รับความรู้และรู้สึกถึงการมีจิตสำนึกสาธารณะอันสอดคล้องกับค่านิยมของโรงเรียนหัวหินที่ว่า “จิตอาสา กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา”

จากนั้นผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนถึงเรื่องความตระหนักด้านจิตสาธารณะ ที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรมทั้งหมด 8 กิจกรรมที่ผ่านมา ถึงองค์ความรู้ในการได้เข้าร่วมกิจกรรมรวมถึงทัศนคติต่อการร่วมกิจกรรม โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจร้อยละ 95.00
2. ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ร้อยละ 90.00
3. ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ร้อยละ 100.00

ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงอธิบายความคิดเห็น และตั้งคำถามจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร่วมทำแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

จากการศึกษาด้วยการใช้กิจกรรมละครพูดสำหรับการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการศึกษา ก่อนและหลังการดำเนินการวิจัยทดลอง โดยการดำเนินกิจกรรมในช่วงการดำเนินตามแผนกิจกรรมครั้งที่ 2 เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร กลุ่มตัวอย่างจะต้องทำแบบทดสอบจิตสำนึกเบื้องต้นสาธารณะ (Pre-test) และหลังจากจบดำเนินกิจกรรมในช่วงการดำเนินตามแผนกิจกรรมครั้งที่ 8 กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบจิตสำนึกเบื้องต้นสาธารณะ (Post-test) โดยแบบทดสอบจิตสำนึกเบื้องต้นสาธารณะ ผู้วิจัยได้ศึกษาหนังสือเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการวัดจิตสำนึกสาธารณะ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ในการตรวจสอบรูปแบบของเครื่องมือแบบทดสอบ ซึ่งในครั้งแรกนั้นผู้เชี่ยวชาญมอบคำแนะนำในประเด็นต่างๆ อาทิเช่น ควรนำประเด็นปัญหาที่มีในโรงเรียนจริงๆ มาสร้างข้อคำถาม ไม่ควรนำแบบวัดอื่นมาใช้ ควรศึกษาสภาพสังคมแวดล้อมธรรมชาติของเด็กนักเรียน ธรรมชาติของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพราะกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามจะสับสน หากเจอข้อคำถามที่ไม่ได้เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมจริงๆ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการแก้ไขแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ โดยคัดเลือกข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ คือด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ จำนวน 9 ข้อ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม จำนวน 6 ข้อ และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน จำนวน 5 ข้อ จากการตรวจสอบผลความสอดคล้องพบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ และมีผู้เชี่ยวชาญมอบคำแนะนำเพิ่มเติมลดทอนการถามคำถามที่กำกวมใน

หนึ่งคำถาม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำถามได้ง่าย ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับกรอบคำถามในการวัดจิตสำนึกสาธารณะทั้ง 3 ด้าน และอนุญาตให้สามารถนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้ และก่อนที่ผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการขออนุมัติการดำเนินการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตขอหนังสือรับรองจริยธรรมในมนุษย์เพื่อการวิจัย เลขที่รับอนุญาต 420/2564 ด้วยช่วงวัยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน มีอายุไม่ถึง 18 ปี ต้องมีหนังสือการเข้าร่วมการวิจัยจากผู้ปกครอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอายุต่ำกว่า 18 ปี นักเรียนไม่สามารถที่จะแสดงความยินยอมได้ด้วยตนเอง เนื่องจากยังไม่บรรลุนิติภาวะ จะต้องผ่านการอนุญาตรับรองจากผู้ปกครองก่อนที่จะดำเนินการทดลองวิจัยได้ ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งมอบหนังสือยินยอมให้กับผู้ปกครองของนักเรียนทุกคน พบว่าผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ยินยอมให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 31 คน เข้าร่วมงานวิจัย และจากการทำแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ สามารถวิเคราะห์ผลของแบบทดสอบได้ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 5 ตารางผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายบุคคลจากการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ PRE-TEST และ POST-TEST (ช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง) รวมถึงการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นของความตระหนักรู้

คนที่	ผลการวิเคราะห์							การพัฒนา
	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	จำนวนข้อที่ ตอบ	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
	(Sum.)	$\bar{X}$ (Mean)	(S.D.)	(Sum.)	$\bar{X}$ (Mean)	(S.D.)		
1	20	28	1.40	0.75	59	2.95	0.22	+1.55
2	20	30	1.50	0.61	58	2.90	0.31	+1.40
3	20	31	1.55	0.60	59	2.95	0.22	+1.40
4	20	35	1.75	0.91	56	2.80	0.41	+1.05
5	20	34	1.70	0.80	53	2.65	0.49	+0.95
6	20	30	1.50	0.76	53	2.65	0.49	+1.15
7	20	28	1.40	0.50	52	2.60	0.50	+1.20
8	20	27	1.35	0.59	57	2.85	0.37	+1.50
9	20	31	1.55	0.69	51	2.55	0.51	+1.00
10	20	40	2.00	0.79	58	2.90	0.31	+0.90
11	20	36	1.80	0.77	55	2.75	0.44	+0.95
12	20	26	1.30	0.66	57	2.85	0.37	+1.55
13	20	27	1.35	0.67	53	2.65	0.49	+1.30

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	ผลการวิเคราะห์							การพัฒนา
	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง			
	จำนวนข้อที่ ตอบ	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
14	20	26	1.30	0.47	59	2.95	0.22	+1.65
15	20	24	1.20	0.52	57	2.85	0.37	+1.65
16	20	25	1.25	0.44	54	2.70	0.47	+1.45
17	20	33	1.65	0.67	55	2.75	0.55	+1.10
18	20	27	1.35	0.59	49	2.45	0.60	+1.10
19	20	25	1.25	0.44	55	2.75	0.44	+1.50
20	20	30	1.50	0.69	55	2.75	0.44	+1.25
21	20	29	1.45	0.69	54	2.70	0.47	+1.25
22	20	30	1.50	0.69	56	2.80	0.41	+1.30
23	20	27	1.35	0.59	52	2.60	0.50	+1.25
24	20	26	1.30	0.57	53	2.65	0.49	+1.35
25	20	25	1.25	0.44	52	2.60	0.50	+1.35
26	20	23	1.15	0.37	55	2.75	0.44	+1.60
27	20	25	1.25	0.55	56	2.80	0.41	+1.55

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	ผลการวิเคราะห์							การพัฒนา
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง				
	จำนวนข้อที่ ตอบ	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน รวม	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
28	20	25	1.25	0.44	54	2.70	0.47	+1.45
29	20	30	1.50	0.61	55	2.75	0.44	+1.25
30	20	28	1.40	0.68	57	2.85	0.37	+1.45
31	20	27	1.35	0.59	56	2.80	0.41	+1.45
							เฉลี่ยรวมพัฒนาการ	+1.31

จากตารางที่ 5 พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายบุคคลจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ด้วยการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ PRE-TEST และ POST-TEST (ช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง) จากกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะจำนวน 8 แผนกิจกรรม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 31 คน มีความตระหนักรู้ในด้านจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นหลังจากการทดลอง และมีพัฒนาการที่สูงขึ้นโดยในคนที่ 14 คนที่ 15 มีพัฒนาการสูงขึ้นมากกว่านักเรียนคนอื่นๆ โดยอยู่ที่ + 1.65 และในคนที่ 10 มีพัฒนาการน้อยกว่านักเรียนคนอื่นๆ โดยอยู่ที่ +0.90 โดยผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบพัฒนาการด้วยการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ PRE-TEST และ POST-TEST (ช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง) จากกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะจำนวน 8 กิจกรรม เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 1.31

ตาราง 6 ตารางสรุปค่าเฉลี่ยรายข้อและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (N = 31)

ข้อ	ข้อคำถาม	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	แปรผล	$\bar{X}$	SD	แปรผล
ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ							
1	นักเรียนอาสาช่วยครูถือของ	1.39	0.56	น้อย	2.77	0.43	มาก
2	เมื่อคุณครูออกจากห้องเรียน นักเรียนจะลบกระดานไวท์บอร์ดให้สะอาด	1.45	0.57	น้อย	2.81	0.40	มาก
3	เมื่อครูหาตัวแทนในชั้นเรียนให้นำการบ้านไปแจกเพื่อนๆ นักเรียนอาสารับหน้าที่	1.81	0.65	ปานกลาง	2.74	0.44	มาก
4	เมื่อมีขยะในชั้นเรียน นักเรียนอาสาคุณครูเข้าไปช่วยเก็บขยะและร่วมทำความสะอาด	1.42	0.50	น้อย	2.84	0.37	มาก
5	เมื่อเพื่อนของนักเรียนลืมอุปกรณ์การเรียน นักเรียนให้เพื่อนยืมอุปกรณ์การเรียนของตน	1.45	0.72	น้อย	2.58	0.56	มาก
6	หากเพื่อนของนักเรียนป่วย นักเรียนอาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	1.26	0.58	น้อย	2.61	0.50	มาก
7	นักเรียนสมัครเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่นักเรียนอยู่อาศัย	1.23	0.43	น้อย	2.74	0.44	มาก
8	หากเพื่อนของนักเรียนป่วย นักเรียนอาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	1.39	0.62	น้อย	2.65	0.49	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	แปรผล	$\bar{X}$	SD	แปรผล
9	นักเรียนสมัครเป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างชื่อเสียงแก่โรงเรียน	1.13	0.34	น้อย	2.77	0.43	มาก
ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม							
10	นักเรียนเปิดปิดประตูหน้าต่างของห้องเรียนอย่างระมัดระวัง	1.45	0.72	น้อย	2.61	0.50	มาก
11	เมื่อนักเรียนเลิกเรียน แล้วพบเห็นไฟฟ้าภายในชั้นเรียนยังไม่ได้ปิด นักเรียนจะรีบไปปิดไฟฟ้านั้น	1.45	0.68	น้อย	2.71	0.46	มาก
12	นักเรียนมักขีดเขียนโต๊ะเรียน	1.68	0.70	ปานกลาง	2.77	0.43	มาก
13	เมื่อนักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดกลับบ้าน	1.45	0.81	น้อย	2.84	0.45	มาก
14	หากนักเรียนพบเห็นขยะบริเวณสนามหญ้าของโรงเรียน นักเรียนจะเก็บไปทิ้งลงถังพร้อมทั้งแยกขยะ	1.52	0.63	ปานกลาง	2.81	0.40	มาก
15	หลังจากเลิกเรียนแล้วนักเรียนออกจากห้องโดยไม่ปิดเครื่องปรับอากาศ	1.45	0.72	น้อย	2.84	0.37	มาก
ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน							
16	เมื่อพบสิ่งของของทางโรงเรียนตกอยู่ นักเรียนจะนำไปส่งมอบ	1.29	0.59	น้อย	2.97	0.18	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	SD	แปรผล	$\bar{X}$	SD	แปรผล
17	นักเรียนแบ่งพื้นที่สนามกีฬาให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้เล่น	1.45	0.62	น้อย	2.81	0.40	มาก
18	ในคาบประชุมทักษะชีวิต เมื่อพบว่าเพื่อนของนักเรียนไม่มีที่นั่งนักเรียนจะขยับให้เพื่อนนั่งด้วยความเต็มใจ	1.29	0.64	น้อย	2.68	0.48	มาก
19	นักเรียนเขียนชื่อไว้ที่เก้าอี้หรือทำสัญลักษณ์อื่น ๆ ให้ผู้อื่นรู้ว่าเป็นที่นั่งที่มีคนจองแล้ว	1.45	0.77	น้อย	2.68	0.48	มาก
20	นักเรียนไม่นำหนังสือเรียนกลับบ้าน โดยจะคืนให้แก่คุณครูประจำวิชาทุกครั้งที่หมดคาบเรียน	1.65	0.66	ปานกลาง	2.77	0.43	มาก

จากตารางที่ 6 ที่ได้แสดงสรุปค่าเฉลี่ยรายข้อและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน ด้วยการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ PRE-TEST และ POST-TEST (ช่วงก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง) จากกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะจำนวน 8 แผนกิจกรรม โดยกลุ่มตัวอย่าง มีความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นหลังจากการทดลองจากระดับน้อยเป็นระดับมาก จำนวน 16 ประเด็นข้อความ และจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก จำนวน 4 ประเด็นข้อความ คือ ข้อความ “เมื่อครูหาตัวแทนในชั้นเรียนให้นำการบ้านไปแจกเพื่อนๆ นักเรียนอาสารับหน้าที่” ข้อความ “นักเรียนมักขีดเขียนโต๊ะเรียน” ข้อความ “หากนักเรียนพบเห็นขยะบริเวณสนามหญ้าของโรงเรียน นักเรียนจะเก็บไปทิ้งลงถังพร้อมทั้งแยกขยะ” และข้อความ “นักเรียนไม่นำหนังสือเรียนกลับบ้าน โดยจะคืนให้แก่คุณครูประจำวิชาทุกครั้งที่หมดคาบเรียน”

ตาราง 7 ตารางสรุปค่าเฉลี่ยรายด้านและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

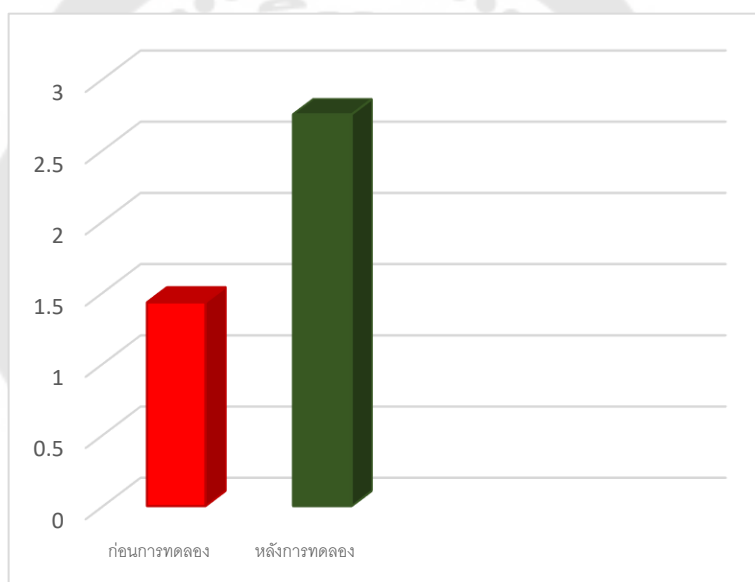
ด้าน ที่	ประเด็นด้านจิตสำนึกสาธารณะ	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
		$\bar{X}$	SD	แปรผล	$\bar{X}$	SD	แปรผล
1	ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วย ความเต็มใจหรือพึงพอใจ	1.39	0.55	น้อย	2.72	0.45	มาก
2	ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่ เกิดขึ้นต่อส่วนรวม	1.49	0.85	น้อย	2.76	0.43	มาก
3	ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน	1.42	0.65	น้อย	2.78	0.39	มาก
รวม		1.43	0.19	น้อย	2.75	0.12	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลจากแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนหัวหินก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อส่งเสริมความตระหนักจิตสำนึกสาธารณะ โดยพฤติกรรมจิตสำนึกในงานวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน อันประกอบด้วย ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ซึ่งผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 7 การเปรียบเทียบผลเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในแต่ละข้อแต่ละด้านโดยรวมของพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังผู้เรียนมีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นในทุกๆข้อและในทุกๆด้าน โดยในคะแนนเรียงจากมากไปน้อย อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ค่าเฉลี่ยคือ 2.78 อันดับที่ 2 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ค่าเฉลี่ยคือ 2.76และอันดับที่ 3 ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ค่าเฉลี่ยคือ 2.72

ตาราง 8 การวิเคราะห์การทำแบบทดสอบวัดแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะก่อนและหลังใช้กิจกรรม
ละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนหัวหิน

กลุ่ม ตัวอย่าง	การ ทดลอง	n	$\bar{X}$	SD	t	df	Sig.
กลุ่ม ทดลอง	ก่อน	31	1.43226	0.18988	3.479	29	.000
	หลัง	31	2.75000	0.12181			

ภาพประกอบ 1 ค่าคะแนนการทำแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

สรุปผลการวิเคราะห์การทำแบบทดสอบวัดแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะก่อนและหลังใช้
กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่
5 โรงเรียนหัวหิน ระหว่างขั้นก่อนการทดลอง และขั้นหลังการทดลอง ด้วยการใช้กิจกรรมละครพูด
เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ทำให้ปรากฏว่าความมีจิตสำนึกสาธารณะก่อนการทดลองคิด
เป็นค่าเฉลี่ย 1.43 จัดอยู่ในระดับน้อย และหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมความมีจิตสำนึก
สาธารณะก่อนการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.75 จัดอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังการทดลองพบว่า
ค่าคะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ หลังจากการทดลอง

การใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระดับ $P < .05$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะของการวิจัย

การศึกษาพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดในรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

1. สมมุติฐานการวิจัย

1. กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. หลังจากการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักเรียนมีจิตสำนึกสาธารณะที่มากขึ้นก่อนการทดลอง

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาจากการทำ แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบวัดผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 30 % จากคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการใช้เกณฑ์ 15 % จากกลุ่มประชากร ของ Neuman

ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมละครพูด
  2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลความตระหนักรู้ในด้านจิตสำนึกสาธารณะ
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
1. กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
  2. แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการดำเนินการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้สำหรับการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ได้ทำการศึกษาจากตำรา เอกสารทางวิชาการ และวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมาพัฒนาพร้อมกับกระบวนการละครเพื่อการศึกษา โดยอิงตามหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาดัชนีค่าความสอดคล้องในการดำเนินกิจกรรม ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาการทำวิจัย (IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้คะแนนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

+1	หมายถึง	สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

นำผลประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผู้วิจัยได้คัดเลือกแผนกิจกรรมที่มีค่า 0.5 ขึ้นไป จำนวน 8 แผนกิจกรรม โดยมีค่ากิจกรรม IOC อยู่ที่ 0.67 และ 1.00 จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้ได้รูปแบบกิจกรรมที่สมบูรณ์ ก่อนนำแผนกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มที่เหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการทางการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

2. แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 3 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 3 แปรผล มีผลด้านความตระหนักรู้ที่มาก
- 2 แปรผล มีผลด้านความตระหนักรู้ที่ปานกลาง
- 1 แปรผล มีผลด้านความตระหนักรู้ที่น้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมเก็บข้อมูลดังขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และฝ่ายวิชาการของโรงเรียน สำหรับการดำเนินการวิจัยในพื้นที่ของโรงเรียน

1.2 ขอบการอนุมัติรับรองด้านจริยธรรมในการทำวิจัยในมนุษย์ จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำกว่า 18 ปี และต้องได้รับคำยินยอมจากผู้ปกครองในการดำเนินการวิจัย

2. ขั้นตอนการ

2.1 ผู้วิจัยชี้แจงการดำเนินกิจกรรมและแจกเอกสารเพื่อแจ้งขออนุญาตผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาทิเช่น ครูที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้น รวมถึงผู้ปกครองในการนำนักเรียนมาทดลองในการจัดกิจกรรมดำเนินการด้านวิจัย

2.2 ผู้วิจัยคัดเลือกผู้เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 20 ข้อ แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบวัดผู้ที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 30 % จากคะแนนเฉลี่ยทั้งหมด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการใช้เกณฑ์ 15 % จากกลุ่มประชากร ของ Neuman

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการตามแผนกิจกรรม โดยการใช้ละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยผู้วิจัยได้แบ่งโครงสร้างกิจกรรมออกเป็น 8 แผนกิจกรรม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง แผนกิจกรรมละ 55 นาที

2.4 หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเป็นครั้งสุดท้าย โดยการทำแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ จำนวน 20 ข้อ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติและนำเสนอผลการวิจัย Pre-Test และ Post-Test

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูลและมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ โดยนำข้อมูลจากแบบทดสอบที่ได้มารวบรวม มาวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นขั้นก่อนการทดลองและขั้นหลังการทดลอง จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากผลของการวิจัย ความสมบูรณ์ของโครงสร้างกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผ่านการแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ หรือเชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ

2. การตรวจสอบข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วป้อนข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อประมวลผลหาค่าสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

2.1 นำเสนอคุณภาพขอค่าความสอดคล้องในการจัดกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สูตร IOC

2.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะกับวัตถุประสงค์สำหรับการวิจัย

2.3 อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) อธิบายค่าความมีจิตสำนึกสาธารณะ โดยใช้ผลรวมของค่าความตระหนักรู้จิตสำนึกสาธารณะ

2.4 เปรียบเทียบระดับค่าเฉลี่ย ด้านความตระหนักรู้จิตสำนึกสาธารณะขั้นก่อนการทดลองและขั้นหลังการทดลอง

ผู้วิจัยได้อธิบายผลของข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยนำผลจากการวิเคราะห์ทั้งหมดมานำเสนอเป็นรูปแบบภาพประกอบและตารางแสดงผลการวิจัยเปรียบเทียบ

5.สรุปการดำเนินการวิจัย

1.การพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนละครเพื่อการศึกษา ร่วมกับรูปแบบของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเลือกใช้ละครพูดประเภทละครพูดแบบคำฉันท์ อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสอดคล้องกับค่านิยมของสถานศึกษาโรงเรียนหัวหินที่มุ่งเน้นให้นักเรียน เป็นผู้ที่มี “จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา” โดยออกแบบพัฒนาโครงสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ

จากนั้นดำเนินการตรวจคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญการแสดงละคร ด้านการประเมินผลและวัดผล ด้านจิตสำนึกสาธารณะ โดยนำแผนกิจกรรมที่ประกอบไปด้วยสาระสำคัญ ขั้นตอนตามแผนกิจกรรม ขั้นตอนการวัดผล และสื่อที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม โดยในครั้งแรกผู้วิจัยได้พบปัญหาในการออกแบบกิจกรรม คือ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-2019 รวมถึงประกาศตามคำสั่งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนการใช้อาคารสถานที่ จึงทำให้ไม่สามารถลงกิจกรรมในลักษณะ ON-SITE

ได้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำในการเตรียมแผนกิจกรรมที่สามารถปรับเข้ากับสถานการณ์ โดยให้ออกแบบกิจกรรม ในลักษณะ ON-SITE และ ON – LINE รวมถึงเตรียมแผนเผชิญเหตุในลักษณะการจัดกิจกรรมแบบ ON-HYBRIDE คือ รูปแบบผสมผสาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับปรุงรูปแบบการดำเนินแผนกิจกรรม ตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยแบ่งโครงสร้างกิจกรรมออกเป็น 8 แผนกิจกรรม ดังนี้

1. ละครของพ่อรามวชิราวุธ
2. กิจกรรมสังคมของฉัน ของเธอหรือของใคร
3. กิจกรรมรู้จักการละคร
4. กิจกรรมเล่นละครพูด
5. กิจกรรมหรรษาละครสำนักสาธิต
6. กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบูรณ์
7. กิจกรรมร่วมใจร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมจิตสำนักสาธิต
8. กิจกรรมนำเสนอการแสดงละคร

กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนักสาธิต ได้นำขั้นตอนของละครเพื่อการศึกษา มาประยุกต์กับละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองในเรื่องความตระหนักรู้เรื่องจิตสำนักสาธิตในด้านต่างๆ ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมจำนวน 8 สัปดาห์ ครั้งละ 55 นาที จากนั้นผู้วิจัยได้นำเครื่องมือรูปแบบกิจกรรมละครไปตรวจสอบประสิทธิภาพเพื่อหาค่า IOC โดยได้รับคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขโครงสร้างแผนกิจกรรมตามการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนที่รวมจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน สรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญ ได้ลงความเห็นในส่วน ของ โครงสร้าง แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนักสาธิต มีความเหมาะสมสามารถดำเนินการใช้กับกลุ่มตัวอย่างได้

เมื่อผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำโครงสร้างและแผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนักสาธิต ไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่ขาดความตระหนักรู้ด้านจิตสำนักสาธิต โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีผลการวิจัยแยกตามแผนกิจกรรมได้ดังต่อไปนี้

1) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 1 ละครของพ่อรามวชิราวุธ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม นักเรียนมีความรู้เรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภท ลักษณะรูปแบบการแสดง

และเอกลักษณ์ของการแสดงละครพูด พบว่า พบว่านักเรียนมีความเข้าใจถึงความเป็นมาของ ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รูปแบบลักษณะการแสดง ประเภทของการ แสดง เนื้อเรื่องที่ใช้ในการแสดง ประโยชน์ที่ได้รับมากขึ้น และได้อภิปรายผล และการวัดผล ประเมินผลผ่านแบบทดสอบหลังเรียน มีนักเรียนรู้จักประวัติและลักษณะการแสดงละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า คิดเป็นร้อยละ 90.32 นักเรียนเข้าใจละครพูด คิดเป็นร้อยละ 87.09 นักเรียนผ่านการประเมินจากแบบทดสอบโดยได้รับผลคะแนน 80 เปอร์เซ็นขึ้นไป ผ่านการ ประเมินคิดเป็นร้อยละ 93.54 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาการ ติดขัดด้านการเข้าร่วมกิจกรรมออนไลน์บ้าง แต่โดยส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจ เรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภทลักษณะ รูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของการแสดงละครพูดได้เป็นอย่างดี

2) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 2 สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ระยะเวลา ในการทำกิจกรรม 55 นาที วัดดูประสงค์ของการดำเนินกิจกรรม นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับปัญหาเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจประเด็นจิตสำนึก สาธารณะเพิ่มมากขึ้น จากการสังเกตโดยผู้วิจัยในระหว่างทำกิจกรรม โดยจำแนกได้ดังต่อไปนี้ มี นักเรียนเข้าใจความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 80.64 มีนักเรียนเข้าใจปัญหา การขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมเกิดขึ้นได้อย่างไรในสังคม คิดเป็นร้อยละ 93.54 มี ความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึกสาธารณะด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึง พอใจ คิดเป็นร้อยละ 83.87 มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึกสาธารณะด้านความตระหนัก ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม คิดเป็นร้อยละ 96.77 มีความรู้ความเข้าใจในประเด็นจิตสำนึก สาธารณะด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน คิดเป็นร้อยละ 77.41 นักเรียนสามารถหาแนวทางการแก้ปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 87.09 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเข้ากิจกรรมออนไลน์เพิ่มขึ้นในครั้งแรก ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงความหมายของจิตสำนึกสาธารณะ ต้นตอปัญหาของจิตสำนึก สาธารณะ รวมถึงการขาดจิตสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็น ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความ เต็มใจหรือพึงพอใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิใน การใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน รวมถึงการสรุปประเด็นเพื่อนำไปพัฒนากิจกรรมละครพูด โดยใช้กระบวนการละครเพื่อการศึกษา

3) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 3 กิจกรรมรู้จักการละคร ระยะเวลาในการทำ กิจกรรม 55 นาที วัดดูประสงค์ นักเรียนมีรู้เรื่องการสร้างบทละครสำหรับการแสดงละครเพื่อ

เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการเขียนบทละครที่สอดคล้องกับจิตสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นมีนักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบเขียนบทละคร คิดเป็นร้อยละ 80.64 มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 83.87 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับละครพูดคำฉันท์ คิดเป็นร้อยละ 90.32 มีความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์การเขียนบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 80.64 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 3 ผู้เรียนได้ทดลองเรียนรู้เกี่ยวกับบทละครในเรื่องของ Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ) ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการได้แต่งบทละครและหีบยกประเด็นจิตสำนึกสาธารณะมาเกี่ยวข้องสร้างโครงเรื่อง เพื่อใช้สำหรับการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

4) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 4 กิจกรรมเล่นละครพูด ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างบทละครพูดและมีทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ พบว่า การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ครั้งที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการเขียนบทละครที่สอดคล้องกับจิตสาธารณะในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นมีนักเรียนเขียนบทละครได้ คิดเป็นร้อยละ 83.87 มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการเขียนบทละครที่มีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 93.54 มีความรู้ความเข้าใจในเกี่ยวกับลักษณะพิเศษในการแต่งบทละครคำฉันท์ คิดเป็นร้อยละ 80.64 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 4 ผู้เรียนได้ทดลองแต่งบทละครมีความสอดคล้องกับประเด็นจิตสาธารณะ โดยในงานวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ในรูปแบบละครพูดคำฉันท์ ที่มีลักษณะพิเศษโดดเด่น คือจะแสดงด้วยลักษณะการพูดแบบร้อยกรองซึ่งมีความไพเราะเป็นอย่างยิ่ง ในการสรุปในครั้งที่ 4 นี้ได้นำเสนอบทละครพูดที่ใช้ในการแสดงโดยได้ได้บอกถึง เรื่องย่อ ตัวละคร การอธิบายลักษณะฉาก การอธิบายถึงลักษณะคำประพันธ์ รวมถึงการตีความแปลความเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทมากยิ่งขึ้น

5) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 5 กิจกรรมหรรษาละครสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นการแสดงละครเพื่อ

การศึกษาโดยประยุกต์ใช้ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มีนักเรียนเข้าใจหลักและวิธีการแสดง คิดเป็นร้อยละ 80.64 มีนักเรียนสามารถปฏิบัติการแสดงได้ คิดเป็นร้อยละ 90.32 มีความรู้ความเข้าใจในบทละครกับการพัฒนาละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 93.54 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 5 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในหลักและวิธีการแสดง จนสามารถปฏิบัติทักษะการแสดงได้ทั้งนี้ยังเข้าใจการพัฒนาสังคมโดยการขับเคลื่อนด้วยการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะที่สอดแทรกอยู่ในละครในด้านต่างๆ ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานระหว่างการฝึกฝนบทละคร

6) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 6 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบรูณ์ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบเทคนิคการจัดการแสดงละคร พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในประเด็นกระบวนการทำงานหลักแนวทงละครเพื่อการศึกษา ทักษะการแสดง การลงมือทำ และการระดมสมอง เพื่อช่วยผลงานการแสดงมีความสมบรูณ์ โดยมีการรายงานผลการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายการออกแบบเสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 96.77นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายแสงสีเสียง คิดเป็นร้อยละ 93.54นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายฉากและอุปกรณ์การแสดง คิดเป็นร้อยละ 80.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 100.00 นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายกำกับการแสดง คิดเป็นร้อยละ 90.32 และนักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายอำนวยการแสดง คิดเป็นร้อยละ 93.54 ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 6 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในการแบ่งหน้าที่ในฝ่ายต่างๆเพื่อทำให้งานออกมามีความสมบรูณ์ได้เป็นอย่างดี

7) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 7 กิจกรรมร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนฝึกปฏิบัติการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ฝึกซ้อมและฝึกฝนในสถานที่จริง ภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 7 ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เรื่อง สังคมของฉันของเธอหรือของใคร ผู้เรียนมีความเข้าใจในการแบ่งหน้าที่ในฝ่ายต่างๆเพื่อทำให้งานออกมามีความสมบรูณ์ได้เป็นอย่างดี มีการฝึกซ้อมการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้แสดง รวมถึงกิจกรรมในฝ่ายงานต่างๆไม่ว่าจะเป็นฝ่ายฉาก ฝ่ายเสื้อผ้า ฝ่ายกำกับ ฝ่ายแสง

สี่เสียง จากนั้นผู้วิจัยให้ข้อคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการแสดง รวมถึงมีการให้กำลังใจกันและกันระหว่างกลุ่มนักเรียนเอง และผู้วิจัยกับนักเรียน

8) สรุปผลจากแผนกิจกรรมที่ 8 กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ระยะเวลาในการทำกิจกรรม 55 นาที วัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรม ผู้เรียนนำเสนอการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้แสดงละครพูดผู้วิจัยได้สังเกตกลุ่มตัวอย่างทุกคนหลังจากเริ่มการแสดงในหอประชุมโรงเรียนหัวหิน กลุ่มผู้ชมคือกลุ่มนักเรียนโรงเรียนหัวหิน จำนวน 2,432 คน คณะผู้บริหาร 5 คน คณะครู 198 คน รวมเป็น 2,635 คน โดยการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ใช้เวลาในการแสดงจำนวน 25 นาที โดยในตอนท้ายสุดผู้วิจัยได้ให้ตัวแทนผู้เข้าชม แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์การแสดงของนักเรียนในกิจกรรม การวิพากษ์วิจารณ์การแสดงจากผู้ชมล้วนแสดงออกถึงความชื่นชอบในการแสดง และกล่าวถึงการได้รับความรู้และรู้สึกถึงการมีจิตสำนึกสาธารณะอันสอดคล้องกับ ค่านิยมของโรงเรียนหัวหินที่ว่า “จิตอาสา กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา”

โดยสรุปการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เป็นการประยุกต์ใช้ขั้นตอนละครเพื่อการศึกษา ร่วมกับรูปแบบของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเลือกใช้ละครพูดประเภทละครพูดแบบคำฉันท์ อิงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสอดคล้องกับค่านิยมของสถานศึกษา โรงเรียนหัวหินที่มุ่งเน้นให้นักเรียน เป็นผู้ที่มี “จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา” แบ่งออกเป็นโครงสร้างกิจกรรม 8 แผนกิจกรรมกิจกรรมละ 55 นาที ในการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ รูปแบบการจัดกิจกรรมใช้รูปแบบในลักษณะ ON-SITE และ ON – LINE รวมถึงเตรียมแผนเผชิญเหตุในลักษณะการจัดกิจกรรมแบบ ON-HYBRIDE คือ รูปแบบผสมผสานโดยลักษณะเด่นที่พบในการจัดกิจกรรมรูปแบบ ON – LINE นั้นในส่วนของขั้นตอนการระดมความคิดเห็นผ่านโปรแกรม Mentimeter ผู้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาจิตสำนึกสาธารณะ ได้อย่างชัดเจน อนึ่งเนื่องด้วยการระดมความคิดเห็นในรูปแบบ ON – LINE ช่วยให้ผู้กลุ่มตัวอย่างไม่ต้องเปิดเผยตัวตน สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ในส่วนของขั้นตอนการปฏิบัติการแสดงนั้นยังจำเป็นต้องใช้รูปแบบการจัดกิจกรรม ในรูปแบบ ON-SITE อยู่เพราะกลุ่มตัวอย่างจะได้เรียนรู้จากการแสดง การวิพากษ์ การวิจารณ์ การตั้งคำถาม รวมถึงองค์ประกอบของการแสดง ทั้งนี้แผนกิจกรรมทั้งหมดได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. การศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness)

ผลการศึกษาเปรียบเทียบขั้นก่อนและขั้นหลังการทดลอง ด้วยการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ทั้งโครงสร้าง 8 แผนกิจกรรม มีแนวคิดว่ากระบวนการละครสำหรับการศึกษา มาดำเนินการในทุกโครงสร้างแผนกิจกรรมเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นด้านจิตสำนึกสาธารณะ จากการศึกษาค้นคว้าขั้นก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม สามารถจำแนกผลก่อนและหลังโดยดำเนินการในช่วงการดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 2 กิจกรรมสังคมของชั้นของเธอหรือของใคร กลุ่มตัวอย่างจะต้องทำแบบทดสอบจิตสำนึกนิกสาธารณะ (Pre-test) และหลังจากการดำเนินการวิจัยใน กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบจิตสำนึกนิกสาธารณะ (Post-test) โดยแบบทดสอบจิตสำนึกนิกสาธารณะ มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะรายด้านดังต่อไปนี้

ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ก่อนการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.39 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.72 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจในระดับมาก

ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ก่อนการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.49 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวมในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.76 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ในระดับมาก

ด้านการเคารพสิทธิ ก่อนการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูด พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.42 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านการเคารพสิทธิในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูด พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.78 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านด้านการเคารพสิทธิในระดับมาก การเปรียบเทียบผลเฉลี่ยในแต่ละข้อแต่ละด้านโดยรวมของพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังผู้เรียนมีความตระหนักในจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นในทุกๆข้อและในทุกๆด้าน โดยในคะแนนเรียงจากมากไปน้อย อันดับที่ 1 ได้แก่ ด้านการเคารพสิทธิ ค่าเฉลี่ยคือ 2.78 อันดับที่ 2 ด้านการ

ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ค่าเฉลี่ยคือ 2.76 และอันดับที่ 3 ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ค่าเฉลี่ยคือ 2.72

สรุปผลการวิเคราะห์การทำแบบทดสอบวัดแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะก่อนและหลังใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กลุ่มทดลองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน ระหว่างขั้นก่อนการทดลอง และขั้นหลังการทดลอง ด้วยการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ทำให้ปรากฏว่าความมีจิตสำนึกสาธารณะก่อนการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.43 จัดอยู่ในระดับน้อย และหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมความมีจิตสำนึกสาธารณะก่อนการทดลองคิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.75 จัดอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังการทดลองพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ หลังจากการทดลองการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สูงกว่าก่อนการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระดับ 0.05 ($P < .05$)

6.อภิปรายผล

ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดในรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้กระบวนการละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) สำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้กิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ (Public Consciousness) โดยอภิปรายผลในการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผู้วิจัยได้ออกแบบพัฒนากิจกรรมละครพูดสำหรับการเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 โดยประยุกต์ใช้ขั้นตอนของละครเพื่อการศึกษา ร่วมกับรูปแบบของละครพูดโดยเลือกใช้ละครพูดประเภทละครพูดแบบคำฉันท์ ยึดโยงสอดคล้องกับค่านิยมของสถานศึกษาโรงเรียนหัวหินที่มุ่งเน้นให้นักเรียน เป็นผู้ที่มี "จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา" โดยออกแบบพัฒนาโครงสร้างกิจกรรมให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างในการเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ ในรูปแบบของการแสดงละครไทย ส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ อันแสดงออกอันสอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนหัวหิน โดยสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

โรงเรียนหัวหินต้องเป็นผู้มี “จิตสำนึกสาธารณะ กล้าแสดงออก สื่อสารสองภาษา” ซึ่งในขั้นตอนของกระบวนการละครเพื่อศึกษานั้น เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาความตระหนักถึงจิตสำนึกสาธารณะด้วยตนเอง เกิดกระบวนการเรียนรู้ ในการทำงานด้านต่างๆ และยังเป็นการปลูกฝังความตระหนักไว้ในเรื่องจิตสำนึกสาธารณะให้นักเรียนโดยที่ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ด้วยการลงมือทำ ทักษะการร่วมงานกลุ่ม รูปแบบการจัดกิจกรรมใช้รูปแบบในลักษณะ ON-SITE และ ON – LINE รวมถึงเตรียมแผนเผชิญเหตุในลักษณะการจัดกิจกรรมแบบ ON-HYBRIDE คือ รูปแบบผสมผสานในการเสริมสร้างความตระหนักด้านจิตสำนึกสาธารณะ ก่อให้เกิดความกล้าแสดงออก การลงมือทำ เกิดขั้นตอนและกระบวนการทำงานระหว่างการทำตามแผนโครงการสร้างกิจกรรม ทั้งยังสามารถเสริมสร้างความตระหนักด้านจิตสำนึกสาธารณะในกลุ่มนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนสิน ชุตินทรานนท์ (2560, น. 210) งานวิจัยเรื่อง ละครการศึกษาในสังคมตะวันตกและสังคมไทย ที่กล่าวถึงการใช้กิจกรรมละครในโรงเรียนมีเป้าประสงค์เพื่อพัฒนาเด็ก ไม่ได้ต้องการความสมบูรณ์ของการแสดง หากแต่ต้องการคุณค่าและความสำคัญที่เกิดขึ้นผ่านกระบวนการละครของเด็ก คำถามข้างต้นนำไปสู่การพัฒนาเป้าหมายในการทำงานละครในโรงเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทธศิลป์ สุกัณสีล และ และกิตติ มีชัยเขตต์ (2561, น. 71) ที่กล่าวว่า ละครเป็นสื่อกลางและเป็นกลยุทธ์สำคัญในการนำไปใช้บูรณาการทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยละครช่วยสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้แสดงแสดงออกทางความรู้สึกลอยอิสระ เกิดความร่วมมือ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความตระหนักต่อสังคม และเกิดการพัฒนาในการเรียนรู้ ตามเป้าประสงค์ โดยพัฒนาแผนกิจกรรมออกเป็น 8 แผนกิจกรรม แผนกิจกรรมละ 55 นาที ดังนี้

- กิจกรรมที่ 1 ละครของพ่อรามวชิราวุธ เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ใช้ส่งเสริมความตระหนักที่มีต่อสังคมและชุมชน โดยผู้เรียนได้ฝึกการค้นหาคำจากนั้นมีการอภิปรายผลภายในชั้นเรียนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการละครไทยละครพูด และสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาจารย์ พูนเกษม (2561) ที่ได้ศึกษาการใช้รูปแบบละครไทยละครหลวงวิจิตรวาทการ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ศึกษาถึงความ เป็นมาและรูปแบบของละครดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างความตระหนัก ค่านิยมด้านความพอเพียง

- กิจกรรมที่ 2 สังคมของฉันของเธอหรือของใคร โดยรูปแบบกิจกรรมก่อกำให้ผู้เรียนได้ระดมสมอง เกี่ยวกับประเด็นปัญหาด้านจิตสำนึกสาธารณะ ผ่านโปรแกรม Mentimeter

ซึ่งผู้เรียนได้สะท้อนแนวคิดอย่างหลากหลายแ่งมุมในการสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียน ชุมชน และสังคม โดยเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิม และองค์ความรู้ใหม่ในด้านจิตสำนึกนึกต่อชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการแสดง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระวีร์ บัวหลวง ศุภพิชญพงษ์ (2564) ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และจิตสำนึกที่ท้องถิ่นของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิดละครร่วมกับนิทานพื้นบ้าน กล่าวว่า การระดมความคิดเห็นผ่านกระดานสนทนา Padlet ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้นักเรียนทบทวนและจัดกลุ่มวิเคราะห์ ข้อมูลความรู้ใหม่ จากนั้นจึงได้เตรียมความพร้อมในการแสดงเพื่อแสดงละครวิทยุจากเนื้อหา ที่นักเรียนได้ศึกษาวิเคราะห์ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวนอกจากช่วยดึงประสบการณ์ความรู้เดิมที่นักเรียน มีต่อท้องถิ่น

- กิจกรรมที่ 3 รู้จักการละคร โดยผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบละครใน ส่วนของ Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ) ผู้เรียนเกิด ความรู้ความเข้าใจในการได้แต่งบทละคร และสามารถหยิบยกประเด็นปัญหาจิตสำนึกสาธารณะ จากกิจกรรมที่ 2 มาสร้างโครงเรื่องของการแสดงเพื่อใช้สำหรับการแสดงละครพูดในการเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้การละครในการส่งเสริมความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของ ผู้คนในสังคมที่ต้องอยู่อาศัยร่วมกัน สะท้อนผ่านตัวตัวละคร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปวีรส มิ นนา (2556, น.305) ในการวิจัยเรื่อง การสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจากวรรณกรรมฝรั่งเศส กล่าวว่า การปฏิบัติหน้าที่ต่างๆของบุคคลมี ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันและอาศัยอยู่ร่วมในสังคมเดียวกัน เช่นสังคมการดำเนินชีวิต สังคมการ ทำงาน หรือสังคมชุมชน แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ต่างุั้นสะท้อนผ่านตัวละคร โดยบทบาท หน้าที่ที่มีความเหมาะสมควรนำไปประพฤติปฏิบัติ อีกทั้งรูปแบบของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวยังเป็นรูปแบบการนำเสนอในงานในละครพูดคำฉันท์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้แสดงเองผ่านบทละครคำฉันท์ บทละครซึ่งผู้เรียนเป็นผู้ระดมความคิดเห็น การให้ความรู้ใน ประเด็นปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะตามหลักทฤษฎีละครเพื่อการศึกษา แต่งบทด้วยตัวของ นักเรียนเองซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจถึงประเด็นการขาดจิตสำนึกสาธารณะภายในสถานศึกษา รวมถึง ลักษณะฉันทลักษณ์อันเป็นบทประพันธ์ที่มีความไพเราะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ ศรี กะรัตน์ (2563, น. 30) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการแต่งบทร้อยกรอง ตามรูปแบบการสอนแบบชินเนคติคส์ร่วมกับแนวคิดการ เรียนรู้แบบร่วมมือ กล่าวถึงคุณค่าของบทร้อยกรอง ที่สามารถเร้าความรู้สึก มีศิลปะกระทบใจ

ผู้อ่าน หรือ “จับใจ” อย่างจริงจัง คือเข้าถึงจิตใจผู้อ่านและผู้ฟัง ได้อย่างเรียกว่าทุกซอกทุกมุม ไม่ว่าจะ เป็นแง่ใดในชีวิต เช่น ความรักตนเอง ความรักที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม ความรักที่รุนแรง หรือ ความรักในมนุษยชาติ เรื่องราวเหล่านี้ล้วนสร้างความพึงพอใจ ให้ความรู้สึกให้รุนแรงมีชีวิตชีวา และเกิดความคิด ความประทับใจและเกิดจิตสำนึกได้ ซึ่งรูปแบบของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นการนำหลักของการการพัฒนาศาสนาผ่านกระบวนการละคร มาปรับเปลี่ยนให้เป็นการปลูกฝังค่านิยมเสียสละตน ทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม รับผิดชอบต่อตนเอง ชุมชนที่ตนอยู่

- กิจกรรมที่ 4 ถึง กิจกรรมที่ 7 เป็นการประยุกต์ใช้กระบวนการละคร ในด้านการลงมือทำ การแสดง การวิจารณ์และตั้งคำถาม ร่วมกับรูปแบบละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่เน้นในส่วนของการกระบวนการการแสดง การแบ่งหน้าที่ช่วยให้งานสมบูรณ์แบบมากขึ้น อาจจะมีจุดบกพร่องในบางงาน บางฝ่าย แต่กลุ่มตัวอย่างก็สามารถช่วยแก้ปัญหาให้ผ่านพ้นไปได้ หากได้ร่วมมือกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวิญญู ปิ่นจ๋า (2558, น. 23) กล่าวว่า กระบวนการละครเป็นการรวบรวมนักเรียนหลายคนมาทำงานร่วมกันในการจัดทำการแสดง กิจกรรมละคร โดยเป็นการบริหารเรื่องของตนเอง และเรื่องร่วมของส่วนรวม ต้องอาศัยความร่วมมือ ไม่ร่วมมือการเป็นน้ำหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีการร่วมมือระหว่างกลุ่มงานของตนเองและกลุ่มงานอื่นๆ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แน่ชัด ทั้งนี้กระบวนการดังกล่าวนี้ต้องอาศัยการรับฟังซึ่งกันและกัน ยอมรับถึงการวิจารณ์ในการทำงาน อาจจะมีปัญหาหรือความขัดแย้ง ต้องรับฟังและร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกัน เพื่อให้งานสำเร็จ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับทฤษฎีละครเพื่อการศึกษาโดยเป็นการนำกระบวนการกิจกรรมละครมาเรียนรู้เพื่อให้ก่อประโยชน์

- กิจกรรมที่ 8 การนำเสนอกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างได้ ร่วมมือกันทำงานร่วมกันแสดงออกการละครผ่านกิจกรรมละครที่สร้างจิตสำนึกอันดีงามต่อสังคมที่อยู่อาศัย โรงเรียน ชุมชน เกิดความตระหนักรู้ในด้านจิตสำนึกสาธารณะ โดยเป็นการนำเสนอละครพูดเนื่องใน “วันเชิดชูคนดีมีจิตอาสา คนดีศรีฟ้าขาว” เป็นการเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักแสดงกับนักแสดง นักแสดงกับผู้ชม เกิดการระดมแนวคิด การวิจารณ์ การตั้งประเด็นปัญหาของการแสดง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณณฐรฐณณ ดีนาน (2558, น.88) กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักแสดง และคนดู เป็นวงจรที่แลกเปลี่ยนเนื้อหาที่แสดงไป เป็นวงจรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจในการสื่อสาร สรุปสิ่งที่ได้รับระหว่างทำโครงการ สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้น นำไปสู่การแก้ไขปัญหาการเกิดปัญหาในกระบวนการทำละคร อีกทั้งกระบวนการละครยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้ในด้านการมีจิตสำนึกสาธารณะ

สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Yean Tsai และคนอื่น ๆ (2015) ที่ได้ศึกษาวิจัยการออกแบบการเรียนการสอนละครเพื่อการศึกษาด้วยการสร้างละครนาฏกรรมจริง เพื่อสร้างจิตสำนึกต่อสังคมของนักเรียน ก่อให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทำงานร่วมกันและการแสวงหาความรู้ในเชิงลึกเกิดผลพลอยได้ที่ตามมาคือจิตสำนึกต่อชุมชนในการบริการสังคม

จากการอภิปรายผลการวิจัยทั้งหมดนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าจุดเด่น ข้อค้นพบใหม่ของการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ คือ รูปแบบของการพัฒนาจัดกิจกรรมละครโดยในวิจัยทั่วไปแล้ว จะเป็นการจัดกิจกรรมแบบ ON-SITE แต่เนื่องด้วยในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการจัดกิจกรรมรูปแบบ ON – HYBRIDE นั่นก็คือรูปแบบการจัดกิจกรรมแบบผสมผสานทั้ง ON-LINE และ ON-SITE ซึ่งในขั้นตอนของการระดมความคิดเห็นนั้นได้ใช้โปรแกรม Mentimeter ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สามารถช่วยสะท้อนความคิดเห็น เสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการโต้ตอบ ผ่านรูปแบบออนไลน์โดยไม่ระบุตัวตน ช่วยให้การจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจและเพิ่มปฏิสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การประยุกต์ใช้กระบวนการละครเพื่อการศึกษาพร้อมกับละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ลงมือทำ ระดมความคิดเห็น ได้ทำงานร่วมกัน ผ่านกระบวนการต่างๆนำไปสู่การวิจารณ์ตั้งคำถามในประเด็นการขาดจิตสำนึกสาธารณะ สามารถช่วยเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะได้เป็นอย่างดี

2. การเปรียบเทียบ ผลของก่อนและหลังการใช้กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหัวหิน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ พบว่า

ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ก่อนการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.39 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.72 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจในระดับมาก ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($T = 0, p < .05$) ซึ่งหลังจากการทำกิจกรรมพบว่านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดออกแบบบทละครที่สะท้อนถึงการส่งเสริมเสริมความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะด้านจิตสำนึกสาธารณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนารูปแบบกลไกการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการมีจิตสาธารณะ เสียสละ

เห็นอกเห็นใจผู้อื่น กล่าวว่า ด้านการมีจิตสาธารณะ เสียสละ และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ดีขึ้นในระยะเวลา 8 สัปดาห์ หลังจากมีการใช้รูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการมีจิตอาสา เสียสละเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เนื่องจากกิจกรรมของรูปแบบและกลไกการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการมีจิตอาสา เสียสละเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ได้มีการออกแบบให้สถานศึกษาใช้ปัจจัยที่เกิดจากกิจกรรมภายในโรงเรียน

ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ก่อนการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.49 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวมในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.76 แปรผล มีความตระหนักรู้ในด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม ในระดับมาก ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($T = 0, p < .05$) โดยในด้านการตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวมมีผลต่างการพัฒนา น้อยกว่าด้านอื่นๆ เนื่องจากด้วยภายใต้สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ทำให้นักเรียนได้ออกไปทำกิจกรรมเพื่อสังคมน้อยลง ซึ่งนำไปสู่ปัญหาระดับบุคคล ครอบครัว สังคมและระดับชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวนทอง เขียวทนต์ (2560) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่กล่าวว่า การตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสังคมที่มีการพัฒนาน้อยกว่าด้านอื่นๆอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใช้เวลาไปกับเรื่องการเรียนรู้และเรื่องภายในโรงเรียนจึงมีโอกาสน้อยที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับปัญหาสังคม ชุมชนภายนอก ทั้งนี้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของของ พระครูสิริภุชงค์, สุพรต บุญอ่อน, และ และธีรพันธ์ เขียวรัมย์ (2565) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง สังคมไทยป่วยด้วยโควิดแก้ไข ด้วยสามจิตหนึ่งทัศนีย์ กล่าวว่า จิตสำนึกจะทำหน้าที่กระตุ้นให้คนรู้จักผิดชอบชั่วดีรู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควร เกิดความละอายที่จะกระทำผิดต่อตนเองและสังคม และเมื่อเกิดผิดพลาดก็พร้อมที่จะรับผิดชอบต่อสังคม จิตสาธารณะก็จะทำหน้าที่กระตุ้นความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ด้านการเคารพสิทธิ การทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 1.42 แปรผลในระดับน้อย หลังการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ พบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.78 แปรผลระดับมาก ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($T = 0, p < .05$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา รามศิริ และสกลวรรณเจริญศรี (2560) การวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการใช้โปรแกรมเสริมสร้างจิตสาธารณะ มีผลค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงก่อนหน้าการใช้โปรแกรมพัฒนาจิตสาธารณะเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หลังการทดลองนักเรียนมีพฤติกรรมด้านการ

เคารพสิทธิมีค่าเปลี่ยนแปลงด้านความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะสูงสุด สอดคล้องกับใน การพัฒนาและปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่งเป็นคุณธรรมจริยธรรมอย่างหนึ่งนั้น ตามทฤษฎี พัฒนาการทางจริยธรรมของ เพียเจท์ (Piaget, 1967 อ้างถึงใน เกียรติศักดิ์ แสงอรุณ, 2551, น.5) กล่าวว่า พัฒนาการทางจริยธรรม มีลักษณะปฏิสัมพันธ์กับการรับรู้ทางสังคมหมายความว่า พัฒนาการทางด้านพุทธิปัญญาของเด็กจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กได้มีโอกาสติดต่อด้านสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือได้เข้ากลุ่มทางสังคมประเภทต่างๆ รวมทั้งการได้เรียนรู้บทบาทของตนเองและของบุคคลอื่น

การเปรียบเทียบผลเฉลี่ยในแต่ละข้อแต่ละด้านโดยรวมของพฤติกรรมจิตสำนึก สาธารณะ ก่อนและหลังผู้เรียนมีความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นในทุกๆข้อและในทุกๆ ด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเข้าการทดลองใช้กิจกรรมกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ 1.43 และ มีค่าเฉลี่ยหลังทดลองเท่ากับ 2.75 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($T = 0, p < .05$) ผลการวิจัยเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อที่ 2 โดยหลังจากการทดลองด้วยกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก สาธารณะสำหรับนักเรียนโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ นักเรียนมีจิตสำนึก สาธารณะที่มากขึ้นก่อนการทดลอง จากการประเมินความตระหนักรู้ทางด้านจิตสำนึกสาธารณะ แสดงให้เห็นถึงข้อมูลจากแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนหัวหินก่อนและหลังใช้ กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยพฤติกรรมจิตสำนึกในงานวิจัยครั้งนี้ได้ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน อันประกอบด้วย ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ ด้าน ความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อ ส่วนรวม ซึ่งผลการวิเคราะห์จากตาราง โดยได้เปรียบเทียบในแต่ละข้อแต่ละด้านโดยรวมของ พฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ ก่อนและหลังผู้เรียนมีความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะสูงขึ้นใน ทุกๆข้อและในทุกๆด้าน ยังสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551 กำหนดจุดหมายให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น พลเมืองผู้มีจิตสาธารณะ และสามารถอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคมโลก

จากผลการอภิปรายแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองด้วยกิจกรรมกิจกรรมละครพูดเพื่อ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ นักเรียนสามารถพัฒนาความตระหนักรู้ด้านจิตสำนึกสาธารณะได้ สูงขึ้น ด้วยการจัดการเรียนการสอน การใช้กระบวนการศึกษาเรียนรู้ สถานการณ์จำลองผสมกับ เทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริง การให้บทบาทสมมติกับตัวแบบ การใช้กิจกรรมละครรูปแบบ ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ ระดมความคิดเห็น ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้การ ทำงานกับผู้อื่น การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อจะพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตสำนึกสาธารณะได้

นั้น ต้องเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายจากการกระทำ และได้กระทำซ้ำๆ อย่างต่อเนื่องโดยพัฒนา ให้ครบทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ก็จะสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถตระหนักได้ถึงจิตสำนึกสาธารณะ อันเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเยาวชน สร้างเยาวชนให้มีบทบาทขับเคลื่อนการพัฒนาชาติบ้านเมืองให้มีความเจริญก้าวหน้าเข้มแข็งเป็น ปึกแผ่น มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเกิดแนวทางการประยุกต์การใช้องค์ความรู้ ตามแนวทางการ ละครพูดตามรูปแบบของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการพัฒนามนุษย์ ในระบบการศึกษาไทย

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ดำเนินกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับละครพูดตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั้งยังต้อง เข้าใจการสร้างบทละครการแสดงละคร พื้นฐานการแสดงละครเพื่อการศึกษา

1.2 การนำรูปแบบกิจกรรมไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจฐานคิดที่สำคัญในการ สร้างละครเรื่องความตระหนักจิตสำนึกสาธารณะ ควรเข้าใจบริบทของสภาพสังคมที่อยู่อาศัย เพราะสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ ชุมชนสังคมย่อมมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ก็ย่อมส่งผลให้ การขาดประเด็นจิตสำนึกสาธารณะแตกต่างกันออกไปในแต่ละบริบทพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการพัฒนากิจกรรมกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก สาธารณะกับกลุ่มเป้าหมายอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กระดับชั้นประถมศึกษา

2.2 ควรนำรูปแบบละครตามแนวทางของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ไปเสริมสร้างความตระหนักในด้านอื่นๆ นอกเหนือจากด้านการเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

2.3 ควรลองใช้กิจกรรมละครอื่นๆ เพื่อเป็นการเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน เพราะผู้เรียนอยู่ใน ช่วงวัยที่อยากเรียนรู้ อยากลอง หากทำกิจกรรมละครที่ปรากฏในหลักสูตรก็อาจจะไม่ตอบโจทย์ ผู้เรียนซึ่งมีการปรับเปลี่ยนตามสภาพสังคม

บรรณานุกรม

- Yean Tsai, Kuo-Jen Tsang, และ Wang, K.-S. (2015). Meaningful Learning From Creating To Curating: An Experiment In The Teaching of Performing Arts. *INTED2015 Abstracts*. (n.p.).
- กนิษฐา สังข์รัตน. (2559). การศึกษาการใช้กิจกรรมละครเพื่อลดความเครียดสำหรับเด็กที่ถูกทารุณกรรม : กรณีศึกษาบ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท (กศ.ม. (ศิลปศึกษา: ศิลปะการแสดงศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมวิชาการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ร.ส.พ.
- กวรรณิการ์ แสงทอง. (2553). การนำกระบวนการละครมาใช้เพื่อแก้ไขและฟื้นฟู. กรุงเทพฯ: หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ชฎาภา ตงสาลี. (2557). การรับรู้ภาพลักษณ์ของอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ศิลปะ ปีที่ 7, ฉบับที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม).
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). สอนเด็กให้มีจิตสาธารณะ: ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- ทวนทอง เขาวงกตพิงศ์. (2560). แนวทางการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร).
- ธนวรรณ นิธิปานนท์. (2558). กระบวนการสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีเพลินวาน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปริญญาโท (กศ.ม. (ศึกษาศาสตร์: สาขาวิชาสหวิทยาการ วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ธนสิน ชุตินทรานนท์. (2560). ละครการศึกษาในสังคมตะวันตกและสังคมไทย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 4.
- ธีระวีร์ บัวหลวง ศุภพิชญพงษ์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านวิเคราะห์และจิตสำนึกรักท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิดละครสร้างสรรค์ร่วมกับนิทานพื้นบ้าน. (ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (ศษ.ม)). มหาวิทยาลัยศิลปากร, ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน. (สาขาวิชาการสอนภาษาไทย).
- นิตยา รามศิริ และสกล วรเจริญศรี. (2560). การเสริมสร้างจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ปริญญาโท (กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์)) -- มหาวิทยาลัยศรี

นครินทร์วิโรฒ, 2560.

- บุศยารัตน์ คู่เทียม. (2550). พระราชวังสนามจันทร์. ศิลปากร ปีที่ 50, ฉบับที่ 5 (ก.ย.-ต.ค. 2550), หน้า 76-91.
- ปวรวิธ มินา. (2556). การสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จากบทละครสุนาฏกรรมภาษาฝรั่งเศส. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ปาริชาติ จีงวิวัฒนาภรณ์. (2545). รายงานผลการวิจัยโครงการวิจัย"การใช้ละครสร้างสรรค์ในการพัฒนาผู้เรียน". กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ปิยวดี มากพา. (2554). ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว แนวคิดการใช้ศิลปะ เพื่อการพัฒนา. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ ปีที่ 13, ฉบับที่ 1 (25) (ก.ค.-ธ.ค. 2554), หน้า 41-45.
- ฝ่ายกิจการนักเรียน โรงเรียนหัวหิน. (2562). คู่มือนักเรียนโรงเรียนหัวหินประจำปีการศึกษา 2562. ประจวบคีรีขันธ์: หัวหินสาร.
- พรรัตน์ ดำรุง. (2547). การละครสำหรับเยาวชน (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระครูสิทธิวิจิตรวิธาน, สุพรต บุญอ่อน, และ และธีรพันธ์ เขียวรัมย์. (2565). สังคมไทยป่วยด้วยโควิดแก้ไขด้วยสามจิตกับหนึ่งทัศน์. (มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม. (2543). สำนักไทยที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ: มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทย.
- ภัทรศิลป์ สุทัศน์ศิลป, และ และกิตติ มีชัยเขตต์. (2561). ละครเพื่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21. รายงานรวมบทความวิจัย บทความวิชาการ และงานสร้างสรรค์ สืบเนื่องจากการประชุมวิชาการด้านศิลปกรรมระดับชาติ ครั้งที่ 1. 1(3).
- วรัญญา ปิ่นน้า. (2558). การพัฒนาพฤติกรรมการความกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้กิจกรรมการละคร. วิทยานิพนธ์ (กศ.ม. (ศิลปะการแสดงศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2558.
- วรางคณา นุ่นสุวรรณ. (2552). การทดลองสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างเรื่องการปฏิบัติตนเป็นคนดี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และจิตสาธารณะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วราภรณ์ ศรีกระจ่าง. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแต่ง

- บทวิจัยกรอง ตามรูปแบบการสอนแบบซินแนคติกส์ร่วมกับแนวความคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1.
- วัลลยา ธรรมอภิบาล และอัจฉรา วัฒนานรงค์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้างจิตสาธารณะ สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา. ปริญญาโท (กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2555.
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. (2562). โรงเรียนหัวหิน.
- ศิลปวัฒนธรรม. (2562). “บทละครพูด” พระราชานิพนธ์รัชกาลที่ 6 เครื่องมือที่ทรงใช้สื่อสารกับ สาธารณะ. สืบค้น 14 เมษายน 2562, จาก <https://www.silpa-mag.com>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2542). วาระการวิจัยแห่งชาติในภาวะวิกฤตเพื่อฟื้นฟูชาติ. กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). การวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนา รูปแบบกลไกการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการมีจิตสาธารณะ เสียสละ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ).
- สุมนมาลย์ นิมนติพันธ์ และสุมนรตี นิมนติพันธ์. (2558). นาฏศิลป์ ม.5. กรุงเทพฯ: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). วิวัฒนาการนาฏศิลป์ไทยในกรุงรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2477 (พิมพ์ ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณิต วิงวอน. (2555). วรรณคดีการแสดง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ ภาควิชาวรรณคดี ร่วมกับ คณะกรมฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- แสน กীরตินวนันท์. (2562). การพัฒนาสังคมและชุมชนภายใต้จิตสาธารณะ. *College of Politics and Governance (COPAG), Mahasarakham University.*
- หฤทัย อาจปรุ. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ รูปแบบการดำเนินชีวิต และสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการมีจิตสำนึกสาธารณะของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ยิ่งรักษพันธ์. (2550). ผลการใช้สถานการณ์จำลองผสมผสานกับเทคนิคการประเมินผลจากสภาพจริงเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์กศ.ม.(การวัด การศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อาจารย์ พูนเกษม. (2561). การพัฒนากิจกรรมละครในรูปแบบละครหลวงวิจิตรวาทการ เพื่อส่งเสริม

ค่านิยมด้านความพอเพียง. ปริญญาโท (กศ.ม. (ศิลปศึกษา)) -- มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, 2561.

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ
(แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป จินนี่
อาจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นริศรา พึ่งโพธิ์สม
อาจารย์ประจำ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากการ
อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
แบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่ใช้สำหรับการวิจัย
(แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)

ประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมิน
และให้คำแนะนำ

เรื่อง การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ผู้วิจัย นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต(ศิลปศึกษา(ศิลปะการแสดงศึกษา))
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

1. โปรดพิจารณากิจกรรมในแต่ละหัวข้อว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์
ของงานวิจัย และไม่ขัดต่อหลักจริยธรรม โดยแบ่งตามเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

-1 หมายถึง กิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

หากท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้ว ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนน และให้
คำแนะนำเพิ่มเติม

2. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะและเพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมละครพูด ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม
เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

3. ผลการประเมินนี้จะเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อ
เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมต่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา

4. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะ จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบคำถามในแบบประเมินทุกข้ออย่าง
ครบถ้วนและตามความเป็นจริง จักเป็นพระคุณอย่างยิ่งต่อผู้ศึกษา และขอขอบพระคุณท่านที่
กรุณามา ณ โอกาสนี้

5. แบบประเมินนี้มี 1 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของแบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย
(Index of Item Objective Congruence : IOC)
สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อกิจกรรมละคร
พูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อม
เขียนข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ตอนที่ 1 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของ แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ						
1	นักเรียนอาสาช่วยครูถือของ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครู อาจารย์ด้วยความเต็มใจ				
2	เมื่อครูหาตัวแทนในชั้นเรียนให้นำการบ้านไปแจกเพื่อนๆ นักเรียนจะรีบอาสารับหน้าที่	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครู อาจารย์ด้วยความเต็มใจ				
3	เมื่อมีขยะในชั้นเรียนนักเรียนอาสาเข้าไปช่วยเก็บขยะและร่วมทำความสะอาดกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สิน และอื่นๆและช่วยแก้ ปัญหา หรือสร้างความสุข ให้กับผู้อื่น				
4	นักเรียนช่วยผู้ปกครองดูแลความสะอาดที่บ้าน	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครู อาจารย์ด้วยความเต็มใจ				

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
5	เมื่อเพื่อนของนักเรียนลืมนอุปกรณ์การเรียน นักเรียนจะแบ่งปันอุปกรณ์การเรียนของตนให้เพื่อน	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและอื่นๆและช่วยแก้ปัญหา หรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น				
6	หากเพื่อนของนักเรียนป่วย นักเรียนจะอาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	ตัวชี้วัดที่ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งดีงามของสังคมตามสถานการณ์				
7	ถ้านักเรียนได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวแทนในการทำกิจกรรมเพื่อสร้างชื่อเสียงแก่โรงเรียน นักเรียนจะตั้งใจทำอย่างเต็มความสามารถ	ตัวชี้วัดที่ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งดีงามของสังคมตามสถานการณ์				
8	เมื่อนักเรียนมีธุระหรือมีความจำเป็นต้องรีบกลับบ้าน นักเรียนจะละทิ้งหน้าที่เวรประจำวัน	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยความเต็มใจ				
9	เมื่อคุณครูออกจากห้องเรียน นักเรียนจะลบกระดานไวท์บอร์ดให้สะอาด	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยความเต็มใจ				
10	ขณะที่เลิกเรียนนักเรียนช่วยครูจัดบอร์ดนิทรรศการ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครูอาจารย์ด้วยความเต็มใจ				

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม						
11	นักเรียนเปิดปิด ประตู หน้าต่างของห้องเรียน อย่างระมัดระวัง	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือ การกระทำที่จะทำให้เกิด ความชำรุด เสียหาย				
12	เมื่อนักเรียนเลิกเรียน แล้ว พบเห็นไฟฟ้าภายในชั้น เรียนยังไม่ได้ปิด นักเรียน จะรีบไปปิดไฟฟ้านั้น	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษา สาธารณสมบัติ และ สิ่งแวดล้อมด้วยความเต็ม ใจ				
13	นักเรียนมักขีดเขียนโต๊ะ เรียน	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือ การกระทำที่จะทำให้เกิด ความชำรุด เสียหาย				
14	เมื่อนักเรียนยืมหนังสือจาก ห้องสมุด กลับบ้าน นักเรียนจะไม่ขีดเขียน หนังสือหรือข้อความต่างๆ ลงในหนังสือเล่มนั้น	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือ การกระทำที่จะทำให้เกิด ความชำรุด เสียหาย				
15	เมื่อนักเรียนรดน้ำต้นไม้ เสร็จนักเรียนจะปิดน้ำทันที	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษา สาธารณสมบัติ และ สิ่งแวดล้อมด้วยความเต็ม ใจ				

ข้อที่	ข้อคำถาม	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
16	นักเรียนไม่นั่งโยกเก้าอี้ขณะเรียน	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหาย				
17	หากนักเรียนพบเห็นขยะบริเวณสนามหญ้าของโรงเรียน นักเรียนจะเก็บไปทิ้งลงถังพร้อมทั้งแยกขยะ	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ				
18	ใช้อุปกรณ์การแสดงของโรงเรียนอย่างระมัดระวังทุกครั้ง และส่งคืนหลังจากเลิกเรียนวิชานาฏศิลป์	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการกระทำที่จะทำให้เกิดความชำรุดเสียหาย				
19	นักเรียนไม่ปิดเครื่องปรับอากาศขณะออกจากห้องเรียน	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ				
20	เมื่อ นักเรียน ใช้คอมพิวเตอร์ของทางโรงเรียนในการศึกษา นักเรียนจะใช้ด้วยความระมัดระวัง	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษาสาธารณสมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ				

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน						
21	เมื่อนักเรียนพบสิ่งของของทางโรงเรียนตกอยู่ นักเรียนจะนำไปส่งมอบฝ่ายพัสดุคุณุภัณฑ์เพื่อตามหาเจ้าของทรัพย์สิน	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว				
22	นักเรียนไม่แบ่งพื้นที่สนามกีฬาให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้เล่น	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตัว				
23	นักเรียนนำดินสอสีส่วนกลางไประบายสีในคาบเรียนศิลปะ เมื่อระบายสีเสร็จแล้วนักเรียนนำมาวางไว้ที่เดิม	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว				
24	ในคาบประชุมทักษะชีวิตเมื่อพบว่าเพื่อนของนักเรียนไม่มีที่นั่ง นักเรียนจะขยับให้เพื่อนนั่งด้วยความเต็มใจ	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตัว				
25	นักเรียนเขียนชื่อไว้ที่เก้าอี้หรือทำสัญลักษณ์อื่นๆให้ผู้อื่นรู้ว่าเป็นที่นั่งที่มีคนจองแล้ว	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว				

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
			เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
26	นักเรียนแบ่งให้เพื่อนอ่านหนังสือที่ยืมมาจากห้องสมุด	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตน				
27	นักเรียนไม่นำหนังสือยืมเรียนกลับบ้าน และคืนให้แก่คุณครูประจำวิชาทุกครั้งทั้งหมดคาบเรียน	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว				
28	นักเรียนยืมอุปกรณ์กีฬาส่วนกลางมาเล่น เมื่อนักเรียนเล่นเสร็จแล้วจะนำส่งคืนกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนคนอื่นได้ใช้ต่อ	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตน				
29	เมื่อนักเรียนกำลังใช้โทรศัพท์สาธารณะภายในโรงเรียนอยู่ แล้วพบว่ามีเพื่อนนักเรียนมาต่อแถวโทรศัพท์ นักเรียนจะรีบพูดธุระให้เสร็จโดยเร็ว	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตน				
30	นักเรียนไม่นำทรัพย์สินของโรงเรียน มาใช้ส่วนตัวที่บ้าน	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว				

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค
ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
(แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)

ตาราง 9 ตารางสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อแบบทดสอบวัดจิตสำนึกสาธารณะ

ข้อที่	ข้อความถาม	ตัวชี้วัด	ผู้เชี่ยวชาญ			รวมคะแนน	IOC	ค่าดัชนี ความสอดคล้อง
ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจหรือพึงพอใจ								
1	นักเรียนอาสาช่วยครูถือของ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือครูอาจารย์ ด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	เมื่อคุณ ครูออกจากห้องเรียน นักเรียนจะลบกระดานไวท์บอร์ดให้ สะอาด	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือครูอาจารย์ ด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	เมื่อครูหาตัวแทนในชั้นเรียนให้นำ การบ้านไปแจกเพื่อนๆ นักเรียน อาสารับหน้าที่	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและ อื่นๆและช่วยแก้ ปัญหา หรือ สร้างความสุขให้กับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	เมื่อมีขยะในชั้นเรียน นักเรียนอาสา คุณครูเข้าไปช่วยเก็บขยะและร่วมทำ ความสะอาด	ตัวชี้วัดที่ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งดี งามของสังคมตาม สถานการณ์	-1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	เมื่อเพื่อนของนักเรียนลืมอุปกรณ์ การเรียน นักเรียนให้เพื่อนยืม อุปกรณ์การเรียนของตน	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและ อื่นๆและช่วยแก้ ปัญหา หรือ สร้างความสุขให้กับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ผู้เชี่ยวชาญ			รวมคะแนน	IOC	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง
6	หากเพื่อนของนักเรียนป่วยนักเรียน อาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและ อื่นๆและช่วยแก้ ปัญหา หรือ สร้างความสุขให้กับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	นักเรียนสมัครเป็นตัวแทนในการทำ กิจกรรมเพื่อสังคมที่นักเรียนอยู่ อาศัย	ตัวชี้วัดที่ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งดี งามของสังคมตาม สถานการณ์	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	หากเพื่อนของนักเรียนป่วย นักเรียน อาสาพาเพื่อนไปห้องพยาบาล	ตัวชี้วัดที่ 1.2 แบ่งปันสิ่งของทรัพย์สินและ อื่นๆและช่วยแก้ ปัญหา หรือ สร้างความสุขให้กับผู้อื่น	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	นักเรียนสมัครเป็นตัวแทนในการทำ กิจกรรมเพื่อสร้างชื่อเสียงแก่โรงเรียน	ตัวชี้วัดที่ 1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ แก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งดี งามของสังคมตาม สถานการณ์	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อคำถาม	ตัวชี้วัด	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม คะแนน	IOC	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง
10	เมื่อเลิกเรียนนักเรียนอาสาช่วยครูจัดบอร์ดนิทรรศการ	ตัวชี้วัดที่ 1.1 การช่วยเหลือพ่อแม่ครู อาจารย์ด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
11	นักเรียนเปิดปิดประตูหน้าต่างของห้องเรียนอย่างระมัดระวัง	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการ กระทำที่จะทำให้เกิดความ ชำรุด เสียหาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
12	เมื่อนักเรียนเลิกเรียน แล้วพบเห็นไฟฟ้าภายในชั้นเรียนยังไม่ได้ปิดนักเรียนจะรีบไปปิดไฟฟ้านั้น	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษา สาธารณสมบัติ และ สิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
13	นักเรียนมักขีดเขียนโต๊ะเรียน	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการ กระทำที่จะทำให้เกิดความ ชำรุด เสียหาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
14	เมื่อนักเรียนยืมหนังสือจากห้องสมุดกลับบ้าน นักเรียนจะไม่ขีดเขียนหนังสือหรือข้อความต่างๆลงในหนังสือเล่มนั้น	ตัวชี้วัดที่ 2.1 การหลีกเลี่ยง การใช้หรือการ กระทำที่จะทำให้เกิดความ ชำรุด เสียหาย	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ตัวชี้วัด	ผู้เชี่ยวชาญ			รวมคะแนน	IOC	ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง
15	หลังจากเลิกเรียนแล้วนักเรียนออกจากห้องโดยไม่ปิดเครื่องปรับอากาศ	ตัวชี้วัดที่ 2.2 ดูแลรักษาสาธารณสมบัติและสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน								
16	เมื่อนักเรียนพบสิ่งของของทางโรงเรียนตกอยู่ นักเรียนจะนำไปส่งมอบฝ่ายพัสดุครุภัณฑ์	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
17	นักเรียนแบ่งพื้นที่สนามกีฬาให้นักเรียนกลุ่มอื่นได้เล่น	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
18	ในคาบประชุมทักษะชีวิต เมื่อพบว่าเพื่อนของนักเรียนไม่มีที่นั่งนักเรียนจะขยับให้เพื่อนนั่งด้วยความเต็มใจ	ตัวชี้วัดที่ 3.2 การแบ่งปันสิ่งของส่วนรวมเพื่อเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่น โดยไม่ยึดเป็นประโยชน์ส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
19	นักเรียนเขียนชื่อไว้ที่เก้าอี้หรือทำสัญลักษณ์อื่นๆให้ผู้อื่นรู้ว่าเป็นที่นั่งที่มีคนจองแล้ว	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
20	นักเรียนไม่นำหนังสือยืมเรียนกลับบ้าน โดยจะคืนให้แก่คุณครูประจำวิชาทุกครั้งทั้งหมดคาบเรียน	ตัวชี้วัดที่ 3.1 ไม่นำของส่วนรวมไปเป็นสมบัติส่วนตัว	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ
(แผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ)

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ
แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรวณ แพทยานนท์
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.สมปอง ใจดีใจ
อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากา
อาจารย์ประจำ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
แบบประเมินเครื่องมือวิจัยที่ใช้สำหรับการวิจัย
(แบบวัดจิตสำนึกสาธารณะ)

ประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมิน
และให้คำแนะนำ

เรื่อง การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ผู้วิจัย นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร นิสิตการศึกษามหาบัณฑิต(ศิลปศึกษา(ศิลปะการแสดงศึกษา))
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

1. โปรดพิจารณากิจกรรมในแต่ละหัวข้อว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์
ของงานวิจัย และไม่ขัดต่อหลักจริยธรรม โดยแบ่งตามเกณฑ์ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

-1 หมายถึง กิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย

หากท่านผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้ว ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องคะแนน และให้
คำแนะนำเพิ่มเติม

2. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะและเพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมละครพูด ก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม
เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

3. ผลการประเมินนี้จะเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อ
เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมต่อวัตถุประสงค์ในการศึกษา

4. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนากิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะ จึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบคำถามในแบบประเมินทุกข้ออย่าง
ครบถ้วนและตามความเป็นจริง จักเป็นพระคุณอย่างยิ่งต่อผู้ศึกษา และขอขอบพระคุณท่านที่
กรุณามา ณ โอกาสนี้

5. แบบประเมินนี้มี 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของชุด กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะ

ตอนที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของ แผนกิจกรรม : ละครพูดเพื่อเสริมสร้าง
จิตสำนึกสาธารณะ

โรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย
(Index of Item Objective Congruence : IOC)
สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง ขอให้ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อกิจกรรมละคร
พูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นของท่าน พร้อม
เขียนข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

ตอนที่ 1 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของ กิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก
สาธารณะ

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
1. ละครของพ่อ รามวชิราวุธ	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่อง ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภท ลักษณะรูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของการแสดง				
2. กิจกรรมสังคม ของฉัน ของเธอ หรือของใคร	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับประเด็น ปัญหา เรื่องจิตสำนึก สาธารณะ ใน 3 ด้าน คือ				

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
	<ul style="list-style-type: none"> - ด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้าน - ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม - การเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน 				
3.กิจกรรมรู้จักการละคร	เพื่อให้ผู้เรียนมีรู้เรื่ององค์ประกอบของละครและการสร้างบทละครสำหรับการแสดงละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ				
4.กิจกรรมเล่นละครพูด	เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์				

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
5.กิจกรรม หรรษาละคร สำนักสาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำ ทักษะทางการแสดงละครพูด ในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้ เกิดประโยชน์				
6.กิจกรรมร่วม ด้วยช่วยกันให้ สมบูรณ์	เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบ เทคนิคการจัดการแสดง ละคร				
7.กิจกรรมสำเร็จ ร่วมเล่นละคร พูดเพื่อเสริม จิตสำนึก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการ ปฏิบัติการแสดงในรูปแบบ ละครพูดเพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ				
8.กิจกรรม นำเสนอการ แสดงละครพูด เพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ นำเสนอการแสดงในรูปแบบ ละครพูดเพื่อเสริมสร้าง จิตสำนึกสาธารณะ				

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ตอนที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของ แผนกิจกรรม : ละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก
 สาธารณะโรงเรียนหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

แผน กิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
สัปดาห์ที่ 1 (ครั้งที่ 1)	1.เวลาในการดำเนิน กิจกรรม				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง				
	4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์				
	5.วัตถุประสงค์				
	6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้				
	7.ขั้นพื้นฐานความรู้				
	8.ขั้นเรียนรู้				
	9.ขั้นอภิปรายความรู้				
	10.ขั้นสรุปแนวคิด				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
	12.อุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้				
สัปดาห์ที่	1.เวลาในการดำเนิน กิจกรรม				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง				

แผน กิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ	
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1		
2 (ครั้งที่ 2)	4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์					
	5.วัตถุประสงค์					
	6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้					
	7.ขั้นความรู้พื้นฐาน					
	8.ขั้นทดสอบ					
	9.ขั้นอภิปรายความรู้					
	10.ขั้นสรุปแนวคิด					
	11.ขั้นเสนอแนะ					
	12.อุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้					
	สัปดาห์ที่ 3 (ครั้งที่ 3)	1.เวลาในการดำเนิน กิจกรรม				
		2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
		3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง				
4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์						
5.วัตถุประสงค์						
6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้						
7.ขั้นพื้นฐานความรู้						
8.ขั้นเรียนรู้						
9.ขั้นอภิปรายความรู้						

แผนกิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
	10.ขั้นสรุปแนวคิด				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
	12.อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้				
สัปดาห์ที่ 4 (ครั้งที่ 4)	1.เวลาในการดำเนินกิจกรรม				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้แกนกลาง				
	4.คุณลักษณะอันพึงประสงค์				
	5.วัตถุประสงค์				
	6.แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้				
	7.ขั้นพื้นฐานความรู้				
	8.ขั้นเรียนรู้				
	9.ขั้นอภิปรายความรู้				
	10.ขั้นสรุปแนวคิด				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
	12.อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้				
	1.เวลาในการดำเนินกิจกรรม				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้				

แผน กิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ	
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1		
สัปดาห์ที่ 5 (ครั้งที่ 5)	แกนกลาง					
	4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์					
	5.วัตถุประสงค์					
	6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้					
	7.ขั้นพื้นฐานความรู้					
	8.ขั้นเรียนรู้					
	9.ขั้นอภิปรายความรู้					
	10.ขั้นสรุปแนวคิด					
	11.ขั้นเสนอแนะ					
	12.อุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้					
	สัปดาห์ที่ 6 (ครั้งที่ 6)	1.เวลาในการดำเนิน กิจกรรม				
		2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง						
4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์						
5.วัตถุประสงค์						
6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้						
7.ขั้นพื้นฐานความรู้						
8.ขั้นเรียนรู้						

แผน กิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
	9.ขั้นอธิบายความรู้อ				
	10.ขั้นสรุปแนวคิด				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
	12.อุปกรณ์และสื่อ				
สัปดาห์ที่ 7 (ครั้งที่ 7)	1.เวลาในการดำเนิน กิจกรรม				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง				
	4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์				
	5.วัตถุประสงค์				
	6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้				
	7.ขั้นพื้นฐานความรู้อ				
	8.ขั้นเรียนรู้				
	9.ขั้นอธิบายความรู้อ				
	10.ขั้นสรุปแนวคิด				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
	12.อุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้				
	1.เวลาในการดำเนิน				
	2.มาตรฐานตัวชี้วัด				
	3.สาระการเรียนรู้ แกนกลาง				

แผน กิจกรรม	รายการพิจารณา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่ เหมาะสม -1	
สัปดาห์ที่ 8 (ครั้งที่ 8)	4.คุณลักษณะอันพึง ประสงค์				
	5.วัตถุประสงค์				
	6.แนวคิดทฤษฎีการ เรียนรู้				
	7.ชั้นการทำงาน				
	8.ชั้นอภิปรายความรู้				
	9.ขั้นสรุปแนวคิด				
	10.ขั้นประเมินผล				
	11.ขั้นเสนอแนะ				
12.อุปกรณ์และสื่อ การเรียนรู้					

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ภาคผนวก จ
ผลตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
(แผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ)

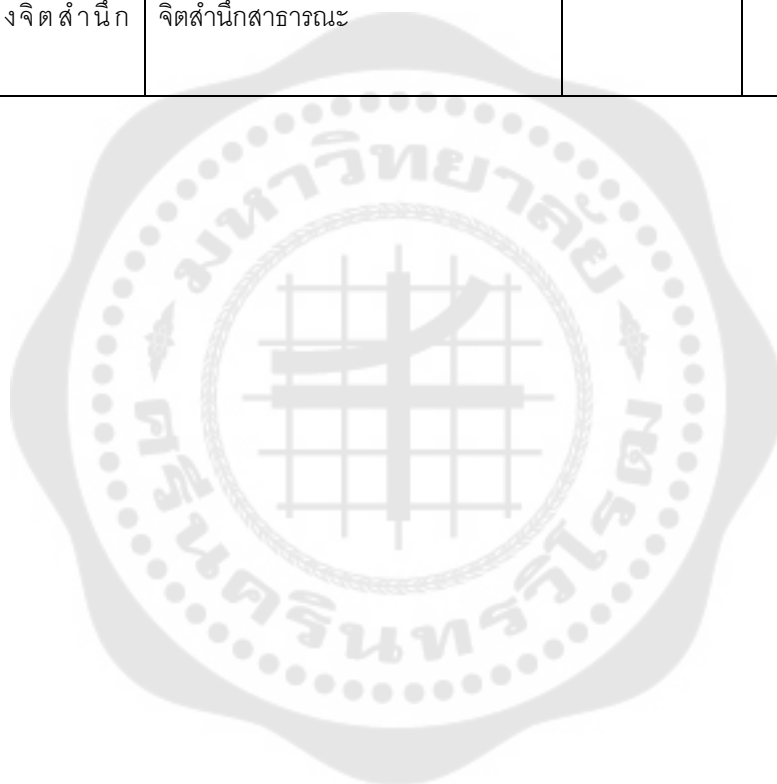
ตาราง 10 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ต่อแผนกิจกรรมละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก
 สาธารณะ

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	IOC	ความหมาย
1.ละครรัชกาลที่หก	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องละครพูดใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ประวัติความเป็นมา ประเภท ลักษณะรูปแบบการแสดง และ เอกลักษณ์ของการแสดง	0.66	สอดคล้อง
2.ก จ ก ร ร ม ส ำ นึ ก สาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเรื่อง จิตสำนึกสาธารณะ	0.33	ไม่สอดคล้อง
3.กิจกรรมรู้จักการละคร	เพื่อ ให้ ผู้ เรื ย น มี ร้ อ ง องค์ประกอบของละครและการสร้าง บทละครสำหรับการแสดงละครเพื่อ เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	0.66	สอดคล้อง
4.กิจกรรมเล่นละครพูด	เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางการ แสดงละครพูดในรูปแบบ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว และสามารถนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์	1.00	สอดคล้อง
5.กิจกรรมหรรษาละคร สำนึกสาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำ ทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว และสามารถนำมา ประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์	0.66	สอดคล้อง
6.กิจกรรมหน้าที่ของใคร กัน	เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบ เทคนิคการจัดการแสดงละคร	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 10 (ต่อ)

กิจกรรม	วัตถุประสงค์	IOC	ความหมาย
7.กิจกรรมร่วร่วมเล่นละครพูด เพื่อ เสริมจิตสำนึกสาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติการแสดงในรูปแบบละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	1.00	สอดคล้อง
8.กิจกรรมนำเสนอการ แสดงละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ช
แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

แผนกิจกรรมที่ 1 ละครของพ่อรามวชิราวุธ

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม ละครของพ่อรามวชิราวุธ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.2

ตัวชี้วัดที่ 3. บรรยายวิวัฒนาการของนาฏศิลป์ และการละครไทย ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน
 สาระการเรียนรู้แกนกลาง วิวัฒนาการของนาฏศิลป์และการละครไทยตั้งแต่อดีตจนถึง
 ปัจจุบัน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่เรียนรู้

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ประวัติ
 ความเป็นมา ประเภท ลักษณะรูปแบบการแสดง และเอกลักษณ์ของการแสดงละครพูด

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการค้นหาและ
 การลงมือทำ ในเรื่องของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมละลายพฤติกรรม “ขอพูด 1 ประโยค” (5 นาที)

1. ให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนหนึ่งคนในกลุ่มหรือหัวหน้ากลุ่มยก Topic ที่เป็นประเด็นปัญหาขึ้นมา แล้วให้สมาชิกในทีมสลับกันแสดงความคิดเห็นหรือวิธีแก้ไขปัญหา
3. โดยความคิดเห็นของทุกคนถือเป็นการ Brain storm และพัฒนาทักษะ Problem solving

ในกาทำงาน

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ให้ผู้เรียนร่วมกันบอกชื่อการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เช่น โพงพาง เจ้าชาสารวัต เวนิสวานิช มัทนะพาธา สีนาคีฬา ปล่อยแก่ หัวใจนักรบ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (30 นาที)

- เรียนรู้เรื่องประวัติความเป็นมาของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยครูผู้สอนเป็นผู้อธิบายประวัติความเป็นมาของการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยใช้ Presentation ในการบรรยาย
- เรียนรู้ลักษณะการแสดง เรียนรู้เอกลักษณ์และรูปแบบการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครูผู้สอนอธิบายลักษณะเด่นของการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และรูปแบบลักษณะการแสดงละครที่หลากหลาย รวมถึงการปลูกฝังคุณธรรมในด้านต่างๆ ที่ใช้การแสดงละครเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้คนในสังคมนั้นตระหนักในเรื่องราวต่างๆ
- จากนั้นเริ่มเปิดวิดีโอทัศน์ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้ผู้เรียนได้ชม พร้อมอธิบายและวิเคราะห์การแสดงให้ผู้เรียนได้เข้าใจในลักษณะของการแสดงมากขึ้น
- จากนั้นผู้สอนสาธิตการแสดงให้นักเรียนชม

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายความรู้เรื่องละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมร่วมกันตอบคำถาม

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (5 นาที)

- ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ได้รับโดยเขียนเป็นแผนผังความคิด Mind mapping ในแอปพลิเคชัน Mentimeter เรื่องลักษณะของการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เอกลักษณ์ของการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำและสรุปผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเรื่องลักษณะของละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- วิดีทัศน์ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
- แอปพลิเคชัน Mentimeter

แผนกิจกรรมที่ 2 กิจกรรมสังคมของฉัน ของเธอหรือของใคร

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมสังคมของฉัน ของเธอหรือของใคร

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 8.วิเคราะห์ท่าทาง และการเคลื่อนไหวของผู้คนในชีวิตประจำวันและนำมา

ประยุกต์ใช้ในการ

แสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การสร้างสรรค์ผลงาน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีจิตสาธารณะ

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเรื่องจิตสำนึกสาธารณะในด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการให้ความรู้ในประเด็นปัญหา การระดมสมองเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเรื่องจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมละลายพฤติกรรม “เกมส์เจ้าปัญหา” (5 นาที)

1. ให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนส่งลูกบอลประกอบเพลง “จิตอาสา” โดยในลูกบอลจะเป็นกระดาษห่อปัญหาต่างๆ ในสังคม
3. เมื่อเพลงหยุดแล้วลูกบอลหยุดที่นักเรียนคนใด นักเรียนคนนั้นต้องแกะปัญหาออกมา แล้วหาวิธีการแก้ปัญหาโดยความคิดของนักเรียน

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะในสังคมโรงเรียนมาคนละ 1 ข้อ

ขั้นที่ 2 ทดสอบการเรียนรู้ (15 นาที)

- ผู้เรียนทำแบบวัดเจตคติที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะแบบวัดเจตคติที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

- ผู้สอนสอบถามนักเรียนว่าปัญหาการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมเกิดขึ้นได้อย่างไร
- ผู้สอนสอบถามวิธีการแก้ปัญหาเรื่องการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมว่ามี การแก้ไข ปัญหาต่างๆ อย่างไร และจะมีวิธีการรณรงค์หรือส่งเสริมการมีจิตสำนึกสาธารณะ ของผู้คนในสังคมให้กับเยาวชนไทยหรือเด็กในโรงเรียนอย่างไร

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (15 นาที)

- ผู้เรียนแบ่งกลุ่มๆละ 5-6 คน (โดยผู้เรียนเป็นผู้จับกลุ่มด้วยตนเอง)
- ผู้สอนยกตัวอย่างสถานการณ์เรื่องการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคม โดยเปิด คลิปวิดีโอการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคมให้ผู้เรียนดูและร่วมกันวิเคราะห์ ปัญหาที่เกิดขึ้นว่ามีปัจจัยมาจากสิ่งใดบ้างให้ผู้เรียนร่วมกันบอกวิธีการแก้ปัญหาเรื่องการ ขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนในสังคม

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (10 นาที)

- ผู้เรียนสรุปความรู้ที่ผ่านการแสดงท่าทางอย่างง่าย ที่อธิบายถึงปัญหาของการขาด จิตสำนึกสาธารณะ บอกวิธีการแก้ปัญหาเรื่องการขาดจิตสำนึกสาธารณะของผู้คนใน สังคม

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนอธิบายเรื่องการขาดจิตสำนึกสาธารณะ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบและสรุปผล การทำกิจกรรม

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- เพลง จิตอาสา
- ลูกบอลเจ้าปัญหา

แผนกิจกรรมที่ 3 กิจกรรมรู้จักการละคร

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมรู้จักการละคร

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง ความเป็นมา องค์ประกอบของละคร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่เรียนรู้

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนมีรู้เรื่ององค์ประกอบของละครและการสร้างบทละครสำหรับการแสดงละคร เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการลงมือทำ และการระดมสมอง การสร้างบทละครสำหรับการแสดงละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมละลายพฤติกรรม “มาดูละครกัน” (5 นาที)

1. ให้นักเรียนนั่งล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนยกตัวอย่างละครที่ตนเองชื่นชอบมาคนละ 1 เรื่อง

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ครูผู้สอนถามเป็นคำถามเชิงท้าทาย “กว่าจะได้ละคร มา 1 เรื่อง จะต้องประกอบไปด้วยสิ่งใดบ้าง” โดยให้ผู้เรียนยกมือขึ้นตอบคำถาม

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (30 นาที)

- ครูผู้สอนอธิบายถึง ประวัติความเป็นมาของละคร องค์ประกอบของการสร้างงานละคร หลักการสร้างละคร Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ) ผ่านการจัดการเรียนรู้ Presentation
- ครูผู้สอนแนะนำการเขียนบทละครที่ดี และครบองค์ประกอบของการแสดงละครให้ผู้เรียน ได้เห็นความสมบูรณ์ของการสร้างบทละคร

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายองค์ความรู้ในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

ประวัติความเป็นมาของละคร

องค์ประกอบของการสร้างงานละคร

Plot (โครงเรื่อง)

Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร)

Thought (ความคิด)

Diction (ภาษา)

Song (เสียง)

Spectacle (ภาพ)

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (5 นาที)

- ผู้เรียนใช้กระบวนการ Jigsaw นำการสรุปความคิดหน้าชั้นเรียน โดยแบ่งตามหัวข้อดังต่อไปนี้ ประวัติความเป็นมาของละคร องค์ประกอบของการสร้างงานละคร Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ)

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำเรื่ององค์ประกอบของการสร้างงานละคร เพื่อนำไปสร้างงานละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ “จิตสำนึกสาธารณะ”

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- Presentation เรื่อง ละคร
- วิดีทัศน์ เรื่อง “การสร้างงานละคร”

แผนกิจกรรมที่ 4 กิจกรรมเล่นละครพูด

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมเล่นละครพูด

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 1.มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การละครไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รักความเป็นไทย

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนสร้างบทละครพูดและมีทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการลงมือทำและการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ให้ผู้เรียน ให้ผู้เรียนบอกองค์ประกอบของละคร ในเรื่องของ Plot (โครงเรื่อง) Character & Characterization (ตัวละครและการออกแบบตัวละคร) Thought (ความคิด) Diction (ภาษา) Song (เสียง) และ Spectacle (ภาพ)

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (10 นาที)

- ครูผู้สอนแนะนำตัวอย่างลักษณะการเขียนบทละครที่ดีและครบองค์ประกอบของการแสดงละครเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นความสมบูรณ์ของการสร้างบทละครและเพื่อนำไปปรับในการสร้างบทละครเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (25 นาที)

- นักเรียนร่วมกันเขียนบทละครโดยกำหนดให้มีหัวข้อ “จิตสำนึกสาธารณะ” โดยประกอบไปด้วยด้านการช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ด้านความตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อส่วนรวม และด้านการเคารพสิทธิในการใช้ของส่วนรวมที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน ลงในกระดาษ A4 โดยนำองค์ประกอบละครที่ได้เรียนรู้มาเป็นแนวทางในการสร้างงานและนำไปเป็นบทละครในการแสดงละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (5 นาที)

ผู้เรียนนำบทละครที่ร่วมสร้างมานำเสนอและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำในการสร้างบทละครพูด และพร้อมทั้งช่วยแก้ไขบทละครให้มีความสอดคล้อง

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- กระดาษ A 4
- อุปกรณ์การเขียน

แผนกิจกรรมที่ 5 กิจกรรมหรรษาละครสำนึกสาธารณะ

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมหรรษาละครสำนึกสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 1.มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การละครไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งมั่นในการทำงาน

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะทางการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการแสดงละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ให้ผู้เรียนฝึกทักษะและรูปแบบการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (35 นาที)

- นำบทละครพูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ มาวางบทบาทของตัวละคร คัดเลือกนักแสดง
- ผู้เรียนศึกษาบทบาทตามที่ได้รับมอบหมายการจัดการแสดง โดยทำความเข้าใจกับบทละครที่ส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ
- ผู้เรียนร่วมฝึกซ้อมละครพูดเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ โดยใช้รูปแบบของละครพูดสลับรำในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการฝึกซ้อมการแสดง
- จากนั้นผู้สอนสาธิตการแสดงให้นักเรียนชม

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายการทำงานรวมถึงวิเคราะห์ถึงปัญหา ข้อสังเกตต่างๆในขณะฝึกซ้อมละครพูดเพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (5 นาที)

- ผู้เรียนสรุปการทำงานรวมถึงวิเคราะห์ถึงปัญหา ข้อสังเกตต่างๆในขณะที่ฝึกซ้อมละครพูด เพื่อส่งเสริมจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำในการฝึกซ้อมการแสดงและสรุปผลการเรียนรู้

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- บทละคร
- เวทีในการฝึกซ้อม
- เครื่องขยายเสียง
- ไมค์พกพาติดตัว

แผนกิจกรรมที่ 6 กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบูรณ์

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมร่วมด้วยช่วยกันให้สมบูรณ์

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 6 บรรยาย และวิเคราะห์ อิทธิพลของเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี

ผลต่อการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง เทคนิคการจัดการแสดง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งมั่นในการทำงาน

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจรูปแบบเทคนิคการจัดการแสดงละคร

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการแสดง การลงมือทำ และการระดมสมอง ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ให้ผู้เรียนฝึกทักษะและรูปแบบการแสดงละครพูดในรูปแบบพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพร้อมกับทบทวนหน้าที่ในการจัดการแสดงละคร

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (35 นาที)

- ผู้เรียนวิเคราะห์การแต่งกายตามบทละครพูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
- ผู้เรียนวิเคราะห์แสง สี เสียงที่เหมาะสมและสอดคล้องตามบทละครพูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
- ผู้เรียนวิเคราะห์ฉากและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามบทละครพูดที่เสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
- ผู้เรียนวิเคราะห์สถานที่ที่เหมาะสมต่อการจัดการแสดง

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายนำเสนอ เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มี

ผลต่อการแสดง

ขั้นที่ 4 สรุปแนวความคิด (5 นาที)

- ผู้เรียนสรุปความคิดเห็น เครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำในเรื่องเครื่องแต่งกาย แสง สี เสียง ฉากอุปกรณ์ และสถานที่ที่มีผลต่อการแสดง

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- บทละคร
- เวทีในการฝึกซ้อม
- กระดาษ
- โรงละครซิคเคต้า โรงละครภัทราวดีเทียร์เตอร์ โรงยิมเนเซียมโรงเรียนหัวหิน พระนิเวศมฤคทายวัน

แผนกิจกรรมที่ 7 กิจกรรมร่าเริงร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมจิตสำนึกสาธารณะ

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมร่าเริงร่วมเล่นละครพูดเพื่อเสริมจิตสำนึกสาธารณะ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

ตัวชี้วัดที่ 1. มีทักษะในการแสดงหลากหลายรูปแบบ

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การละครไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งมั่นในการทำงาน

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการแสดง การลงมือทำ และการระดมสมอง ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 พื้นฐานความรู้ (5 นาที)

- ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 2 เรียนรู้ (35 นาที)

- ผู้เรียนฝึกซ้อมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้แสดง
- ผู้เรียนร่วมกันระดมสมองและวิเคราะห์การแสดงร่วมกัน ช่วยกันแก้ไขจุดบกพร่องของการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โดยมีผู้สอนคอยมอบคำแนะนำในการทำงาน

ขั้นที่ 3 อภิปรายความรู้ (5 นาที)

- ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายการฝึกซ้อมการแบ่งหน้าที่ ก่อนการแสดงจริง

ขั้นที่ 4 สรุปรูปแนวความคิด (5 นาที)

- ผู้เรียนสรุปความคิดเห็น นัดหมายการเตรียมความพร้อม ทบทวนหน้าที่กันในกลุ่ม

ขั้นที่ 5 เสนอแนะ (5 นาที)

- ผู้สอนมอบคำแนะนำและให้กำลังใจแก่กลุ่มนักเรียน

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- บทละคร
- เวทีในการฝึกซ้อม

แผนกิจกรรมที่ 8 กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก สาธารณะ

เวลา 55 นาที

ชื่อกิจกรรม กิจกรรมนำเสนอการแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐาน ศ3.1

- ตัวชี้วัดที่**
- 2 สร้างสรรค์ละครสั้นในรูปแบบที่ชื่นชอบ
  - 4 วิเคราะห์การแสดงตามหลักนาฏศิลป์ และการละคร
  - 5 วิเคราะห์แก่นของการแสดงนาฏศิลป์ และการละครที่ต้องการสื่อ

ความหมายในการแสดง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง การละครไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเสนอการแสดงในรูปแบบละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึก

สาธารณะ

แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้

กระบวนการละครเพื่อการศึกษา (Theater In Education) เพื่อให้เกิดทักษะการนำเสนอ และการวิจารณ์ตั้งคำถามละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การทำงาน (30 นาที)

- ให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมการแสดง
- ผู้เรียนร่วมแสดง ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
- ผู้เรียนพร้อมกันหน้าเวที

ขั้นที่ 2 อภิปรายความรู้ (10 นาที)

- นักแสดงและผู้ชมร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็นปัญหาและวิจารณ์การแสดงร่วมกัน

ขั้นที่ 3 สรุปแนวความคิด(10 นาที)

- ผู้เรียนสรุปแนวความคิดที่ได้รับจากการร่วมโครงการกิจกรรมการพัฒนาละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล (5 นาที)

- ผู้เรียนทำแบบวัดเจตคติที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ แบบวัดเจตคติที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ

อุปกรณ์ / สื่อการเรียนรู้

- บทละคร
- เวทีในการฝึกซ้อม
- ฉาก แสง สีเสียง
- โรงละครกลางแจ้งศิเคด้า อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาคผนวก ซ
ภาพประกอบการจัดกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ภาพประกอบการจัดกิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

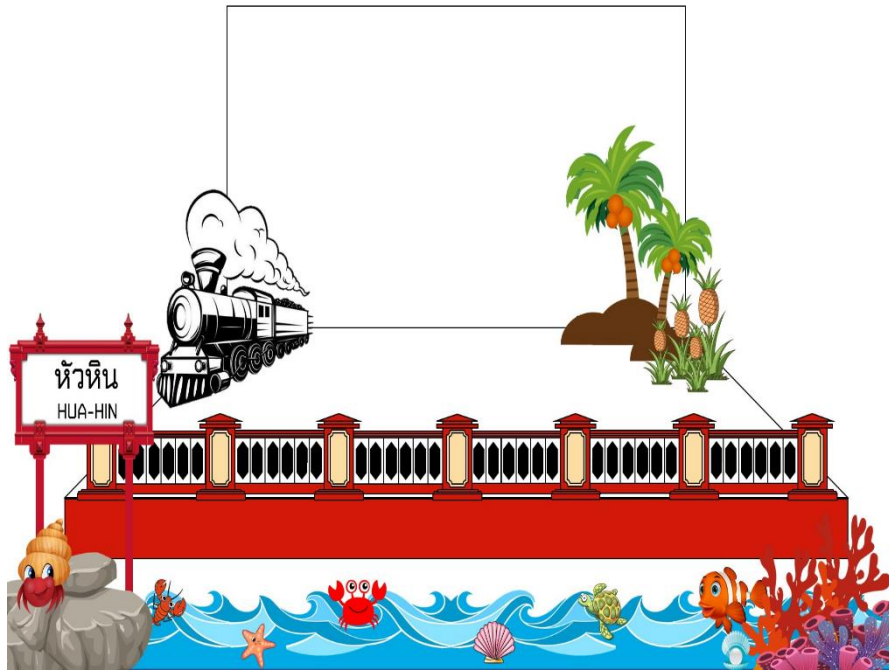
ภาพประกอบ 2 การแสดงละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ที่มา : ณัฐวุฒิ ขาวสมุทร. (2565).

ระดมความคิดเห็นการขาดจิตสำนึกสาธารณะ

Mentimeter

การทิ้งขยะไม่ลงถัง	การเห็นตัวเองเป็นที่ตั้งและขาดความตระหนักถึงผู้อื่น	คายหมากฝรั่งไวตามเก้าอี้ทิ้งขยะไม่ลงถัง
ไม่เคารพสิทธิของคนอื่นหรือไม่ทำตามหน้าที่ของตนเองหรือระเบียบทางสังคมที่วางไว้	เห็นแก่ตัว ขิงดีขิงเด่น	การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น
ทิ้งขยะตามสาธารณะ	ผลที่เกิด : เกิดความเดือดร้อนทั้งผู้อื่นและตนเองเช่น การแก่งแย่งชิงดี เห็นแก่ตัว อยากรได้ผลประโยชน์	ถ้าเราขาดจิตสำนึกสาธารณะจะทำให้สภาพสังคมรอบตัวไม่น่าอยู่ หากเกิดการเอาเปรียบแล้วทุกคนนิ่งเฉยให้กับสิ่งนั้น การที่คนส่วนรวมไม่ช่วยกันดูแลความสะอาดความเรียบร้อยของสังคม
เอาเหตุผลตัวเองเป็นหลักไม่เคารพเหตุผลของคนอื่น	การที่คนบางคนนำตัวเองเป็นจุดยืน ไม่เห็นใจเขาใจเรา	การช่วยเหลือผู้อื่น ร่วมถึงการเคารพสิทธิผู้อื่นและแบ่งปันนำไปสู่การใช้ของร่วมกัน

ภาพประกอบ 3 การระดมความคิดเห็นออกมาในรูปแบบแผนภาพความคิด On-Line
ที่มา : ณัฐวุฒิ ขาวสมุทร. (2565).

ภาพประกอบ 4 การออกแบบฉาก

ที่มา : ธีรัฐวุฒิ ชาวสมุทร. (2565).

ภาพประกอบ 5 การออกแบบเสื้อผ้าสำหรับนักแสดงกิจกรรมละครพูด

ที่มา : ธีรัฐวุฒิ ชาวสมุทร. (2565).

ภาพประกอบ 6 ขั้นตอนการฝึกซ้อมการแสดงละครพูด
ที่มา : ณัฐรุณดา ชาวสมุทร. (2565).

ภาพประกอบ 7 การฝึกซ้อมการแสดงละครพูด ครั้งที่ 2
ที่มา : ธีรัฐวุฒิ ชาวสมุทร. (2565).

ภาคผนวก ฅ
เอกสารขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ อว 8718/874

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

19 เมษายน 2564

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหัวหิน

เนื่องด้วย นายณัฐวุฒิ ขาวสมุทร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี มากพา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์ นพอุดมพันธ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตเคราะห้เก็บข้อมูล โดยใช้ 1) แบบทดสอบ เรื่อง 1. แบบวัดเจตคติที่ดีและการรับรู้ความสามารถของตนต่อพฤติกรรมจิตสาธารณะ 2. แบบสังเกตพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ 3. แบบบันทึกพฤติกรรมจิตสำนึกสาธารณะ 2) แผนกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ และ 3) ชุดกิจกรรมละครพูดเพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ชั้นปีที่ 5 จำนวน 32 คน และขอใช้สถานที่ ห้องนาฏศิลป์โรงเรียนหัวหิน และหอประชุมอาคารใหม่โรงเรียนหัวหิน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2564 ถึงเดือนตุลาคม 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาตเคราะห้ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 461 4535

ภาคผนวก ญ
เอกสารรับรองโครงการวิจัย
จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ที่ อว 8718/

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

28 มกราคม 2564

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G- 420/2563E

เรียน นาย ณัฐวุฒิ ขาวสมุทร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E/G-420/2563

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC-G 420/2563E เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 28 มกราคม 2564 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number	SWUEC/E/G-420/2563
Date of Approval	28 มกราคม 2564 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)
Date of Expiration	28 มกราคม 2565
Continuing Review	ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 28 มกราคม 2565)

ในกรณีนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ใคร่ขอความกรุณาให้ผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการฯ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E/G-420/2563) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โทรศัพท์ 0-2649-5000 ต่อ 12430
โทรสาร 0-2259-1822

MF-04-version-2.0

วันที่ 18 ต.ค. 61

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G- 420/2563E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ
ชื่อผู้วิจัยหลัก: นาย ณัฐวุฒิ ชาวสมุทร
สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์
เอกสารที่รับรอง: 1. แบบเสนอโครงการวิจัย
2. โครงการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาทบทวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 28 มกราคม 2564
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 28 มกราคม 2564
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 28 มกราคม 2564
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2 วัน/เดือน/ปี 28 มกราคม 2564

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินิตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E/G-420/2563

วันที่ให้การรับรอง : 28/01/2564

วันหมดอายุใบรับรอง : 28/01/2565

MF-04-version-2.0
วันที่ 18 ต.ค. 61

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-G-420/2563E (ต่อใบรับรองครั้งที่ 1)

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่ดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง : การศึกษากิจกรรมละครพูด เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกสาธารณะ

ชื่อผู้วิจัยหลัก : นายณัฐวุฒิ ชาวสมุทร

สังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารที่เสนอพิจารณาทบทวน :

แบบรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย เพื่อขอต่ออายุการรับรอง ฉบับลงวันที่ 18 มกราคม 2565

วันที่ประชุม : 21 กุมภาพันธ์ 2565 การประชุมครั้งที่ : 2/2565

ผลการพิจารณา : รับรอง

ข้อเสนอแนะ : โปรดปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการดำเนินงานโครงการวิจัยในมนุษย์ช่วงที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19)

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทนตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/G/E-420/2563

วันที่ให้การรับรอง : 29/01/2565

วันหมดอายุใบรับรอง : 28/01/2566

ประวัติผู้เขียน

